

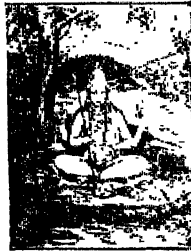

శ్రీ వై. భ. గ్రంథమాల
సప్తమ ప్రసూనమ్

మోక్షోపాయప్రదీపికా

శ్రీ వాసుదేవావరణామధేయైః

రఘుపతిభట్టాచార్యైః ప్రణీతా

శ్రీ. విఖానన భగవచ్ఛాస్త్ర గ్రంథమాల

0222: 39
35/100

కార్యస్థానము : నల్లూరు

1948

060732

కాపీ..... బుడ్డ]

[మూల్యమ్

15/-

Rashtriya Sanskrit Vidyapeetha Library

TIRUPATI - 517 507 (A.P.)

Acc. No _____ Call No _____

This book should be returned on or before the date last marked below or otherwise fines will be levied at the rate of 0-15 Ps. per day.

[illegible]

060732

శ్రీ రస్తు

శ్రీ వైఖానస భగవచ్ఛాస్త్రగ్రంథమాలా సప్తమ ప్రసూనమ్

మోక్షోపాయప్రదీపికా

॥

ఇయమ్

శ్రీ వైఖానస సిద్ధాంత నిర్ధారణ భరీశైః.

వాసుదేవాపరనామధేయైః

రఘుపతిభట్టాచార్యైః

శ్రీ వైఖానస సిద్ధాంత నిర్వాహక శ్రీ శ్రీనివాసదీక్షితేష్వరైః

వివచితగ్రంథేభ్యః సముద్భుత్య

ప్రణీతా

గోష్ఠీశ్వరవాసినా

శ్రీ వైఖానసాన్వయసుధామ్బాధిసుధాకరకృష్ణమూర్తీసూరీణాం

సూనునా శ్రీ శ్రీనివాసాచార్యేణ

సంశోధితా

గ్రంథమాలా సమ్పాదకః

శ్రీమాం బిషగ్రాజ దీవి

వేంకటనృసింహాచార్యః

నల్లూరు

1948

రిజిస్టర్డ్ కాపీరైట్]

[ఏతన్మూల్యమ్ రూ 1-8-0

కి॥ శే॥ శ్రీమద్విశ్వాధీ శ్రీమా॥
త మిరిశ పానకాలాచార్యులుగారు
పె ద రా వూ రు
వీరి జ్ఞాపకార్థము కుమారులు
ఆయుష్మా॥ శ్రీనివాసాచార్యులుగారు
మా గ్రంథమాలకు రు 116 తొసంగిరి.

శ్రీ రఘునందన పరబ్రహ్మణే నమః

ముద్రాపక ప్రశంసా

శ్లో॥ శ్రీమ త్తమిరిశాభిఖ్యవంశవార్ధికలానిధిః
అధీతవేదవేదాంతశాస్త్రసార స్సుధీవరః ॥
శ్రీమద్విఖనసప్రోక్షకల్పసూత్రప్రవర్తకః
ఆత్రేయగోత్రసమ్భూతః శ్రీమల్లక్ష్మణదేశికః ॥
విరాజతే మహాభాగ స్తత్పుత్రః కీర్తిమా ఇచ్ఛుచిః
శ్రౌతస్మార్తక్రియానిష్ఠః పారమాత్మికమన్తవిత్ ॥
దివ్యాగమరహస్యజ్ఞః సమూర్తార్చనతత్పరః
నిర్ధూతకిల్బిషః పుణ్యరాశి ర్భాగవతోత్తమః ॥
పాసకాలాచార్యవర్యః కరుణావరుణాలయః
మాన్వికః పరమోదారః పశ్చికాలపరాయణః॥

శ్లో॥ తదాత్మజః శ్రీపతిహృదపద్మయో
రచచ్ఛలాత్మా సుగుణైకభూషణః
మహామతి ర్భాగ్యవతాం సృణాః వరః
సమీహితార్థార్పణకల్పభూరుహః ॥

శ్లో॥ సాహిత్యే చాంగ్లభాషాయా మసమప్రతిభోదయః
శ్రీనివాస ఇతి ఖ్యాతః సుహృద్గణసమావృతః ॥
సాస్పృతం చైతదాచార్యవర్యః స్వజనకస్మృతిమ్
ప్రోద్భవాయైవ సర్వేషాం మోక్షోపాయప్రదీపికా ॥
ముద్రణాయ దదౌ రూప్యశతం హర్షాన్తరాత్మనా
ఏతదాచార్యవర్యాయ సకుటుబ్ధాయ ధీమతే ॥
దీర్ఘ మాయుష్య మారోగ్యం యశోవృద్ధిం చ శాశ్వతీమ్
నానావిధశుభాం చైవ పుత్రా నౌపుత్రా స్సుహృదర్వాన్ ॥
బంధూం శ్చ ధనధాన్యాని గవాం సముదయం మహత్
దదాతు జగదాధారః శ్రీశేషచలనాయకః ॥

శ్రీమద్విఖానసమహామునయే నమః

శ్రీ వైఖానస సుధీమణులారా !

ఈ మోక్షోపాయప్రదీపిక యను గ్రంథము శ్రీవైఖానససంప్రదాయప్రవర్తకులును, కాశ్యపగోత్రజులు నగు శ్రీ శ్రీ వాసుదేవాపరనామధేయ రఘుపతిభట్టాచార్య స్వామివారిచే సమకూర్పబడి తిరిగిఃపురం లక్ష్మీవిలాస ముద్రాక్షరశాలయందు ఆ 1905వ సంవత్సరమున గ్రంథలిపిలో ముద్రింపబడియున్నది. ప్రస్తుత మిగ్రంథమును తెలుగు లిపిలో ముద్రింపించినచో నాంధ్రదేశవాసుల కందఱకును సులభముగాఁ దెలియఁగల దని సంఘసోదరులు పలుమారులు ప్రోత్సహించుటచే శ్రీ వైఖానస భగవచ్ఛాస్త్ర గ్రంథమాలయందు గుప్తమప్రమానముగా ముద్రించినారము. మఱియు నీగ్రంథము ముద్రణమునకు తెనాలి తాలూకా, పెదరావుగుర్రామ వాస్తవ్యులును, కీర్తిశేషులు నగు శ్రీ ఉ. వే. ప్ర. శ్రీమాన్ తమిరిశ పానకాలాచార్యులవారి జ్ఞాపకార్థమై వారికుమారులు చి॥ శ్రీనివాసాచార్యులు రు 116—0—0 నూటపదు నారురూప్యముల నొసంగి గ్రంథమాలాభివృద్ధికి మార్గదర్శకు లైరి. వీరికి సర్వదా ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధుల నొసంగి రక్షించుటకై శ్రియః పతిని బ్రార్థించుచున్నాఁడను.

మఱియు నీగ్రంథమును గ్రంథలిపినుండి ముద్రణమున కనుకూలించునట్లు గ్రంథలిపిలోనికి మార్చివ్రాసి అక్షరస్థితిత్యములు లేకుండునట్లు సమాచి గ్రంథమాలకొసంగిన శ్రీవైఖానసభగవచ్ఛాస్త్ర గ్రంథమాలా పండిత బృందమునకుఁ జ్ఞానమశతంబుల నర్పించుచున్నాఁడను.

నల్లూరు.

19-5-48

}

ఇట్లు

శ్రీ. వై. భ. గ్రంథమాలాధిపతి

భిషక్రూజ, దీవి వేజ్కుట నృసింహాచార్యులు

శ్రీ శ్రీనివాసపరబ్రహ్మణే నమః

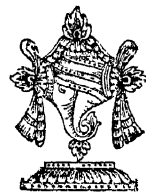
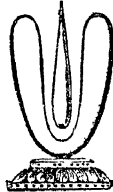
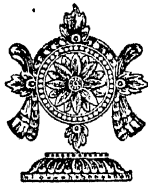
మోక్షోపాయప్రదీపికాయామ్

అసాధుసాధుపదపత్రికా

పుటే	పక్కా	అసాధు	సాధు
1	14	బృహితం	బృహితం
3	19	కృతవాన్మర్త్యవైష్ణవః	కృతవాన్మర్త్యసంభవః
4	3	మమేతరమ్	మమేతరమ్
8	2	ప్రాపుశ్చ	ప్రాపుశ్చ
8	11	శ్చస	శ్చస
12	17	తార్	తార్
14	6	పురుష	పురుష
14	18	జానశ	జానశ
16	20	పూహౌక	పూహౌక
18	8	సంచిత్యభ	సంచిత్యభ
20	12	తత్తత్	తత్తత్
25	19	యోగః	యోగః, ఉ
30	20	ణస్వయం	ణస్వయం
31	4	ధనత్వ	ధనత్వ
33	1	సమ్యక్	సమ్యక్
34	16	జజంజీ	జజంజీ
36	12	ముక్షుణా	ముక్షుణా
39	4	శతైరా	శతైరా
40	20	తత్రత	తత్రత
42	10	క్రీడః	క్రీడః
43	17	సారి తా	సారి తా
46	23	ఓంకార	ఓంకార
47	1	రోతిషే	రోతిషే

పుట	పక్కా	ఆసాధు	సాధు
52	18	తస్మిద్దే	తస్మిద్దే
57	6	ణవ్యత్వ	ణవ్యత్వ
62	9	దాయపా	దాయపా
62	12	పరపద	పరమపద
67	5	ప్యవశ్య	ప్యవశ్య
69	11	లక్ష్మోఽ	లక్ష్మోఽ
71	5	సారజ్య	సారజ్య
75	10	మనత్తంబ	మనత్తంబ
78	4	రైవ్యశాచి	రైవ్యశాచి
78	11	మన్యధ్యే	మన్యధ్యే
78	12	నాత్యాగ	నాత్యాగ
78	14	మన్యధ్యే	మన్యధ్యే
83	9	యేనైవదం	యేనైవదం
83	14	తతః	తతః
84	5	ణమపగ	ణముపగ
89	9	జ్ఞోహం	జ్ఞోహరి
89	23	వ్యాపాః	వ్యాపాః
91	5	త్యస్తరాత్	త్యస్తరాత్
90	12	హాదింతం	హాదింతం
90	18	పార్థనయా	ప్రార్థనయా
90	22	మస్కురు	మస్కురు
96	17	రిత్యాది	రిత్యాది
97	14	శ్యంకార్యమ్	శ్యంకార్యమ్
98	3	ముముక్షుభి	ముముక్షుభి

హరిః ఓం తత్సత్

శ్రీయై నమః

శ్రీ శ్రీనివాసాయ నమః

శ్రీమతే విఖనసే నమః

మోక్షోపాయప్రదీపికా

గురుపసదనప్రకరణమ్

శ్రీలక్ష్మీవల్లభారమ్భం విఖనోమునిమధ్యమామ్
అస్మదాచార్యపర్యంతాం వందే గురుపరమ్పరామ్ ॥
శ్రౌతస్మార్తాదికం కర్మ నిఖిలం యేన సూత్రితమ్
తస్మై సమస్తవేదార్థవిదే విఖనసే నమః॥

అథ నిఖిలహేయప్రత్యసీకకళ్యాణగుణాకరః, స్వాశ్రితవాత్సల్యైక
జలధిః శ్రియఃపతి రేవ సర్వేషా మాధ్యో గురుః. తత్రాపి విశిష్య
శ్రీవైఖానసానామ్. తథాహి, “యస్య మే శ్రియం దాతు మమితాం
గర్భ ఏవ కరే చక్రం ధారయామి స చక్రవర్తి భవతి” ఇతి శ్రుతిః.
ఏత దేవోపబృహితం భగవచ్ఛాస్త్రే భగవతా మరీచినా,

గర్భే మాస్యప్రమే విష్ణుబలిం కుర్యా ద్యథావిధి
నారాయణః స్వయం గర్భే ముద్రాం ధారయతే నిజామ్ ॥

తత్రైవ భగవద్విచనమ్ :

అహ మేవ గురు స్తేషాం గర్భవైష్ణవజన్మనామ్
తథాహి, మరీచినా ఆనందసంహితాయాం భగవాన్,

అర్చనతారరూపేణ లోకేఽస్మిం శ్చతురానన !
 అవతారం కరిష్యామి భూమ్యా లత్యోత్య సమన్వితః ॥
 మదర్చనార్థం సృష్ట్యాదౌ సృజ త్వం మునిసత్తమమ్
 ఇత్యాదిప్త స్తదా బ్రహ్మ సృష్టికార్యసముద్యతః ॥ ఇత్యారభ్య
 తదోవాచ చతుర్వక్త్రో భగవన్తం ప్రమణ్య చ
 నమ స్తే దేవదేవేశ ! సృష్టిస్థిత్యన్తకారణ ! ॥
 మునిసృష్టి రక్తయా కర్తుం న శక్త్యా భక్తవత్సల !
 తస్య తద్వచనం శ్రుత్వా దేవదేవో హరిఃస్వయమ్ ॥
 చిన్తయిత్వాఽసృజ ద్విష్ణుః స్వారాధనపరం మునిమ్
 వేదాన్తతత్త్వమిమాంసాఖననం కృతవా నిభుః ॥
 స్వాంశభూతో హి భగవాన్సజ్జాతో మునిపుజవః
 రూపలక్షణసాన్దర్యతేజోవా ద్విన్యవిగ్రహః ॥
 శుద్ధసత్త్వమయః సాక్షాన్మునివేషధరోఽవ్యయః
 చతుర్భుజః శఙ్ఖచక్రవరదాభయచిహ్నితః ॥
 కుశాసనే సమాసీనో హ్యార్ధ్యపుణ్డ్రాపవిత్రకః
 కిరీటహారాభరణకుణ్డలౌఽజ్గదభూషితః ॥
 శిఖాయజ్ఞోపవీతాభ్యాం త్రిదణ్డేన విరాజితః
 పద్మం చాభయహస్తే తు సుసన్ధార్య సమాహితః ॥
 ఆవిరాసీ ద్యథాశల్పం వైకుణ్ఠస్మరణా త్తదా
 ఆత్మా వై పుత్రనామాఽసీ ద్విష్ణో ర్విశ్వకుటుంబినః ॥
 తం దృష్ట్వా సర్వభూతాత్మా ప్రణతం ప్రాజ్ఞలిం స్థితమ్
 మదారసే త్యుపాసీయ నామధేయం చకార హ ॥

నామ్నా విఖనసం చక్రే తం వద స్మర్థయోగతః
 వైఖానసం చ బ్రహ్మణ ముపాసీయ హరిఃస్వయమ్ ॥
 విఖనోమునయే పూర్వం సావిత్రి ముపదిష్టవాన్
 ద్వయఞ్చ మూలమస్త్రాదీ న్నామో నోత్కృప్తదా ఇచ్ఛభాన్ ॥
 అధ్యాపయన్మనిశ్రేష్ఠం సర్వశాస్త్రం తథావిధమ్
 యావత్సమ్మిలితావస్థా వేదానాం వ్యసనా త్పురా ॥
 తాం తు వైఖానసీం శాఖా మాదా వధ్యాపయన్మనిమ్
 అథోవాచ విధిం విష్ణు ర్భగవాన్భక్తవత్సలః ॥

బ్రహ్మం స్తవగ్రజం విద్ధి విఖనోమునిపుజ్యవమ్
 అప్రాకృతశరీరత్వా న్మదాజ్ఞాపరిపాలనాత్ ॥

మదారససుతత్వా చ్చ సదా మత్కృతకర్మణః
 మదంశసమ్భవత్వా చ్చ త్వయా పూజ్యో మునీశ్వరః ॥ ఇతి.

అథ శ్రీనివాసో విఖనసే వైదికమస్త్రై స్సాస్విరాధనప్రతిపాదకం శ్రీ
 నైశాఖనసశాస్త్ర ముపదిష్టవాన్. తథా మూలమస్త్రాదికం ద్వయం చ.
 సీతోపనిషది “వైఖానసఋషేః పూర్వం విష్ణో ర్వాణీ సముద్భవే” దితి.
 బ్రహ్మణ్ణపురాణే “ద్వయఞ్చ మూలమస్త్రం చ ప్రదదౌ భగవాన్
 స్వయో” రితి. తయోః విఖనోబ్రహ్మణో రిత్యర్థః. తస్మైవ,

తేనైవ ధ్యానయోగేన పరిశుద్ధాస్తరాత్మని
 విశేషఖననం తత్ర కృతవాన్గర్భనైష్లవః ॥

విశేషఖననా త్తస్య శుద్ధసత్త్వవిచిన్తనాత్
 ప్రాదురాసీన్మనిశ్రేష్ఠః శబ్దచక్రధరోఽవ్యయః ॥
 నారాయణ స్తు తం దృష్ట్వా ప్రాహ వాక్యం మునీశ్వరమ్ ॥ ఇతి.

విష్ణుధర్మైః—

పూర్వం విఖనసే విష్ణుః పోక్తవాన్ స్వయ మచ్యుతః
భృగోః ప్రోక్తం విఖనసా భృగుణా చ మమేతరిమ్ ఇతి.

అనేన శ్రీవైఖానసం సూత్రం తన్మూలకం శ్రీశాస్త్రం చ విఖనసే
భగవతోఽదిష్టమి త్యవగన్తవ్యమ్. తేన భృగ్వత్రిమరీచికాశ్య సేభ్య ఇతి
చ. అపిచ, భృగుప్రోక్తే నిరుక్తాధికారే.

సూత్రం విఖనసా పోక్తం సార్థకోటిప్రమాణకమ్
గురో రుక్మా చ్చ సంగృహ్య తత్సర్వం సముదాహృతమ్ ||
కాశ్యపేనాఽత్రిణా చైవ మయా చైవ మరీచినా
చాతుర్లక్షప్రమాణేన సంక్షిప్య పోచ్యతే ధునా || ఇతి.

అనేన మరీచ్యాదయో విఖనోగురుణోఽదిష్టం శ్రీశాస్త్రం సంగృహ్య
ప్రణీమ్య రితి చ జ్ఞాతమ్. ఏవంచ,

నిత్యముక్తోపభోగ్యత్వా త్పరశ్చూహాత్మనో హరేః
తత్కాలసన్నికృష్టైకలక్ష్యత్వా ద్విభవాత్మనః
విశుద్ధే రోగ్యసంసిద్ధే శ్చిన్త్యత్వా దస్తరాత్మనః
అర్చాత్మ న్యేన సర్వేషా మధికారో నిరఙ్కుశః ||

ఇత్యుక్తత్వాత్ సమస్తచేతనోజ్జీవనహేతుభూతాఽర్చారాధనవిధిప్రతి
పాదకశ్రీవైఖానసశాస్త్రోపదేశా శ్రీమన్నారాయణ ఏవ పరమాచార్యః.

తతః స్వగురుభూతశ్రీమన్నారాయణోఽదిష్టం సజ్జుహ్య సూత్రం
ప్రణీనాయ శ్రీవిఖనాః, య దష్టాదశానా మాపస్తమ్బబోధాయనాది
కల్పసూత్రాణా మగ్ర్యం, యత్ర గర్భే విహితేన విష్ణుబలికర్మణా గర్భ
వైష్ణవత్వసిద్ధి ర్భవతి, యన్మూలకం భగవదారాధనశాస్త్రం “యస్య
చాద్యస్తమధ్యేషు గీయతేభగవాన్స్తరిః” ఇత్యుక్తప్రకారేణ నారాయణ
పరాయణో నిర్ద్వంద్వో ముని రితి విష్ణో రారాధనం సర్వదేవతార్చనం

భవతి, “అగ్ని రైవో దేవానా మవమో విష్ణుః పరమ స్తదస్తరేణ సర్వా అన్యో దేవతా ఇతి బ్రాహ్మణ” మితి, “నారాయణపరం బ్రహ్మైవోషితి” ఇతి, “నారాయణపరంబ్రహ్మ తత్త్వం నారాయణః పర” ఇతి చ భగవతో లక్ష్మీకాస్తస్య పరత్వం ప్రకాశ్య “శ్రీమన్నారాయణ మర్చయేత్”, “తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛతి” ఇత్యాదినా పరమపదప్రాప్త్యపాయ శ్చ యత్ర దర్శితః.

తచ్ఛిష్యః భృగ్వద్యః, యైః స్వగురుణా శ్రీవిఖనసా సూత్రే విస్తరేణోక్తం తదుపదేశలబ్ధ శ్రీశాస్త్రం సంక్షిప్త ప్రపశ్యితమ్. తేషాం పారంపర్యేణ శిష్యభూతా సుర్వే శ్రీవైఖానససూత్రిణః. తే తు యథాక్రమం పరిదర్శ్యంతే.

చతుర్థా మపి భృగ్వదీనాం శిష్యః శ్రీనారాయణాచార్యః. తచ్ఛిష్యః కేశవాచార్యః. అనేన వేదాస్తవ్యాససూత్రవృత్తిః, పశ్చాత్తాతా వివరణయాపార్శ్వనానవసీతశ్చ ప్రణీత్యే. అనంతరం శ్రీనృసింహాచార్య రాఘవాచార్య, రామాచార్య, గోవిందాచార్య, కృష్ణాచార్య, రక్తాచార్య, వేంకటాచార్య, వరదాచార్యః. వరదాచార్యశిష్యః వాజపేయాచార్యః. అనేన భగవచ్ఛాస్త్రసంక్షిప్తహరూపదర్శనం శ్రీవైఖానససూత్రభాష్యం చ కృతమ్. తచ్ఛిష్యః భట్టభాస్కరాచార్యః అనేన శ్రీవైఖానసదైవిక మానుషికఖలుజ్ఞుత్తాణాం భాష్యాదికం ప్రణీతమ్. తత్రైవాఽప్తమ ప్రశ్నారమ్భే ప్రపత్తిప్రకార శ్చ దర్శితః. తతః శ్రీభట్టాచార్య, నృసింహాచార్య, నృసింహాచార్యశిష్యః శ్రీసుందరరాజాచార్యః. అనేన శ్రీవైఖానస సూత్రస్య ప్రయోగవృత్త్యాదికం కృతమ్. అనంతరం కృష్ణాచార్య, అనంతాచార్య, అనంతాచార్యశిష్యః వసంతయాజ్ఞాచార్యః. అనేన శ్రీవైఖానససూత్రస్య వ్యాఖ్యానభృతిః కృతా. తచ్ఛిష్యః శ్రీగోవిందాచార్యః. తతః నరహరిభట్టాచార్యః. తచ్ఛిష్యః. శ్రీనివాసాధ్వరీవేదాస్త్ర దేశికః, య శ్రీనివాసస్య వివర్త ఇతి వక్తవ్యః, యం ప్రామా సుర్వ తస్మాత్తస్మాత్ స్త్రం కవికులతిలకశ్చ, యేన ప్రణీతానాం గ్రంథానా మియత్యా నాభిగమ్యతే, యేన శారీరకసూత్రస్య లక్ష్మీవిశిష్టాద్వైతాఖ్యం భాష్యం

ప్రణీతం, యేనోదీరితా శ్రీవైఖానసమహిమమశ్చరీ విదుషాం హృదయ
రజ్జునీ, యస్మై వ్యదా ద్భగవా ననితరసాధారణం వేదాంతదేశికాభిధాం,
యస్మా ద్విశేషేణ విదితవేదాంతతత్త్వార్థా స్సర్వేషి వైఖానసాః, యస్య
పితరా రుక్మిణీ గోవిందా, యస్మి న్వాక్యఖ్యాతరి వైఖానససూత్రతాత్పర్యం
స్ఫుట మవగచ్ఛామః, యత్ప్రతం పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యం విశదయతి
శ్రీమన్నారాయణపారమ్యం, దర్శయతి చ శ్రీవైఖానసానాం తత్పద
ప్రాప్తుపాయరహస్యమన్తార్థాన్.

తతః విప్రనారాయణాచార్య, వసంతయాజ్ఞాచార్య, అనంతనారా
యణాచార్యాః. అనేన అనంతనారాయణాచార్యేణ బ్రహ్మసూత్రస్య
వార్తికోద్ఘోషాణీ త్యనువృత్తి స్సజ్ఞహితా.

తత స్తిరుమలాచార్యః. తచ్ఛిష్యః శ్రీనివాసాచార్యః. యేనోద్భృతా
విజయత ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యా నామ సుధా సర్వోపనిషదుదన్వతః,
యేన ప్రణీతా శ్రీరామాయణవ్యాఖ్యా కల్పలతాయతే తదర్థాధీనాం,
య శ్చాష్టైభాషాచక్రవ ర్తితి ప్రసిద్ధః, యేనబాలేన సమర్థ్యమాణాం
మాలాం భగవా న్వేఙ్మటేశః ప్రహ్వీభవ జ్ఞాగ్రాహ. అపిచ యేన స
భగవాన్ “తాత! సర్వ మిదం హవి ర్భోక్తవ్య” మితి నిర్బన్ధితో
భక్తవత్సల స్వయం బుభుజే. తతః “వత్స! త్వయాపి భుజ్యతా”
మిత్యుక్తో బాల స్తథా బుభుజే. తతఃప్రభృత్యేవ శ్రీవైఖానసానాం
సర్వేషాం తస్య వృషభగిరినాథస్య సన్నిధౌ హవిర్దాససమయేస్తః
ప్రవేశ స్సద్యస్తచ్ఛేషాస్వాదన ఇచ్ఛవిచ్ఛేదేనాద్యాపి సప్తశతే.

తత శ్రీవేఙ్మటాచార్య, గోవిందాచార్య, శ్రీనివాసాచార్య, వేఙ్మట
రామాచార్య, శ్రీరక్తాచార్య, రాఘవాచార్య, అనంతాచార్య, రఙ్గనాథా
చార్యాః. రఙ్గనాథాచార్యశిష్యః వరదాచార్యః. యేన వైఖానస
సూత్రస్య షట్సూత్ర్యనుసృతా వ్యాఖ్యా కృతా. తతః క్రమాత్
వేఙ్మటరామాచార్యః, శ్రీనివాసాచార్యః, రామాచార్యః, గోవిందా
చార్యః శేషాచార్యః, రఙ్గనాథాచార్యః ఇత్యాదయ స్వస్వాచార్య

పర్యంతాః పరమాచార్యా స్సర్వై ర్వైఖానసై ర్నిత్యానుసంధేయాః
ఏవం స్వస్వాచార్యపూర్వాః శ్రీమన్నారాయణపర్యంతాః పరమాచార్యా
నిత్యానుసంధేయాః. తథాచ శ్మృతిః. “ఆచార్యవాన్ పురుషో వేద” ఇతి.

మరీచిః జ్ఞానకాణ్డే “ఏవం సంసారసముద్రోత్తరణోపాయం జ్ఞాన
యోగంచ బ్రహ్మణా పురా మమ ప్రణీతం తదేన యుష్మాకం మయా
చోక్తం జ్ఞానోపదేశం గురుశిష్యమార్గేణ జ్ఞాత్వా పరమాత్మానం సదా
పశ్యేత్” ఇత్యుక్తమ్ (అత్ర బ్రహ్మణా విఖనసేత్యర్థః)

ఈశ్వరస్య చ సాహార్దం యదృచ్ఛా సుకృతం తథా
విష్ణోః కటాక్ష మద్వేష మాభిముఖ్యం చ సాత్వికైః ॥

సంభాషణం ష డేతాని హ్యేచార్యప్రాప్తిహేతవః
జాయమానం హి పురుషం యం పశ్యేన్మధుసూదనః ॥
సాత్విక స్స తు విజ్ఞేయ స్సవై మోక్షార్థచిన్తకః

ఇత్యౌదినా ఈశ్వరసాహార్దాదీనా మాచార్యప్రాప్తిహేతుత్వ మభి
ధాయ జాయమానకటాక్షస్య పురుషస్య భగవత్ప్రాప్తివిరోధిరజస్తమో
నిరసనముఖేన సాత్వికతాసిద్ధిపూర్వక మాచార్యప్రాప్తి ర్భవతి.

పాపిషః క్షత్రీబన్ధు శ్చ పుణ్డరీక శ్చ పుణ్యకృత్
ఆచార్యవత్తయా ముక్త స్తస్మా దాచార్యవా నభవేత్ ॥ ఇతి.

బ్రహ్మవిద్యోపనిషది,

గురుభక్తిం సదా కుర్యా చ్ఛ్రేయసే భూయసే నరః
గురు రేవ హరి స్సాక్షాత్సాన్య ఇత్యబ్రవీ చ్చుతిః ॥

గురో స్సకాశా న్మహావిశ్వాసపూర్వకం మన్తార్థగ్రహణే సతి ప్రకృ
త్యాత్మభ్రాన్తిశరీరస్వతంత్రాత్మభ్రాన్తినిరసనద్వారా దృష్టాదృష్టాభయ
ప్రాప్తిపూర్వక పరమపురుషార్థప్రాప్తి స్సంభవతి.

ఇతి గురూపసదననిరూపణమ్

అథ అర్థవజ్ఞుకప్రకరణమ్

ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణో రూపం, ప్రాప్తుశ్చ ప్రత్యగాత్మనః
ప్రాప్త్యుపాయం, ఫలం చైవ, తథా ప్రాప్తివిరోధ చ ॥

ఇత్యర్థవజ్ఞుక ముచ్యతే. ప్రాప్యః పరమాత్మా తస్య స్వరూపం, ప్రత్యగాత్మా జీవః తస్య స్వరూపం, తత్ప్రాప్తే రూపాయ సాధనం, ఫలం తత్ప్రాప్తిప్రయోజనం, తత్ప్రాప్తివిరోధ ఇతి వజ్ఞుకం తత్క్షణేయ మిత్యర్థః.

బ్రహ్మస్వరూపం నామ “విష్ణు స్సర్వేషా మధిపతిః పరమ” ఇతి, “సుసూక్ష్మ సార్వ స్సర్వేషా” మితి, “సత్య సత్యస్థ సత్యలోకస్యః” ఇతి, “యో వా భూతే రూఢి రాసీత్” ఇత్యాదిభి శ్చ శ్రుతిభిః పరబ్రహ్మణో నిష్కళశ్చ సుకళ స్వభావః. “నిష్కళఃపరమాత్మనోఽన్యం నకించ ద స్తి” ఇత్యారభ్య, ఏవం నిష్కళ మితి విజ్ఞాయతే “అథ సకళః క్షాపేఽగ్ని రృధనా జ్వల నివేతి” “సువర్ణవర్ణంరక్తాస్య” మిత్యాదిభి శ్చ శ్రీశాస్త్రవచనైః ప్రతిపాద్యమానం లక్ష్మీవిశిష్టస్య భగవత స్సకలం రూపమ్. లక్ష్మ్య రూపం తు “విష్ణో ర్విభూతి శ్చీ సాచ నిత్యా” ఇత్యాదినాఽభిహితమ్. విస్తర స్తు వక్ష్యమాణసాధ్యోపాయప్రకరణే దృష్టవ్యః.

ప్రత్యగాత్మన స్త్రివిధాః నిత్యాః, ముక్తాః, బద్ధాః ఇతి. నిత్యా అనన్తసంకాదయః. ముక్తా భగవదుపాసనేన మోక్షం గతాః. బద్ధా స్సంసారిణః క్షేత్రజ్ఞా బహవః. తేఽపి నిత్యాః “అనాచ్యవిద్యాసృచ్చత పుణ్యపాపఫలం భోక్తుం బహువిధం దేహం ప్రవిశ్య” ఇత్యాదినా శ్రీశాస్త్రోక్తలక్షణాః.

ఉపాయో నామ ప్రపత్తిపూర్వకభగవదారాధనమ్.

ఫలం నామముక్తిః.

ప్రాప్తివిరోధి నామ భగవదాజ్ఞారూపశ్రుతిస్మృత్యతీలజ్ఞనాది.

అథ తత్త్వత్రయప్రకరణమ్

ఏతత్పశ్యక మసి శ్రీమదష్టాక్షరద్వయచరమంగళాక్షరజే స్ఫుటం
భవిష్యతి. పరమాత్మా శేషీ, చేతన శ్లేషః. స స్వామీ ఏష తస్య స్వమ్-
స ఆరాధ్యః. ఏష ఆరాధకః. స శరీరీ ఏష శరీర మితి సర్వదా అనుసంధేయః.

ఇత్యర్థపశ్యకనిరూపణమ్.

222: 39
35248

అథ తత్త్వత్రయప్రకరణమ్

“ద్వా వేతో పక్షీ అచరం చరన్తా” ఇత్యాది పూర్త్యా తత్త్వానాం
త్రిత్వం ప్రతిపాదితమ్. తత్ర ద్వా వితి పరమాత్మప్రత్యగాత్మానా వుక్తా.
అచర మితి ప్రకృతి రభిహితా “యశ్చైకం భువన్ క్షిభోక్తే” ఇతి.
తత్రైవ యచ్ఛబ్దవాచ్య స్వేత్వరస్య ప్రలయే ప్రకృతిపురుషోపసంహార
కత్వ ముక్తమ్. శ్రీశాస్త్రే మరిచిః “మాయా ప్రకృతి ర్మాయా విష్ణుః
ప్రకృతిపురుషా వేతా ననాదీ” ఇత్యాహ. తత్ర ప్రకృతి రచేతనా.
శ్రీశాస్త్రే ప్రకృతి ర్ద్వివిధా చేతనా_చేతనా చేత్యుక్తా. అచేతనా
పశ్యభూతైర్మనోబుద్ధ్యహజ్కారై శ్చాప్తధా భిన్నా. అన్యో జీవభూతా
చేతనేతి.

అచేతనా ప్రకృతి స్త్రిగుణా. తథా చోచ్యతే శ్రీశాస్త్రే :

అచేతనా పరాధా చ నిత్యా సతతవిక్రియా

త్రిగుణా కర్మిణాం క్షేత్రం ప్రకృతే రూప మిష్యతే॥ ఇతి

వికారగుణా స్వర్వే ప్రకృత్యుత్పన్నా ఇత్యర్థః. అచేతనం త్రిగుణరూపం
కాలరూపం, శుద్ధసత్త్వరూపం చేతి త్రివిధమ్.

జీవా స్త్రివిధా ఇత్యుక్తమ్. తత్ర నిత్యా నామ “తద్విజ్ఞోః పరమం
పదగం సదా పశ్యన్తి సూరయః” ఇత్యుక్తా అన్తః_దయః. ఏతే
సర్వదా_ప్రసంజు-చితజ్ఞానధర్మకాః.

ముక్తా నామ పూర్వ మనాద్యవిద్యాసముచితజ్ఞానాః పునః పునర్జనిత్వా అస్తతః “నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయతే” ఇత్యుక్తరీత్యా బహుజన్మపుణ్యవిశేషేణ క్షీణపాప భూత్వా, భక్త్వా భగవన్తం సమారాధ్య “మమ సాధర్మ్య మాగతా” ఇతి గీతాప్రతిపాదితరీత్యా భగవత్సధర్మాణః, “జగద్వ్యాపారవన్త” మితిసూత్రప్రతిపాదితరీత్యా సృష్ట్యాదిమాత్రరహితాః సనకాదయః.

బద్ధా నామ జన్మ కృత్వా భార్యమయపాశనిబద్ధనా భగవన్మాత్రాయయా మోహితత్వాత్ కామ క్రోధ లోభ మోహ మద మాత్సర్య హింసాదీని కరోతీత్యాదిశ్రీశాస్త్రోక్తలక్షణాః.

ఈశ్వరో నామ “పరం ధామ పరం జ్యోతి స్సర్వజ్ఞ స్సర్వశక్తి మయ” ఇత్యాద్యుక్తలక్షణః. ఈశ్వరాధారౌ ప్రకృతిపురుషౌ, అస్య తస్మా చ. “ద్వా వా ముఖ్యా ముఖ్యాధారౌ” ఇతి శ్లోకే. అముఖ్యా అస్వతస్త్వై, ముఖ్యః పరమాత్మా ఆధారో యయో స్తౌ ద్వా ప్రకృతిపురుషా విత్సర్థః. “ఈశతే దేశ ఏకః” ఇతిశ్లోకముక్త రీత్యా తత్త్వత్రయ మిశేషితవ్యరూపమ్.

జ్ఞానత్వానన్దత్వామలత్వాణుత్వాదిస్వరూపనిరూపకధర్మపురస్కారేణ జ్ఞాన మానందః అమలః అణు రితి జీవస్వరూపం వక్తవ్యమ్. జీవః ఈశ్వర సైవ శేషభూత ఇత్యర్థః. బోధయతి చ శ్రీమదష్టాక్షర ప్రథమవర్ణభూతః ప్రణవః. బోధన ప్రకారోఽగ్రే స్ఫుటిభవిష్యతి. జీవస్య యథాఽణుత్వేనతి చేతనత్వం, విధా శేషత్వేనతి చేతనలక్షణం భవతి. తస్మా చ్ఛేషత్వ మపి జీవస్య స్వరూపనిరూపకమ్. ఏనం విభుత్వేనతి చేతనత్వం, మనన్యాధీనత్వం, నిరుపాధికశేషిత్వం చేశ్వరస్య లక్షణమ్. జీవానా మిశ్వరస్య చ సాధారణలక్షణం తు చేతనత్వం ప్రత్యక్షంచ.

చేతనత్వం నామ జ్ఞానాశ్రయత్వమ్. ప్రత్యక్షం నామ స్వస్మై స్వయంప్రకాశమానత్వమ్. తదా ధర్మభూతజ్ఞాననిరపేక్ష మహా మితి ప్రతిభానం జ్ఞానఘనమ్.

ఏవంతయో సానుక్షణ్యే సతి జీవస్యశేషత్వాదికమిశ్వరస్యశేషిత్వాదికం చ నైలక్షణ్యాయ భవతి. మూలమన్తస్య ప్రథమాక్షరేణ ప్రణవేన తథా శేషిశేషత్వ మిశ్వరజీవయోః ప్రతిపాదితమ్. తత్రాద్యే నాకారేణ భగవాన్ ప్రతిపాద్యతే. స హి శేషీ. అన్యో మకారో జీవవాచీ. మధ్యస్థ ఉకారోనయో శేషిశేషభావసంబంధం బ్రూతే. శ్రీశాస్త్రే భగవాన్మరీచి రాహ “భగవన్తం ప్రవణయతీతి ప్రణవః. ప్రణవ ఇతి వక్తవ్యే పశ్యకః కశ్యప ఇతివత్ వర్ణవ్యత్యయః. ప్రణవ యతి వశీకరో తీత్యర్థః. వశీకరణం నామ శరణాగతిః. ప్రణవోచ్చారణేన భగవాన్స్వశ్యో భవ తీతి తథోక్తమ్.”

ఇతి తత్త్వ త్రయనిరూపణమ్.

అథ ప్రకృతితత్త్వనిరూపణమ్

అచేతనస్య త్రిగుణ, కాల, శుద్ధసత్త్వద్రవ్యత్వేన భేద స్థివిభః. త్రిగుణా స్సత్త్వరజ స్తమాంసి. కాలః కాష్ఠాకలాదిరూపః. జ్ఞానం శుద్ధ సత్త్వద్రవ్యమ్. త్రిగుణా ప్రకృతి ర్జ్ఞా. కాల శ్చ జడః. శుద్ధసత్త్వద్రవ్యం చ జడ మితి కేచిత్. జడత్వం నామ స్వయంప్రకాశహీనత్వమ్.

అన్యేతు, శుద్ధసత్త్వద్రవ్యం స్వయంప్రకాశం, జ్ఞానాత్మకత్వేన శాస్త్ర సిద్ధత్వా దిత్యాహుః. ఈశ్వరజీవయోః జ్ఞానత్వాత్, జ్ఞాతృత్వాచ్చ

చేతనత్వమ్. జ్ఞాతృత్వం నామ జ్ఞానాశ్రయత్వమ్. శుద్ధసత్త్వద్రవ్యస్య జ్ఞాతృత్వాభావా దచేతనకోపా నివేశనమ్. ఈశ్వరజ్ఞానస్య స్వయం ప్రకాశత్వం నిర్వివాద మిత్యాహుః.

తిగుణద్రవ్యస్యగుణత్రయాశ్రయత్వం స్వరూపభేదకమ్. అత్ర సత్త్వా దిగుణానాం సామ్యే ప్రళయం, వైషమ్యే సృష్టిసితీ చ భవంతి. గుణవైషమ్యప్రదేశే మహదాదివికారా భవన్త్యవికృతవికృతప్రదేశయో ర్మేలనాత్.

ప్రకృతిమహదజ్ఞానమనోభూతగుణేన్ద్రియాత్మకాని చతుర్ద్వితీ తత్త్వాని. అత్తన స్తేభ్యో వ్యావృత్తయే తాని జ్ఞేయాని. ఏతాని పరమాత్మనోఽస్త్రిభరణాదిరూపాణీతి శ్రీశాస్త్రీణాఽనగమ్యతే. యథా :

సంసారచక్రం య త్తస్య నిజం త త్స్యా త్సుదర్శనమ్

హంసాఖ్యం చేతనారూపం సర్వప్రాణి హృది సిత్తమ్

తచ్ఛుజరూపం దేవస్య పాఙ్గుజన్యాఖ్య ముచ్యతే॥ ఇత్యాదినా.

అయ మర్థః కణ్ణిమాణిక్యగ్రామవాసినా శ్రీవైఖానసన్తేనతేమభట్టా చార్యేణ ధ్యానముక్తావశ్యా మేకేన పద్యేన సంగృహీతః :

చిత్త మ్బుం నౌమి తేజ శ్శర మరిమయసంసార మామూయపక్ష

సూర్జమ్భూతాత్మ తార్క్షం కకుదనధనుషం ప్రాణిశ్చ్యోత్తృత క్షిమ్

విద్యాఽవిద్యాఖ్యతూణద్వయమవధిగిరి పాయభేటం యమాసిమ్

వాయ్వశ్వంఽపేమపాశంహృదయమయరథందణ్ణనాభిఖ్యయప్తిమ్॥

ఇతి (అరిమయం చకరిరూపమ్, కుః భూమిః).

చతుర్ద్వితీతత్వేషు కార్యభూతాని తత్త్వాని త్రయోవింశతిః. తేషాం తత్కార్యాణాం చ సిత్తో సంభూతా వాధిక్యసంకోచౌ పురాణేషు ద్రష్టవ్యౌ.

తిగుణద్రవ్యస్య ప్రవృత్తిభేద స్తు బద్ధజీవానాం భోగాపవర్గయో
 రీశ్వరస్య లీలాయా శ్చ సమత్వేన విషమత్వేన చ పరిణామపరమృరయో
 దేహేంద్రియరూపేణ వ్యాపారకారిత్వమ్. ఇద మేన బద్ధానాం రజస్త
 మోభ్యాం తత్త్వయాథార్థ్య మపహ్నుత్య భోగార్థం విపరీతజ్ఞాన
 ముత్పాదయతి. ఇదం మోక్షార్థం సత్త్వవృద్ధ్యా తత్త్వయాథార్థ్యంచ
 ప్రకాశయతి. ఏవం పురుషప్రకృతితత్త్వస్వరూపం సంగ్రహ్యానిరూపితమ్॥

ఇతి ప్రకృతితత్త్వనిరూపణమ్.

అథ ఈశ్వరతత్త్వనిరూపణమ్.

ఈశ్వరో నామ “యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే” ఇత్యాది
 శ్లోకేః జగత్కారణతయా ప్రసిద్ధః. “స ఏవ సోమ్యేద మగ్ర ఆసీత్ |
 ఏక మేవాద్వితీయం బ్రహ్మ” ఇతిశ్లోకేః అభిన్ననిమిత్తోపాదాన
 కారణభూతః; “సత్యం జ్ఞాన మనన్తం బ్రహ్మ” ఇత్యాదిభి సత్యత్వ
 జ్ఞానత్వానస్తత్వవిశిష్టః; “ఆనన్దో బ్రహ్మ” ఇతి నిరతిశయానన్దస్వరూపః;
 “నారాయణపరం బ్రహ్మ” ఇత్యాదిభిః పరం బ్రహ్మ, పరంతత్త్వ
 పరంజ్యోతిః, పరాత్మాదిశబ్దవాచ్య శ్రీమన్నారాయణ ఏవ.

సత్యత్వాదిస్వరూపనిరూపకథలైః సత్త్వాదిరూప మేవ. అన్యేతు
 కళ్యాణగుణాదిదివ్యమజ్జలవిగ్రహాదయ శ్చ తస్య నిరూపితస్వరూపవిశేష
 చోభూతాః. ఏషు జానశక్తి బలైశ్వర్యవీర్యతేజాంసి గుణాః పరత్వోపయు
 క్తాః. సాశీల్యవాత్సల్యాదయ స్సౌలభ్యోపయుక్తాః.

“స వా ఏష పురుషః పశ్చిధా పశ్చాత్మా” ఇతి తస్య పరత్వ
 పూర్వావిభవాన్తర్యామ్యర్చాభేదేన రూపాణి పశ్చిధా భవన్తి.

పరత్వం నామ

వైకుణ్ఠే తు పరే లోకే శ్రియా సార్థం జగత్పతిః

అస్తే విష్ణు రచిన్త్యాత్మా భక్తై రాభగవతై స్సహ || ఇతి.

శ్రీశాస్త్రే సర్వేషా మణ్డానా ముపరి సనాతనం నిత్య మచిన్త్యం
దేవై రప్యనభిలక్ష్యం నిత్యశుద్ధము క్తస్వభావపురుషై రనుభూయమానం
వైష్ణవాణ్ణ మిత్యాది. తస్మి న్యోమనిలయే పరమాత్మా స్వసజ్జ-లేన
దేవీభూషణాయుధైస్సహేత్వాదిభి రుక్తప్రకారేణ స్థితః.

శ్వాహా ద్వివిధః దైవికో మానుష శ్చేతి. తత్ర దైవికః శ్రీవైఖాన
సోక్తవిష్ణాదికః. మానుషస్సు పాశ్చరాత్రోక్తవాసుదేవాదికః. భారతే
యుధిష్ఠిరంప్రతి భగవద్వచనమ్ :

విష్ణుం చ పురుషం సత్య మచ్యుతం చ యుధిష్ఠిర !

అనిరుద్ధం చ మాం ప్రాహు ర్వైఖానసవిదో జనాః||

అన్యే త్వేవం విజానన్తి మాం రాజన్ ! పాశ్చరాత్రికాః

వాసుదేవం చ రాజేన్ద్రి ! సజ్జ్ఞాన మథాపివా

ప్రద్యుమ్నం చానిరుద్ధం చ చతుర్మా ర్తిం ప్రచక్షతే|| ఇతి.

ద్వివిధానాం శ్వాహానాం మూలభూతో విష్ణుః. అతఏవ, “విష్ణు స్సర్వే
షా మధిపతిః” ఇతి. తస్యప్రథమగ్రహణమ్. వాసాధికారేభ్యః :

వత్సోమి పశ్చాత్తునాం భేదం మునివరాః! పృథక్

ధర్మో జ్ఞాన మ్భైశ్వర్యం వైరాగ్య మితి త త్పృథక్||

న్యష్టిరూపేణ సంసన్నా మూర్తయః పురుషాయః

ఏషాం సమష్టిరూపోఽయం భగ వా నితి చోచ్యతే||

సర్వవ్యాపకశీలత్వా ద్విష్ణు రి త్యభిధీయతే

ఉపితా పూ రనే నేతి పురుషః పరికీర్తితః||

సకారో జీవనిదేశ స్తకారః పరవాచకః

తయో స్సంసర్గశక్తి ర్య స్తస్మా తస్య ఉదాహృతః॥

అకారః పరవాచీ తు చ్యకారో జీవవాచకః

ఉకారః ప్రకృతి ర్జేయ స్తకారః కాల ఉచ్యతే॥

తస్మా దచ్యుత ఇత్యుక్తః ప్రవక్ష్యామి తథాపరమ్

అత్ర యకారార్థ స్సంసర్గశక్తి రితి పూర్వ ముక్తత్యా న్నపున స్తదర్థ ఉక్తః. అచ్యుతశబ్దేన పరమాత్మప్రకృతిపురుషాః, తిమాం సంబంధ్యకాల శ్చాభిహితాః.

స్వైరాచారోఽనిరుద్ధ స్స్వీ నూత్నయః పఞ్చ కీర్తితాః

అవస చ్చ జగ త్సర్వం యో వా వసతి వై వసేత్॥

పురుషస్య తు పర్యాయో వాసుదేవ ఇతి స్మృతః॥ ఇత్యాది

“వైకుణ్ఠే తు పరే లోకే” ఇత్యుక్తరీత్యా శ్రీవైఖానసశ్రూపామూల భూతవిష్ణుమూర్తేః పరత్వప్రతిపాదనా ఛేష్ట్యరస్య చతుర్వ్యూహాద్వి మన్మానమ్.

ఐశ్వర్యస్య సమగ్రస్య వీర్యస్య యశస శ్శ్రీయః

జ్ఞానవైరాగ్యయో శ్చైవ షణ్ణాం భగ ఇతీరణా ॥

ఇతి షాఢ్గుణపూర్ణత్వాత్ పరస్య ముఖ్యతయా భగవచ్ఛబ్దవాచ్యత్వ ముచ్యతే. శ్రీశాస్త్రే తర్కకాణ్డః

ఆభూతసంస్థవస్థానం స్వరూపం చిద్భవం పరమ్

విష్ణో రకుణ్ఠవీర్యస్య నానాస్యాహౌకహేతుకమ్ ॥

తత షడ్గుణసంపూర్ణం లక్ష్మీలక్ష్మణసంయుతమ్

సత్యం జ్ఞాన మనంతాఖ్యం భగవచ్ఛబ్దశబ్దితమ్ ॥ ఇతి.

జ్ఞానశక్తిబలైశ్వర్యవీర్యతేజాం స్యశేషతః

భగవచ్ఛబ్దవాచ్యాని వినా హేయైర్గుణాదిభిః || ఇతి.

తథాఽపి, పరత్వ ఏవ మాడ్గుణ్యవత్త్వమ్. నతు పూర్వాహే స్వీతి న శబ్ద్యమ్. పరత్వే తే గుణా స్సర్వే సమగ్రతయా అనుసంధేయాః. పూర్వాహే తేషాం మధ్యే కశ్చిత్కశ్చి దుణో విశేషేణానుసంధేయ ఇతి తదభిప్రాయః.

వైభవాః మత్స్యద్వవతారాః శ్రీరామకృష్ణాదివిభవరూపాః. ఈశ్వరస్తత్త్వత్కాలే స్వగుణాన్ తత్త్వత్కార్యానుగుణ్యేన ప్రకాశయతి, విధత్తే చ స్వైరిమ్.

అన్తర్యామిత్వంనామ “అన్తః ప్రవిష శ్వాస్తా జనానామ్” ఇత్యాది ప్రతీతే స్మర్యమానయేషు సూక్ష్మరూపేణ స్థితత్వమ్.

అర్చావతారో నామ బింబాకృత్యాత్మనా బిమ్బే సమాగ త్యావ తిష్ఠత ఇత్యుక్తప్రకారః.

నిత్యముక్తోఽభోగ్యత్వాత్ పరపూర్వాహిత్యనో హరేః

తత్కాలసన్నికృష్టైకలక్ష్యత్వా ద్విభవాత్మనః||

విశుద్ధై ర్భోగసంసిద్ధై శ్చిన్త్యత్వా దన్తరాత్మనః

అర్చాఽత్ర న్యేవ సర్వేషా మధికారో నిత్యుచితః||

అర్చావతారవిషయే మయాఽప్యుద్దేశిత స్తథా

ఉక్తా గుణా న శక్యన్తే వత్తుం వర్షశతై రపి||

గ్రంథాంతరే “ద్వీపవర్షసమాసేషు” ఇత్యారభ్య,

అహం పశ్యోపనిషదః పరపూర్వాహిత్య స్థితః

ఆవిర్భావేషు సర్వేషు స్వసంజ్ఞాల్పశరీరవాన్||

అత్ర కేచిత్ తత్త్వాని పురాణోక్తవ దస్తాభిరణాదిరూపాణ్యామః.
శ్రీవిష్ణుపురాణే :

ఆత్మాన మస్య జగతో నిర్లేప మగుణామలమ్
బిభర్తి కాస్తుభమణిస్వరూపం భగవాన్ హరిః॥
శ్రీవత్ససంస్థానమయ మనస్తేన సమాశ్రితమ్
ప్రధానం బుద్ధి రప్యస్తే గదారూపేణ మాధవే॥
భూతాది మింద్రియాదిం చ ద్విధాహజ్జ్వర మీశ్వరః
బిభర్తి శజ్జరూపేణ శార్దూపేణ చ సితమ్॥
చలస్వరూప మత్యస్తజవే నాస్తరితానిలమ్
చక్రస్వరూపం చ మనో ధత్తే విష్ణుః కరే సితమ్॥ ఇత్యాది.

ప్రాకృతగుణవిలక్షణం శుద్ధసత్త్వద్రవ్యం స్వసత్తాభాసకం సత్త్వమ్.
గుణసత్త్వా ద్విలక్షణ మిత్యుక్తేః.

అజడం స్వాత్మసంబోధి నిశ్యం సర్వావగాహి యత్
జ్ఞానం నామ గుణం ప్రాహుః ప్రథమం గుణచిన్తకాః॥ ఇతిచ.

శ్రీశాస్త్రే తర్కకాణ్డే బ్రహ్మచింతాధ్యాయే “ఆపః పృథివ్యా
స్మాత్కాస్తు” ఇత్యారభ్య “తతో వ్యోమపదం విష్ణో స్థాన మానంద
పూరితమ్ తస్మా త్తత్పృచ్ఛశక్తిసం పఞ్చోపనిషదాత్మకమ్॥ పఞ్చమూర్తి
విభేదేన విభిన్నం విశ్వతోముఖమ్ అభూతసంప్లవస్థానం స్వరూపం
చిద్భవం పరమ్॥ విష్ణో రకుఠాపీర్యస్య నానాపూర్వైక హేతుకమ్” ఇత్యా
దినా తమసః పరస్తా దనవచ్ఛిన్నం నిత్యం స్థాన మస్తితి జ్ఞాయతే.
ఏతేన మూలప్రకృతే శాచినస్త్వ మవగమ్యతే.

భగవాన్ విఖనా అపి కల్పసూత్రే “షడఙ్గులా దహీనం త ద్భూషం కల్పయిత్వా” ఇత్యుక్తవాన్. శ్రీవిఖనోవచనస్య సర్వప్రమాణమూర్ధన్యత్వం సీతోపనిషదా ప్రతిపాదితమ్. తత్ర హి “వైఖానసఋషేః పూర్వం విష్ణో ర్వాణీ సముద్భవేత్” ఇత్యారభ్య “వైఖానస మతః పరమ్” ఇతి భారతేఽపి “వైఖానసానాం వచన మృషీణాం శ్రూయతే నృపః” ఇతి తద్వచన స్యాఽధికం ప్రామాణ్యం గమితమ్. సహి “భగవన్తం శ్రీమన్నారాయణ మర్చయేత్” ఇత్యుక్తార్చారాః షాడ్గుణ్యపూర్ణ మి త్యసూసుచత్.

ఏవం తత్త్వత్రయం సిద్ధమ్. “నిత్యై వైషా జగన్మాతా విష్ణో శ్రీ రసయినీ”, “మాతరం పద్మమాలినీమ్”, “త్వం మాతా సర్వభూతానాం దేవదేవో హరిః పితా, త్వయా చ విష్ణునా చామ్బు ! జగ ద్వాప్తం చరాచరమ్ ||” ఇతి. సర్వావస్థా స్వపి భగవతా తస్యాః సతత మవినాభావ సిద్ధః. తత శ్చ లక్ష్మీవిశిష్టమీశ్వరతత్త్వమేకం, ప్రవృత్తతత్త్వ మేకం, పురుషతత్త్వ మేక మితి తత్త్వత్రయ మభిధీయతే.

విష్ణు రేవ ప్రథమతత్త్వ మిత్యత్ర కేచి త్సంశేరతేః “బ్రహ్మవిష్ణు రుద్రేన్ద్రా స్సంప్రసూయన్తే” ఇతి విష్ణో రపి జన్మశ్రవణా త్తస్య కారణత్వం కథ మితి. తస్మత్తం కిమ్ ? తే విష్ణుం నారాయణా ద్భిన్నం మన్వతే వా? ఉత తదభిన్నం వా ? భిన్న మితి న యుక్తమ్. “నారాయణాయ విద్మ హే వాసుదేవాయ ధీమహి తనో విష్ణుః ప్రచోదయాత్.” ఇతి నారాయణశబ్దవాచ్య ఏవ విష్ణు రితి శ్రుతే ర్విరోధాత్ తదభిన్న ఇతి వక్తవ్యమ్. అతో నారాయణ ఏవ “అజాయమానో బహుధా విజాయతే” ఇతి శ్రుత్యా మూర్తిత్రయే విష్ణుసంక్షయోఽనతీరోఽన్తర్భూతోఽభూదితి. తస్య ప్రసూతి ర్నామ అవతారః. ఇతరేషాం జననమేవ. తేషాం స్వేచ్ఛయాఽవతారశ్రవణాభావాత్. తథా చోచ్యతేః

తత స్తమపి దుర్ధర్ష స్తస్మా ద్భావా త్సనాతనాత్
రక్షార్థం సర్వభూతానాం విష్ణుత్వ ముచ్యతేవాన్ || ఇతి.

కి మత్ర విస్తరేణ. శ్రీవైఖానసానాం భృగ్వాదీనా మాచార్యేణ
భగవతా శ్రీవిఖనసా కల్పసూత్రే నారాయణ ఏవ పరిదేవ తేతి
కృత్వా సూత్రోపక్రమే “నారాయణపరాయణో నిర్వన్వో మునిః”
ఇతి ప్రోక్తమ్. “హృదయం త ద్విజానీయా ద్విశ్వస్యాఽయతనం
మహత్” ఇత్యారభ్య “తస్యా శ్చిఖాయా మధ్యే పరిమాత్మా
వ్యవస్థితః” ఇతిశ్రుత్వా పరమో విష్ణు రితి నిశ్చిత్వ, ఆచమనవిధౌ
“విష్ణుః ప్రీణా త్వితి హృదయ” మితి హృదయచ్ఛర్పణం వ్యధాత్.
సన్ధ్యోపసానే “నారాయణాయ నమః” ఇతి ప్రథమం నమస్కారం
విధాయ, తతః, “అక్షా న్యన్యా దేవతాః” ఇతి శ్రుతి మచుస్సత్య
తదబ్ధభూతేభ్యో దేవేభ్యో విదధే వస్తనమ్. తథా తర్పణం చ. త తత్త్వ
ర్మాస్తే సర్వదోషప్రాయశ్చిత్తతయా భగవదర్పణసంభవాయ వైష్ణవై
ర్మత్యై రాహుతిం విహితవాన్. “అధాఽగ్నౌ నిత్యహోమాస్తే
విష్ణో ర్నిత్యార్చాం సర్వదేవార్చా చ భవతి. అగ్ని ర్వై దేవానా
మవమో విష్ణుః! పరమ స్తదస్తరేణ సర్వా అన్యా దేవతా ఇతి
బ్రాహ్మణమ్” ఇతి అన్యేషాం దేవానాం ప్రాధాన్యే నాఽరాధనం
నిషిషేధ. ఆరాధనాస్తే పురుషసూక్తప్రతిపాద్యం నారాయణం నిర్ణీయ,
“పురుషసూక్తేన సంస్తూయ” ఇత్యారభ్య, “శ్రీమన్నారాయణ
మర్చయే త్తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛ” తీతి భగవదారాధనస్యాఽ
పవర్గోపాయత్వ మవాదీత్. ఉపసంహారే చ “నారాయణం పర
బ్రహ్మ ధ్యాయన్ ధారణాం ధారయేత్”, “నారాయణః పరః
బ్రహ్మ తత్త్వం నారాయణః పరః” ఇతి చాహ. కించ, శ్రోతృసూత్రే
వ్రతాచరణప్రకరణే “ధ్యాయ న్నారాయణ ముపోష్య సపతీక్షో
ఘృతమిశ్రం హవిష్యం క్షీరేణ ప్రాశ్నాతి” ఇతి. ఏతేన సర్వదా

భగవద్ధ్యాన ము క్తమ్. తత్త్రై వాఽగ్నిహోత్రవిధానే “చతు
స్త్వహీతే నాష్టగృహీతేన వాస్రవం పూరయిత్వా... ధ్యాయ
న్నారాయణం జుహోతి” ఇతిచ. ఏవ మభ్యాసాదిలిక్తే శ్చ నారాయ
ణైకపరే సూత్రే తస్యైవ పారమ్యం ప్రకటితవాన్. తదుపజ్ఞాకాఽపిపార
మాత్మీయోపనిషత్. యన్మత్తా భగవద్భి ర్భృగ్వాదిభి శ్రీశాస్త్రే
ఏకాక్షరాద్యుపనిషత్తా వినియుజ్యంతే. అపారుషేయీ సేత్యత్ర న
సంశయః. కర్మవిపాకస్సమృత్యాచ సర్వపాపక్షయప్రకరణే విహితవిని
యోగా ఇత్యవగమ్యతే. తత్ర “విష్ణు స్సర్వేషా” మితిమిన్నే “అగ్ని
ర్వై దేవానా మవమ” ఇతి బ్రాహ్మణోఽర్థః ప్రత్యభిజ్ఞాపితః.
“సుసూక్ష్మ” ఇతిమిన్నే సూక్ష్మం తస్మిన్ సర్వమితి ప్రత్యర్థః. “జ్యోతిః”
ర్వేతిమిన్నే “పరో దివో జ్యోతిః” రితి, “విశ్వభవం భవాయ ప్రభూత” మితి
రుద్రస్య జన్మచోదనాప్రతిపాదనేన “నారాయణా ద్రుదో జాయతే”
“లలాటా తోక్రోధజో రుదో జాయత” ఇత్యాది శ్చుత్యర్థశ్చ ప్రత్యభి
జ్ఞాపితః. యథా నారాయణా ద్రుద్రస్య జననం శూరయతే, న తథా
రుద్రా ద్విష్ణు జననమ్. కించ యథా నారాయణం ప్రస్తుత్య “స బ్రహ్మ
స శివ” ఇతి న తథా రుద్రం ప్రస్తుత్య “స బ్రహ్మ స నిష్ణు” రితి.
అత్ర “స హరి” రిత్యపపాతః. సేన్ద్ర ఇతి పాదపూరణార్థం సులోపే
సతి స హరి రితి వర్ణత్రయాధిక్యస్యాఽనుపపత్తేః. “ఈశో యస్మా” దితి
మిన్నే “తవ శ్రియే మరుతో మర్జయన్త రుద్ర య త్తే జనిమ చారు
చిత్రమ్” పదం య ద్విష్ణో రుపమం నిధాయి తేన పాసి గుహ్యం నామ
గోనా” మితి శ్చుత్యక్తః రుద్రేణ భగవత్పాదోదకధారణార్థః. ప్రత్యభి
జ్ఞాపితః. విస్తరస్తు పారమాత్మీయోపనిషద్భాష్యే దృష్టవ్యః. ఏవం
శ్చుతిస్మృతికల్పసూత్రశ్రీశాస్త్రేతిహాసాదిభి శ్చియఃపతి స్సర్వకారణ
స్సర్వేశ్వరో భక్తవత్సల శ్చీమన్నారాయణ ఏవ ఈశ్వరతత్త్వ మితి
జ్ఞాతవ్యమ్.

ఇతి ఈశ్వరతత్త్వనిరూపణమ్

అథ సిద్ధోపాయప్రకరణమ్

శ్రీవైఖానససూత్రిణః ప్రపత్తౌ ముఖ్యాధికారిణః. ప్రపన్నతమా శ్చ కుత ఇతి చేత్, ఊహం స్వసూత్ర ఏవ భగవతా విఖనసా ప్రపత్త్యభిధానాత్ ముఖ్యాధికారిత్వమ్. విష్ణుబలికర్మణా వైదికప్రపత్తే స్సంభవాత్ ప్రపన్నతమత్వమ్. తథాపి, సూత్రోపక్రమే “తపోయోగాదృషిః, నారాయణపరాయణో నిర్ద్వంద్వో మునిః” ఇతి, “పూర్వాత్పూర్వా త్పరో వరీయా నితి విజ్ఞాయతే” ఇతిచ తత్సూత్రిణామేవ తథాత్వమ్. అత్ర మునిశబ్దవాచ్యత్వం ప్రపన్నస్యోక్తమ్. అయథాతోర్గత్యర్థకత్వాత్. నారాయణః పరా గతి ర్యస్య స నారాయణపరాయణ ఇతి. గతి శ్శరణవాచీ. సా కాష్ఠాసా పరాగతి రితి నారాయణస్య పరమ గతిశ్రవణాత్. “అకించనోఽనన్యగతి శ్శరణ్య” ఇత్యత్ర అభిజనా అపి తద్ధైవాహుః.

అథ తత్ర విష్ణుబలికర్మ విహితమ్. తేన గర్భ ఏవ వైదికీ ప్రపత్తిస్సిద్ధ్యతి. తథావిధసిద్ధిప్రకారః శ్రీమద్భి శ్రీనివాసమఖివేదాంతదేశికై ర్మఙ్గర్యాదౌ ప్రపశ్చితః. ప్రపన్న స్వైవాఽరాధనేఽధికార ఇతి కృత్వా భగవతా విఖనసా గర్భ ఏవ విష్ణుబలిరూపం ప్రపదనం విహితమ్. అత ఏవ శ్రీశాస్త్రే భగవదారాధనాధికారసంపాదకం కిమపి కర్మాఽవిధాయ,

వైఖానసేన సూత్రేణ నిషేకాదిక్రియాన్వితః

గృహస్థో బ్రహ్మచారీ వా భక్త్యాఽరాధన మారభేత్ ||

ఇతి భగవదర్చనాఽఽరమ్భో విహితః.

కించ, శ్రీవైఖానసానాం స్వసూత్ర ఏవ ప్రపన్నసంసారవత్త్వం ప్రతిపాదితం నిష్పన్నం చ భవతి.

గచ్ఛే మాస్యప్రమే విష్ణుబలిం కుర్యా ద్యథావిధి
నారాయణ స్వయం గచ్ఛే ముద్గాం ధారయతే నిజామ్॥

ఇతి వచనాత్ చక్రధారణం నిష్పన్నమ్. హోమానంతర మూర్ధ్వాగ్రి
మాలిప్యేతి పుణ్డి సోర్ధ్వాగ్రిత్వం సామాన్యేన విహితమ్. తద్ధారణ
ప్రకార స్తు ప్రశ్నిత శ్రీశాస్త్రే. స్వసూత్రస్య భగవత్పరతయా భగవ
న్నామ్నా మేవ కర్తవ్యతా విహితా భవ తీతి నామకరణస్థలైన
గమ్యతే. “ద్వాదశాష్టాక్షరాభ్యాం పుష్పాణి దదాతి” ఇత్యనేన మన్తో
విహితః. ఆషాఢోపాకర్మ కారాధనం తు స్పష్టమ్. గర్భోపనిషదుక్త
విధయా గచ్ఛేఽభివ్యక్తస్య జ్ఞానస్య జననే తిరోహితత్వాత్ “బహునాం
జన్మనా మన్తే జ్ఞానవా న్మాం ప్రపద్యతే” ఇతి భగవద్వచనానుసారేణ
భగవత్స్వరూపజ్ఞానపూర్వం పునః ప్రపత్తిః కార్యా. జ్ఞాతుః ప్రపత్తా
వధికారః, ప్రపన్న స్యాదాధనే విశేషతోఽధికార ఇతి జ్ఞేయమ్. కించ,
శ్రుతి రపి భగవదారాధకానాం వైభవం ప్రతిపాదయతి. “యః
పూర్వాయ వేధసే నవీయసే సుమజ్జానయే విష్ణవే దదాశతి. యో
జాత మస్య మహతో మహిబ్రువాత్సేదు శ్రవోఽభియుజ్యం చిదభ్య
సత్. త ముత్సోతారః పూర్వం యథా విద ఋతస్య గర్భం హవిషా
వివర్తన ” ఇతి. “వైఖానసా ఆప్తేయా ఇంద్రస్య ప్రియా ఆసన్” ఇత్యాది
శ్రుత్యా తేషా మింద్రిశబ్దవాచ్య స్యాఽత్రీ నారాయణస్య ప్రియత్వ
ముచ్యతే. ఉపబృంహితం చ,

అశ్వతః కపిలా గావ స్తులసీ విఖనా మునిః

చత్వారో మత్స్రీయా రాజం స్తేషాం వైఖానసో వరః॥ ఇతి.

ఆనుశాసనికే చ సప్తత్రింశచ్ఛతతమాధ్యాయే పక్షి-పావనగణనాయాం

వైఖానసాః కులక్రేష్టా నిరతా శ్శార్దూధారిణి॥ ఇతి గణ్యతే.

అత్ర వైఖానసశబ్దేన విఖనససూత్రిణ ఏవోచ్యంతే భగవన్నిరతత్వ
విశేషణాత్. వృద్ధహారితస్మృతౌ పశ్చిమాధ్యాయే పరార్థమాలయార్చన
కారిణా మపి వైఖానసానాం దేవలకత్వం నాస్తి త్యుచ్యతే.

వైఖానసా స్తు యే విప్రా హరిపూజనతత్పరాః
న తే దేవలకా జ్ఞేయా హరిపాదాబ్జసంశ్రయాత్ || ఇతి.

అపహృత్య హరిద్రవ్యం గ్రామార్చనఘో భవేత్
భక్త్యా సంపూజ్య దేవేశం నాఽసా దేవలక స్మృతః.

శ్రీశాస్త్రే భగవతా మరీచినా ప్రమాణతయా గృహీతేయం శ్రుతిః

ధృతోర్ధ్వపుణ్డః పరమేశితారం

నారాయణం పూజయ తీహ భక్త్యా

అర్ఘ్యాదిభిః పౌరుషసూక్తమన్తైః

సంప్రాప్నోయ ద్విష్ణుపదం మహాత్మా || ఇతి.

“యే త్వర్చయన్తి విబుధా బ్రహ్మాద్యా దేవతాగణాః” ఇతి నారదీయే

“విద్ధి వైఖానసే దత్తం దానం బ్రహ్మవిదే యథా” ఇతి.

కించ శ్రీవైఖానసం శాస్త్రం శుద్ధవైదిక మిత్యత్ర నిదర్శనం నైకమ్.
శ్రీవైఖానసకల్పసూత్రే వైదికే రేవ మన్తై స్సర్వేప్రయోగా దృశ్యంతే.
ఏతే నైతేషాం ప్రత్యయార్థం భగవదారాధకత్వేఽపి దేవలకత్వం నేతి
స్మర్యతే. తత్ర నిమిత్త మారాధనస్య వైదికత్వ మేవ. యథా వైదికవిధి
నాఽధ్వర్యవాదికం కుర్వతాం దక్షిణాపత్రిగ్రహణా న దోషాయ భవతి
తథా నైగమమన్తై రారాధన మాచరతా మపి వైఖానసానాం దేవల
కత్వం న దోషాయే త్యల మప్రస్తుతవిస్తరేణ. ప్రకృత మనుసరామః.

“నారాయణపరాయణ” ఇతి అయం మిత్యనేన నారాయణః పర
మయనముపాయో యస్యేతి నారాయణస్య సిద్ధోపాయత్వ ముక్తమ్.

ఈయతే అనేనేతి కరణవృత్తతే రుపాయత్వమ్. ఈయతేనా వితి కరణవృత్తస్యోపేయత్వమ్. ఏతేన పున ర్భగవతః ప్రాప్యత్వం ప్రాపకత్వం చాభిహితమ్.

పరమపదప్రాప్తా వుపాయో ద్వివిధః, సిద్ధ సాధ్య శ్చేతి. సిద్ధోపాయ శ్చియఃపతి రేవ. “యం యజ్ఞైర్మునయో జషన్తి” ఇతి మస్త్రీ స్యాఽయ మర్థః. యం మునయ శ్చీవైఖానసాః. ఏషాం నారాయణైక పరసూత్రీవిధిసంస్కృతతయా నారాయణపరత్వస్య నిసర్గసిద్ధత్వా న్మునిసంజ్ఞా యుక్తా. పాద్యే : “వైఖానసై ర్మునిశ్చేష్టైః పూజితో వేంకటేశ్వరః ” ఇతి యజ్ఞైః యజదేవపూజాయా మితి ధాతోః ఆరాధనై ర్జుషన్తి సేవ న్తే. పరమం పవిత్రం “పవిత్రాణాం పవిత్రం యో మజ్జణానాం చ మజ్జళ ” మితి, “అపవిత్రః పవిత్రో వా ” ఇత్యాద్యుక్తరీత్యా పరమపావనం యం ప్రధానాః బ్రహ్మరుద్రా దయో దేవా ఆర్తిషు దైత్యాద్యుపద్రవేషు ప్రణతా భవన్తి. శ్రీగీతాయాం : “చతుర్విధా భజన్తే మాం జనా స్సుకృతినోఽర్జున ! ఆర్త ” ఇత్యాదినా ఆర్తానాం భగవత్ప్రీపత్తి రుక్తా. యం జపస్త శ్చీమదష్టాక్షరజపశీలా స్సూరయో వైఖానసాదయః. తేషాం స్వసూత్రీ ఏవ “ద్వాదశాష్టాక్షరాభ్యాం పుష్పాణి దదాతి ” ఇతి శ్రీశాస్త్రీ “సావిత్రిపూర్వ మష్టాక్షరం ద్వాదశాక్షరంవా జపేత్ ” ఇతి విశిష్య విధానాత్. యోగినః యోగ ఉపాయః. “యోగ స్సన్నహనోపాయ ఛ్యానసదగతియుక్తిషు” ఇత్యభిధానాత్.

సమస్తపురుషార్థానాం సాధకస్య దయానిధేః

శ్రీమతః పూర్వసిద్ధత్వా త్సిద్ధోపాయ మిమం విదుః || ఇతి.

“కృష్ణం ధర్మం సనాతన ” మితి. భగవా నేవ సిద్ధ ఉపాయః. విశిష్య శ్రీవైఖానసానామ్. కౌర్యే:

మచ్చితా మద్గతప్రాణా మయి సజ్జహమానసాః

అనన్యశరణా రాజం స్తస్మా జ్వైఖానసా మతాః ఇతి.

భగవద్వచనేన తేషాం భగవదేశరణత్వా, త్తదేకాచార్యకర్త్యాత్.

పూర్వం విఖనసే విష్ణుః ప్రోక్తవాన్ స్వయ మచ్యుతః

భృగోః ప్రోక్తం విఖనసా భృగుణా చ మ మేరితమ్ || ఇతి.

హాతశౌనకాదివచనై శ్రీవైఖానసశాస్త్రస్య ప్రథమం ప్రవర్తితత్వా నగమాచ్ఛ. కించ, విఖనస్సూత్రిణాం వైఖానసశ్శిష్యవాచ్యత్వం భగవ త్సమ్బుద్ధిత్యాత్. “వ్యాప్తం విఖనసా జగత్” ఇతి, “వైఖాన స్సామ గాయన” ఇత్యాది వచనాచ్ఛ, విఖనోవైఖానశ్శిష్యవాచ్యత్వం భగవత స్సిద్ధమ్.

“ఆశా సమస్తాః ప్రతరన్వస్తస్తాస్తా వసే ద్యా కమలా సమస్తా” ఇతి మంత్రస్యాయమర్థః. స్వభక్తానాం స్వారాధకానా మాశాః కామాన్ ప్రతరన్ ప్రయచ్ఛన్ ‘ను’ అన్వర్థః. సాకల్యే నాన్తః. అచ్ఛిన్నైదయే పరమాత్మా తిష్ఠ తీతి. అన్యోఽర్థః, పరమాత్మా సాకల్యే నాశా దిశః ప్రతరన్ ప్రకర్షణ వ్యాపునవన్ వసతి, యా కమలా లక్ష్మీః తా స్తాః ప్రవిశ్య వసేత్ - ఇతి. “త్వయా చ విష్ణునా చామృ! జగ ద్వాప్తం చరాచరమ్” ఇతి లక్ష్యై భగవతోఽవిసాభావాభావాత్.

“వక్షో వస త్యస్య వరాం వరిష్ఠాం వాకం దధానా వన్యధే సమ స్తమ్.” ఇతి మంత్ర స్యాయమర్థః. లక్ష్మీః వ్యాప్తం సమస్తానా వక్షః వక్షసి వసతి. కీదృశీ వరిష్ఠాం వాకం వాచం కుత్వం ఛాస్తవమ్. పురుష కారభూతాం వాణీం దధా నేతి, పురుషకారభూతత్వా చ్ఛ. లక్ష్మీః విశిష్ట ఏవ పరమాత్మా సిద్ధోపాయః ప్రవర్తవ్యః.

నను, శ్రీమన్నామయదూపాపాయత్వే సతి కిం శరణవరణే నేతి చేదుచ్యతే. “సర్వజ్ఞోఽపి హి విశ్వేశ సదా కారుణికోఽపి సన్ సంసారతన్త్రో వాహిత్యా ద్రక్షాఽపేక్షాం ప్రతీక్షతే” ఇతిచనాత్ “యోవా భూత్” తత్సాధ్యైశ్చ శరణీకరణీయ ఏవే త్యసగమ్యతే॥

ఇతిసిద్ధోపాయ స్వరూప నిరూపణమ్

అథ సాఢ్యోపాయస్వరూపప్రకరణమ్

సాఢ్యోపాయ స్తు బహుధాఽనగమ్యతే. తథాహి, “బ్రహ్మవిదావోఽతి యతః” ఇతి శ్రుతేః జ్ఞానిన ఏవ ముక్తి రితి ప్రామాణ్యం. అస్మ్యే తు వేదనం నామ ఉపాసగారూపవిశేషజ్ఞానమ్. త దేవధ్యానభక్త్యాదిశబ్దవాచ్యం, తస్మాదే వోపాసకస్య ముక్తి రితి. అపరే తు “ముముక్షుర్వై శరణ మహం ప్రపద్యే” ఇతి శ్రుత్యా “మా మేకం శరణం నైజ” ఇతి భగవద్వచనాచ్చ ప్రపత్తి రేవ ముక్త్యుపాయఇతి. ఇతరే “ముముక్షువో బుభుక్షుః” ఇత్యారభ్య “ఆత్మానం తేజోమయే పరమాత్మాగ్నౌ జహ్వతి తేఽపి ముక్తా భవన్తి” ఇతి యోగరత్నాదినచనేభ్యః ఆత్మసమర్పణస్యైవ మోక్షోపాయత్వ మితి. ఇతరే తు “అగ్నయో వై త్రయా విద్యా దేవయాన” ఇతి శ్రుతేః “కర్మ దైవహి సంస్థి మౌక్తితా జనకాదయః” ఇతి స్మృతే శ్చ కర్మయోగ ఏవాఽపవర్గసాధన మితి.

భగవాన్ శ్రీవిఖనాస్తు ధర్మప్రశ్నే (౮-౭) “నివృత్త్యాచారభేదాద్ధి యోగిన స్త్రివిధా భవన్తి” ఇత్యారభ్య-సార్వజ్ఞకార్మ్యవిసరగభేదేన త్రివిధా నుక్త్యా, సైవ స్తా స్పృత్యేక మనేకథా విభజ్య, విసరగపశూనాం జన్మైర్నేషు ముక్తి ర్నాఽస్మి స్తస్మిన్ మోక్ష ఇత్యభిధాయ.

విశిష్యాఽస్మిన్ జన్మ న్యేవ మోక్ష స్యాపాయ మాహ. “సగుణే బ్రహ్మణి బుద్ధిం నివేశ్య పశ్యాన్నిర్గుణం బ్రహ్మశ్రిత్య మోక్షే నిత్యం యత్నం కుర్యాత్” ఇతి.

శ్రీశాస్త్రే భగవాన్ మరీచిః “భగవన్మాయయా మోహితత్వా ద్భగవన్తం సమాశ్రిత్య భక్త్యా గారాయణ ముపాసీత” ఇత్యా ద్యుక్త్యా “అథ సమారాధనం చతుర్విధం జపహుతార్చనధ్యానానీతి” ఇత్యాదిక మాహ. కించ

యథాఽధికరణం ప్రభు ర్యజనదానహోమార్చనా

భరన్యసన భావనాప్రభృతిభి స్సమారాధితః

ఫలం దిశతి దేహినా మితి హి సంప్రదాయసిద్ధి

శ్రుతిస్మృతిగురూక్తిభి ర్మయవతీభి రాభాతినః

ఇతి. యజనంయూగః “ద్రవ్యయజ్ఞా స్సపోయజ్ఞా యోగయజ్ఞా స్తథాపరే! స్వాధ్యాయజ్ఞానయజ్ఞా శ్చ యతయ స్సంశితవ్రతాః” ఇతి భగవద్వచ నాత్ “యజ్ఞేన దాసేన తపసాఽనాశకేన బ్రాహ్మణా వివిదిషన్తి” ఇతి శ్రుతేశ్చ హోమ మమూర్తారాధనమ్. అర్చనా సమూర్తారాధనమ్. “అమూర్తాగ్న్యహుతిః పోక్తా సమూర్తా బేరపూజనా” ఇత్యుక్తే. బేరం బింబమ్. భరన్యసన మాత్మభరన్యాసః. భావనా ధ్యానమ్. ప్రభృతి శబ్దే నాన్యే జపదయో గృహ్యంతే. “ఓమి త్యగ్రే వ్యాహరేత్” ఇత్యా రభ్య “తతోఽమృతత్వ మశ్నుత” ఇతి శ్రుతేః. యథాఽధికరణం యథా ఽధికారః తత్తచ్ఛక్త్యానుగుణ్యే నేత్యర్థః.

భక్తిప్రపత్తిప్రముఖం తద్వశీకారకారిణమ్

తత్తత్ఫలార్థిసాధ్యత్వా తస్మాద్భోపాయం విదు ర్బుధాః

ఈదృశః పరమాత్మాఽయం ప్రత్యగాత్మా తథేదృశః

తత్సంబద్ధాను సద్ధాన మితి యోగః ప్రకీర్తితః॥

ఇత్యారభ్య శ్రీభాష్యకారైః పారమాత్మీయే “యం యజ్ఞే” రితి మన్త
వ్యాఖ్యానావసరే సాఙ్గం భరన్యాసస్వరూపం ప్రపశ్చిత్తమ్.

“యో వా భూతే రూఢి రాసీత్” ఇత్యారభ్య “సంజుష స్వజామి”
ఇతి చ శ్రుతేః ప్రపత్తి ర్వైదికధర్మః. అయం త్రివిధః, ఉత్తమా మధ్యమా
౨ధమా చేతి శ్రీవైఖానసమహిమమగ్ధరాయం శ్రీమద్వీక్షితై రుచ్యతే.
ప్రపన్నస్యా ౨రాధనే ౨ధికార ఇతి విచార్య సూత్రే తావ ద్విఖనసా
జాయమానకహక్షసిద్ధిద్వారా పరమవైదికభూతశ్రీవిష్ణుసంబంధిసంస్కార
రూపేణ సాఙ్గప్రపదన ముక్తమ్.

సాఙ్గం ప్రపదనం కథ మితి చేదుచ్యతే. ఉపక్రమాదిల్గఢపక్షాన
దేవతాన్తరప్రతిపాదనాభావాత్ మన్తాన్తరసాధనాన్తరప్రయోజనాన్త
రాభావాచ్చ ఉపక్రమాదిషు శ్రీమన్నారాయణైకపరత్వాచ్చ షడ్విధతా
త్సర్వలిక్తోపేత శ్రీమన్నారాయణైకపరత్వా దానుకూల్యమ్. దేవతా
న్తర మగ్రాన్తర సాధనాన్తర ప్రయోజనాన్తరాభావాత్ ప్రాతికూల్య
విస్మయనమ్. నారాయణైకపరత్వేన ప్రణీతత్వాత్ రక్షిష్య తీతి విశ్వాసః,
విశ్వాససంభవా ద్లోస్తృత్వవరణ మితి విష్ణుబలా సాఙ్గత్వేన న్యాసవిద్యా
ప్రతిపాదితా. అతఏవ శ్రీమన్నారాయణైకపరత్వే నారాధనం ప్రతిపా
ద్యోపసంహారే అర్చిరాదిగమన ముక్త్యా భగవదారాధనాన్తే “తద్విష్ణోః
సుమం పదం గచ్ఛ” తీతి విజ్ఞాయత ఇత్యుక్తమ్.

ఆనుకూల్యస్య సంకల్పః ప్రాతికూల్యస్య వర్జనమ్
రిక్షిష్య తీతి విశ్వాసో గోస్తృత్వవరణం తథా.
ఆత్మనిత్యేపకార్పణ్యే షడ్విధా శరణాగతిః॥ ఇతి.
అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే మహావిశ్వాసపూర్వకమ్
తదేవోపాయతా యాచ్ఛాన్ ప్రపత్తి శ్శరణాగతిః॥

ఇతి యదు క్తం తద్వైదిక ముతావైదికమ్. అవైదిక మితి చే త్తదనత్.

నిక్షేపాపరపర్యాయో న్యాయః పశ్చాద్భి సంయుతః

సన్న్యాస స్త్రాగ ఇత్యుక్త శ్శరణాగతి రిత్యపి॥

ఇతి శరణాగతిపర్యాయవాచకత్వా న్న్యాసస్య “న్యాస ఇత్యాహు ర్మనీషిణః” ఇత్యారభ్య, “బ్రహ్మణే త్వా మహాస ఓ మిత్యాత్మానం యుజ్జీ” తేతి శ్రుతౌ తావత్ పరమవైదికత్వేన శ్రూయమాణత్వాత్.

ప్రపదనం ద్వివిధమ్, వైదికం తాన్త్రికం చేతి. వేదవిహిత న్న్యాసి తస్య యథా ప్రణవసహిత న్న్యాస్తాక్షరస్య వైదికత్వేన ప్రణవహీనస్య తాన్త్రికత్వేన చ ద్వైవిధ్యం తద్వత్ పరమవైదికేన స్వసూత్రవిహిత విష్ణుబలికర్మణా యత్ప్రపదనం సంభవతి త దేవోత్తమమ్. “ఓం భూః పురుష ” మిత్యాద్యుక్తత్వా నిత్యత్వా త్సంస్కారరూపత్వా దాచ్ఛా కైంకర్యత్వా దకరణే ప్రాయశ్చిత్తవిధానాచ్చ. శ్రీశాస్త్రే మరీచి నాపి “ప్రపత్త్యాదిమార్గరతో జీవ ” ఇత్యుక్తత్వాచ్చ. తన్త్రేణ య త్క్రియతే తస్మధ్యమం నిత్యత్వాభావాత్, సంస్కారరూపత్వా భావాచ్చ. కేవలం విశ్వాసపూర్వకయాచ్ఛామాత్రేణ య త్క్రియతే త దధమమ్.

న్యామీ స్వశేషం స్వవశం స్వభరత్వేన నిర్భరమ్

స్వదత్తస్వధియా స్వార్థం స్వస్మి స్వస్యతి మాం స్వయమ్॥

ఇత్యుక్తరీత్యా శ్రీవైఖానసానాం నారాయణ ఏవ న్యాయకారీ. “గర్భ ఏవ కరే చక్రం ధారయామి” ఇతిస్మృణ్ణి. “నారాయణ స్వయం గర్భే ” ఇత్యుపబృంహణా చ్చ.

ఏషాం భిగవచ్ఛేషత్వం నిస్సంసిద్ధమ్. యథేష్టవినియోగ్యాత్త్వం శేషశబ్దేన కథ్యతే. ఏషాం హి స్వసూత్ర ఏవ నియతలయా శ్రీమ

న్నారాయణ మర్చయే దితి భగవదారాధనం విధీయతే. “యథా కృతు రస్మి న్లోకే పురుషో భవతి. తథేతః ప్రేత్య భవతి” ఇతి శ్రుతి రేవాత్ర ప్రిమాణమ్ నను సూత్రే భగవదర్చనస్య పరమపదప్రాప్తి సాధనత్వప్రతిపాదనాత్ కిం భక్తిప్రథపత్తిభ్యా మితిచేదుచ్యతే. సూత్రే “భక్త్యా భగవంతం శ్రీమన్నారాయణ మర్చయే తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛ తీతి విజ్ఞాయతే” ఇత్యుక్తమ్. ప్రపన్న స్వైవాఽరాధనేఽధి కార ఇతి విష్ణుబలిరూపప్రపత్తి ర్విహితా. అత స్తేన వినాఽర్చనస్య నోపాయత్వమ్.

నను, తథాసతి “అనన్యసాధ్యే స్వాభీష్టే” ఇతి వచనేనోక్తం ప్రపత్తి లక్షణం భజ్యేత. తత్రహి “తదేగోపాయతా యాచ్ఛాన్ ప్రపత్తి” రితి భగవతః కేవల ముపాయతా యాచ్ఛాన్ ప్రార్థనా స త్యభిధీయతే. “సర్వధర్మా న్పరిత్యజ్య” ఇతి తదితరసర్వోపాయత్యాగశ్చ నిర్దిశ్యతే ఇతిచే దుచ్యతే. తదేగోపాయతాయాచ్ఛాన్మాత్రపచనం తదితరో పాయాశక్తవిషయమ్, నతు శక్తవిషయమ్. తథాసతి శ్రుతిస్మృత్యా దిషు భగవదర్చనవిధానస్య వైయర్థ్యాపత్తేః. “ప్రవః పాన్త మన్థసో ధిరూయ తే! మహేశ్వరాయ విష్ణవే చార్చత” ఇత్యాది శ్రుతయః ప్రసిద్ధాః. తథా స్మృత్యాదయ శ్చ. “సర్వధర్మా” నితి సర్వశబ్దే నాఽరాధనస్యాపి గ్రహణే తదవ్యవహితస్య “మన్తనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కరు. మా మే వైష్యసి” ఇతి భగవద్వచన స్వార్చనవిధాయకత్వం విఫలం స్యాత్. తత్ర హి. “మద్యాజీ భవ” ఇతి విధాయ, “మా మే నైష్య” నీతి స్వార్చనస్య ముక్త్యుపాయత్వం ప్రతిజానీతే భగవా నస్మచ్ఛరణ్యః. తత ఆరాధనే స్వస్యాఽతిశుద్ధత్వా భావా దధికాగోఽస్తివా నవేతి శఙ్కమానం విజయంప్రతి ప్రపత్త్యా శుద్ధత్వాభావహేతుభూతసర్వపాపనివృత్తి స్యాత్. తత స్తదర్థప్రాయ శ్చిత్తధర్మా న్పరిత్యజ్య మాం శరణం వ్రజే త్యుపదిశతి కరుణానిధిః.

అతోఽత్యంతాశక్తానాం వైఖానసానాం పాపనివృత్తిద్వారా ప్రపత్తి
స్సాత్మో స్మృక్తిం సాధయతి. ఆరాధనే వ్రాయ శ్శక్తానాంత్యారాధ
నేఽధికారం జనయతి. సాఽపి ముక్తిసాధనతాం భజతే. సాత్మో దుష్టా
యత్వ మారాధన స్సైవ. నచ ప్రపత్తా వాకించస్య మావశ్యక ముపా
యాంతరే సతి తస్య హానిః స్యాదితి శఙ్క్యమ్. ఏకస్మిన్ భగవతి పర
ముపాయబుద్ధిం కృత్వా తదితరోపాయే మూపాయబుద్ధిం విహాయ,
కైఙ్కర్యబుద్ధౌ కృతాయా మాకించస్య సోపాయాంతరరహితస్య
హాన్యభావాత్.

శ్రీశాస్త్రే భగవాన్ స్రురీచిః: “తస్మా ద్భగవన్మామయా మోహి
తత్వా ద్భగవన్తం సమాశ్రిత్య భక్త్యా నారాయణ ముపాసీత. తదు
పాసనా తోఽపి భక్తవత్సలత్వా ద్భక్తానుకంప్తయా స్వమాయాం
విమోచయతి. తత ఆత్మా సమ్యక్జ్ఞానం ప్రవిశతి. పశ్చా ద్దాశ్రమ
ధర్మసంయుక్తో భగవదారాధనం కరోతి. తదారాధనేన సంనారణ్యవ
నిమగ్నో జీవాత్మా పరమాత్మానం నారాయణం పశ్యతి. సోఽప్యపున
రావృత్తికం దివ్యలోకం ప్రాప్నోతి. పశ్చాత్క్రమకృత్యో భవతి.”

సంసారా న్ముక్తి ర్మోక్షః. తదపి సమారాధనవిశేషా చ్చతుర్విధ
పదావాప్తిః సాలోక్యసామీప్యసారూప్యసాయజ్య ఇతి. ఆయ మర్థః:

జన్మాంతరసహస్రేషు తపోభ్యానసమాధిభిః

నరాణాం క్షీణపాపానాం కృష్ణే భక్తిః ప్రిజాయతే ||

ఇత్యుక్తరీత్యా సుకృతసత్త్వయక్షీణపాపస్య భగవదాశ్రయణప్రవృత్తి
ర్భవతి. భగవన్తం సమాశ్రిత్య ప్రపద్య భక్త్యా తద్విషయకరతిభావేన
నారాయణ ముపాసీత సేవేత స్వమాయాం విమోచయ తీతి. “మా
మేవ యే ప్రపద్యంతే మాయా మేతాం తరన్తి తే” ఇతి భగవదుక్తేః

ప్రపన్నస్య భగవన్నాయాతరణానంతరం య ద్భవతి త దాహ సమక్యే జ్ఞానం ప్రవిశ తీతి. ప్రథమం “నారాయణపరంబ్రహ్మ”, “నారాయణపరాయణో నిర్వన్యః”, “శ్రీమన్నారాయణ మర్చయేత్ తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛతి” ఇత్యాది వాక్యైః ప్రాప్యస్య నారాయణస్య శేషిత్వాదిస్వరూపం, ప్రాప్తు స్వస్య శేషత్వాదిస్వరూపం భగవదారాధనాద్యపవరోపాయం పరమపదప్రాప్తిరూపఫలమ్.

అన్య చ్చ, వేద్యం సామాన్యతో జ్ఞాత్వా భగవంత మాశ్రీయతి. తత స్తత్త్వపరాయ తదీయమాయాముక్త స్సమ్యక్జ్ఞాన మేతి. విశేషేణ పరమాత్మినో నారాయణస్య నిష్కలసకలస్వరూపం నిరవధికకళ్యాణ గుణగణాకరత్వం పరవ్యూహాదిస్వరూప మర్చాయా మహిమాన మన్య చ్చ జానాతి. “అశ్రమధర్మసంయుక్త ఇతి”, “వర్ణాశ్రమాచారవతాపురుషేణ విపశ్చితా విష్ణు రారాధ్యతే పథా నాన్య స్తత్తోషకారకః” ఇతి నచనా ద్యధాశక్తి స్వాశ్రమవిహితకర్మాణి కుర్వన్ భగవదారాధనం కరో తీతి వక్ష్య త్యయ మేవ.

బిమ్మప్రతిపాదనశ్రుతయః

సమారాధనం చతుర్విధం జపహుతార్చనధ్యానా నీతి. తేషా మర్చనం సర్వార్థసాధనం “ప్రపః పాస్త మన్థసో ధియాయ తే మహే శూరాయ విష్ణవే చార్చత” ఇతి శ్రుతేః. అన్ధస అజ్ఞానాత్ ప్రపాస్తం ప్రక్షలేణ రక్షస్త మితి భగవద్విశేషణేన తస్యైవ సర్వపాపనివృత్తిపూర్వక ముక్తిదానేన రక్షకత్వ ముక్తమ్. మహ ఇత్యత్ర సలోప శ్చాన్దసః. మహసే “మహ ఇతి త ద్భ్రహ్మ” ఇతి శ్రుతేః. శూరా యేత్యనేన తస్య స్వభక్తవిరోధినిరసనసామర్థ్య మసాధారణ మిత్యుక్తమ్.

బ్రహ్మ స్వయంభూ శ్చతురాననో వా
 రుద్ర స్త్రినేత్ర స్త్రిపురాస్తనో వా
 ఇన్ద్రో మహేంద్ర స్సురనాయకో వా
 త్రాతూం న శక్తా యుధి రామనధ్యమ్ ॥

ఇత్యాదివచనై స్తస్య తథాత్వం సిద్ధమ్. చార్చ తేతి చకారేణ జనా
 దయో గృహ్యంతే. “జపే నాఽపిచ సంసిద్ధ్యే ద్బ్రాహ్మణో నాత్ర
 సంశయః” ఇతి స్మర్యతే. “యం సూరయో జపన్తః” ఇతి శ్రూయతే.
 అత్ర చ వక్ష్యతి. “సావిత్రీపూర్వ మష్టాక్షరం ద్వాదశాక్షుం వా
 జపేత్” ఇతి. “అగ్నో హోమో హుతం” ఇతి చ హోమో భగ
 వదమూర్తారాధన మిత్యుచ్యతే “అమూర్తాగ్న్యముతిః ప్రోక్తా”
 ఇతి. అర్చనం ప్రతిమారాధనమ్. నృసింహతాపిన్యాం. “యగో వీరః
 కర్మణ్య స్సదక్షో యుక్తగ్రావా జాయతే దేవకామః” ఇతి. భగవత
 శ్శిలారూపిత్వం “విశజ్జరూప స్సుభరో వయోధా శ్శుష్ఠీ వీరో జాయతే
 దేవకామః” ఇతి శ్రుత్యా తస్య స్వర్ణరూపత్వం చోక్తమ్. ఉపబ్రంహితం
 చ “సురూపాం ప్రతిమాం విష్ణో” రితి భగవతా విఖనసా “తస్మాదం
 కల్పయిత్వా” ఇతి. “బ్రహ్మజ్జం జీనం విదిత్వా నిచాయ్యేతి” జ్ఞాన
 పూర్వకభగవత్పూజనం విహితమ్. తథా “నిచాయ్య తం మృత్యు
 ముఖా త్రముచ్యత” ఇతి చ. ‘చాయ్యపూజానిశామనయో’ రితిధాతుః.

శారీరకశాస్త్రేఽపి “అపిసంరాధనే ప్రత్యక్షానుమానాభ్యామ్” ఇతి.
 అస్య సూత్ర స్యాఽయ మర్థః. “భజనేన వినా కేనాఽప్యయ మాత్మా
 న లభ్యతే” ప్రత్యక్షాద్విప్రమాణేన చాయ మర్థోఽవగమ్యతే” ఇత్యంత
 ద్భాష్యకారవచనే నాఽరాధనస్య భగవత్స్వరూపస్మిన్నసాధనత్వ
 ముక్తమ్. కించ, భగవదారాధనక్రియైవ పరవిద్యే త్యవగమ్యతే. ముణ్డ
 కోపనిషది. “క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠ” ఇతి ప్రకారాన్త

రేణ బ్రహ్మవిదాం బ్రహ్మోపాసకానాం మధ్యే క్రియావాన్ జపా
మూర్తారాధనసమూర్తారాధనధ్యానక్రియావా న్వరిష్ట ఇత్సుక్తమ్. ఆదా
సర్వవిద్యాప్రతిష్ఠా మిత్సుక్త్వా మధ్యే క్రియావా నేష ఇత్సుక్తత్వాత్
పరవిద్యా నామారాధనక్రియే త్యే వాఽవగమ్యతే.

“నాయ మాత్మా బలహీనేన లభ్యో నచ ప్రమాదా త్తపసో
వాఽప్యలిజ్ఞాత్. ఏతై రుపాయై ర్యతతే యస్తు విద్యా” నితి లిఙ్గ
రహితా త్తపస ఆత్మనో లాభో న స్యా దితి. లిఙ్గం భగవన్మూర్తిః.
తపః ధ్యానం. భాగవతే ఏకాదశే “ద్రవ్యక్షేత్యాత్మలిఙ్గాని నిష్పాద్య”
ఇత్యత్ర లిఙ్గం మూర్తి రితి వ్యాఖ్యాతమ్. తప ఆలోచన ఇతి ధాతో
స్తపశ్శబ్దో ధ్యానపరః. లిఙ్గంవినా ధ్యానస్య దుశ్శకత్వా ల్లిఙ్గహీన
ధ్యానే నాత్మలాభో న స్యా దిత్సుక్తమ్.

శ్రీశాస్త్రీచ “సదా ధ్యాతు మశక్యత్వా త్ప్రతిమాది హ్వావా
హ్యేర్చయేత్” ఇత్సుక్తమ్. భగవా న్విఖనాఅపి “సగుణే బ్రహ్మణి
బుద్ధిం నివేశ్య పశ్చాన్నిర్గుణ మాశ్రిత్య మోక్షే నిత్యం యత్నం
కుర్యాత్” ఇత్యాహ. వ్యాఖ్యాత మిద మేవం నృసింహవాజపేయి
భాష్యే: “ఇదానీ మస్మిన్ జన్మ న్యేన మోక్షోపాయ మాహ. సగుణే
బ్రహ్మణి బుద్ధిం నివేశ్యేతి. యోగీ సగుణే పూర్వోక్తలక్షణే సాకారే
బ్రహ్మణి బుద్ధిం మనః ప్రథమం నివేశ్య తద్రూపం దృష్ట్వా, తద్గత
మానస స్స నేషవంవిధం పరబ్రహ్మేతి జ్ఞాత్వా, పశ్చాత్ తదను
నిర్గుణం పూర్వోక్తలక్షణాన్వితం నిరాకార మోంకారగమ్య మవ్యక్తం
బ్రహ్మోక్తశ్రిత్య మన స్సంప్రాపయిత్వా, తద్రూపం ధ్యాత్వా నిత్య
మామోక్షాన్త మేవం మోక్షే యత్న ముద్యోగం కుర్యాత్. తస్య
యోగిన ఇహ జన్మ న్యేన మోక్షో భవే” దితి. తస్మాదయ మభి
ప్రాయః. అత్ర గుణశబ్దోఽవయవవాచకః. సాకారే ప్రతిమారూపే

బ్రహ్మణి బుద్ధిం నివేశ్య దృఢీకృత్య పశ్యా దారాధనవ్యతిరిక్తకాలే నిర్గుణ మాశ్రిత్య, నిర్గుణస్వరూపం సర్వతానుసంధాయ ప్రతిదినమేవ ముద్యోగం కుర్యాదితి. ఉక్తం చైతత్ శాణ్డీల్యోపనిషది: “అథభ్యానం, సగుణం నిర్గుణం చేతి. సగుణం మూర్తిభ్యానం నిర్గుణ మూర్త్యరూఢాత్మ్య” మిత్యాదినా. బ్రహ్మవిద్యోపనిషదిచ “దేహస్థ స్సకలో జ్ఞేయో నిష్కలో దేహవర్జితః” ఇత్యాదినాచ. “సర్వభూతస్థితం దేవం సర్వేశం నిత్య మర్చయేత్” ఇతి. హరిభక్తిసుధోదయే ప్రహ్లాదః,

అభ్యర్చయిత్వా ప్రితిమాసు విష్ణుం
దుర్భాషాన్ జన స్సర్వమయం త మేవ
అభ్యర్చ్య పాదౌ దమ మస్య శీర్షి
కుర్వ నివాజ్ఞో నరకం ప్రయాతి.

ఇతిచోక్తత్వాత్ ముముక్షుణా రూపద్వయ మపి నిత్య మనుసంధేయ మిత్యాశయః.

ఏవం సూత్రకారేణ కేవలం సగుణబ్రహ్మరాధనకారిభ్యో నిర్గుణ స్వరూపానుసంధానరహితేభ్యస్సంభక్తనామయోగిభ్యోఽస్యయోగిభ్యో వైలక్షణ్య మభిహితమ్. విస్తరస్తు వాజపేయిభాష్యే ద్విప్రస్యః.

తదారాధనేన జీవాత్మా పరమాత్మానం నారాయణం పశ్యతీత్యేవ యుక్తమ్ “ధాతుః ప్రసాదా న్మహిమాన మిశమ్” ఇతి శ్లోకే. ఆరాధనప్రసన్నేన భగవతౌ దర్శితం స్వరూపం జీవాత్మా పశ్యతీత్యర్థః. దర్శన మపి పరమాత్మకర్తృక మేవ. తేన దర్శితం స్వరూపం హి పశ్య త్యయం జీవః. సోఽప్యవసరావృత్తిం దివ్యలోకం ప్రాప్నోతి. స్వయ మేవ స్వరూపం ప్రదర్శ్య స్వారాధకం స్వపదం ప్రాప్నోతి తీత్యర్థః.

వంచ నాయకా యథా నాయకప్రసాదార్థ మత్యస్తసుఖరూపం పాద
 వహనాదికం కరోతి, తథా చేతనోఽపి ఆరాధనే ఉపాయతాబుద్ధిం
 క్త్వా కైజుర్వబుద్ధ్యా కుర్యా దిత్యభిప్రాయః. అతః ప్రపత్తా వాకిం
 న్యహనిరూపన్యూనతా న భవతి. ఉపాయాన్తరసద్భావబుద్ధి ర్హి
 కించన్యన్యూనతాం జనయేత్.

నను ప్రపత్త్యైవ మోక్ష సిద్ధ్యతి. కి మారాధనశ్రమేణ ?

సత్కర్మనిరతా శ్శుద్ధా సాంజ్ఞయోగవిద స్తథా
 నార్హన్తి శరణస్థస్య కలాం కోటితమా మపి ॥

త్రివచనేన ప్రపత్తే రుక్తక్యపాయమూర్ధన్యత్వప్రతిపాదనాత్, ఆరాధ
 నస్య పుధకఫలత్వాభావా చేతిచే దుచ్యతే.

సత్కర్మే త్యాదివచనం యథాఽధికారివిషయమ్. మజ్జనసాక్షాదా
 స్వత్యస్తాశక్తస్య “మానసం విష్ణుచింతన” మితి భగవత్స్మరణాత్
 పద్ధత్వే ప్రతిపాదితేఽపి ప్రాయ శ్శక్తిమతో భగవత్స్మరణపూర్వకాన
 గాహనసాక్షాదస్య యథా శుద్ధివిశేషాధాయకత్వం, తథా ప్రపత్తిపూర్వా
 రాధన స్యాఽపి. నచ ఫలవిశేషాభావః. ఆమోదప్రమోదసంమోద
 వైకుణ్ఠప్రాప్తిరూపమోక్షస్య తారతమ్యానగమాత్. తత్ర వైకుణ్ఠప్రాప్తి
 రూపసాయుజ్య మారాధనక్రియ యైవ స్యాది త్యత్ర క్రియావతో
 బహువిన్వరిప్యత్వప్రతిపాదికా శ్రుతిః ప్రమాణమ్. క్రియావతః ఫలవిశేష
 త్వా దేవ వరిప్యత్వం ప్రతిపాదితమ్.

భగవాన్విఖనా అపి “శ్రీమన్నారాయణ మర్చయేత్” ఇత్యాహ.
 మంచిశ్చ (ప్రశస్తి) “సమూర్తార్చన మేన కారయే దన్యథా న పరమ
 పదప్రాప్తిః” ఇత్యుపసంహృతవాన్.

సర్వేషా మపి ధర్మాణా ముత్తమో నైష్ఠహో విధిః
 న విష్ణ్వారాధనా త్పుణ్యం విద్యతే కర్మ నైదికమ్॥ ఇతి.
 (శ్రీశాస్త్రీ) సహస్రనామాధ్యాయే. “త మేన చార్చయ నిత్య”
 మిత్యారభ్యః,

ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోఽధికతమో మతః
 యద్భక్త్యా పుణ్డరీకాక్షం స్తవై రర్చే న్నర స్తథా॥ ఇతి.
 స్తవైః స్తోత్రబహుళై ర్యజన్తై రర్చయే దారాధయే దిత్యర్థః.
 భాగవతే

కతా కృష్ణ త్విషా కృష్ణం సాజ్ఞోపాజ్ఞాన్విసాన్విసమ్
 యజ్ఞై స్సంకీర్తనప్రాయై ర్యజన్తి హి సుమేధసః॥ ఇతి.
 సంకీర్తనప్రాయైః స్తోత్రబహుళై ర్యజ్ఞై రర్చన్తై రిత్యర్థః. భగవా నపి
 “యాన్తి మద్యాజినోఽపి మామ్” ఇతి స్వపూజనస్య స్వప్రార్థనాధ
 నత్వ ముక్త్వా పూజనసౌకర్య మాహ “ప్రతం పుష్పం ఫలమ్” మిత్యాదినా.
 ప్రయతాత్మన ఇత్యనేన సమూర్తార్చనస్య ముక్త్యుపాయత్వ ముక్తం
 భవతి. విష్ణుపురాణే మరీచిః:

అనారాధితగోవిందై ర్జన్తై స్థానం నరాధిప !
 నహి సంపాప్యతే శ్రేష్ఠం తస్మా దారాధ యాఽచ్యుతమ్॥ ఇతి.
 అజ్గీరా శ్చ:

యస్యాస్త సర్వ మేవేవ మచ్యుత స్యావ్యయాత్మనః
 త మారాధయ గోవిందం స్థాన మగ్ర్యం యదీచ్ఛసి॥ ఇతి.

పులస్త్యః:
 పరంబ్రహ్మ పరంధామ యోఽసౌ బ్రహ్మపురిం తథా
 త మారాధ్య హరిం యాతి ముక్తి మత్యన్తదుర్లభామ్॥ ఇతి.

శ్చుప్తరాణే

కేదోక్తే నైవ మార్తేణ సర్వభూతహృది సితమ్

మా మర్చయన్తి యే విప్రా స్సాయుజ్యం యాన్తి తే మమ ॥

ఇత్యాదిచ చందో రారాధన ముద్ఘోషితమ్. శ్రీశాస్త్రీ మరీచిః : “ప్రప
త్వాదిమాగ్గరతో జీవ” ఇత్యాహ. తస్యాయ మభిప్రాయః : ప్రపత్తి ర్హి
సగవదారాధనే జ్ఞానాఽజ్ఞానకృతా నపరాధా స్రవశమయ్యాఽర్చనం
బ్రహ్మ-లం నాధయన్తి పరంపరయా నాయుజ్యప్రాప్తే రపుష్పాయ
మాతా భవేత్.

ఏన మేన లఘూనాం వా గురూణాం చాపి చాగసామ్

సకృత్ప్రపత్తి రేకైవ సద్యః ప్రశమకారణమ్ ॥

ఇత్యుక్తే. తస్మా చ్చీవిఖనాః “ద్వాదశాష్టాక్షరాభ్యాం పుష్పాణి
సదాతి. తం యజ్ఞపురుషం ధ్యాయన్ పురుషసూక్తేన సంస్తూయ ప్రణా
మం కుర్యాత్ యజ్ఞేషు విహీనం తత్సంపూర్ణం భవతి. ద్విజాతి రత
స్యితో నిత్యం గృహే దేవాయతనే వా భక్త్యా భగవన్తం శ్రీమన్నారా
యణ మర్చయేత్ తద్విజ్ఞాః పరమం పదంగచ్ఛతీతి విజ్ఞాయతే” ఇత్యాహ.
ప్రణామకాలే “అకారవాచ్యాయ సర్వకారణభూతాయ సర్వరక్ష
కాయ సర్వాత్మనే సర్వశేషిణే శ్రియఃపతయ ఏవాఽహ మనన్వార్హ
రిరుపాధికశేషభూత స్వచ్ఛరణారవిందయో రేవాఽతాఽఽతీయ
భరం స్యస్యామి. శ్రీమన్నారాయణాయైవ సర్వదేశసర్వకాలసర్వావ
హించితసర్వవిధకైంకర్యాణి స్యు” రితి ధ్యాత్వాఽఽరాధనాన్తే పురుష
సూక్తేన సంస్తూయ నిత్య మేనం ప్రణమే దితి. తస్మా ద్భక్తిప్రపత్తి
సమిధిభగవదారాధన మేన భగవత్ప్రసాదా వన్యసహితసాధ్యోపాయ
ఇతి నిశ్చయతే.

ఇతి సాధ్యోపాయస్వరూపనిరూపణమ్

అథా_రాధకగతిప్రకరణమ్

అథ ప్రపన్నానా మారాధకానాం గతి ర్నిరూప్యతే. భగవతా విఖనసా పూర్వం “తద్విష్ణోః పరమం పదం గచ్ఛ తీతి విజ్ఞాయతే” ఇతి తత్పదప్రాప్తిమాత్ర ముక్తమ్. స ఇహ గతిప్రకార మాహ గృహ్య సూత్రే: “ప్రాప్తే ప్రయాణకాలే శుక్ల మహా మాసా ష్ట షష్టరా యణ మగ్ని ర్జ్యోతి రిత్యనేన పథా బ్రహ్మపద మపునరావృ త్త్యభ్యేతి” ఇతి. అత్ర మరీచిః : “అథాహో_ర్చిరాదిమార్గం వ్యాఖ్యాన్యాయః. అపునరావృత్తిహేతుభూతనివృ త్తికర్మణా పరబ్రహ్మోపాసనాత్ ప్రప త్త్యాదిమార్గతో జీవః పూర్వవ త్పాశ్చ భౌతికప్రళయావసానే సూక్ష్మ దేహస్థ స్సుషుమ్నానాడి మధివసన్ బ్రహ్మరస్థం భిత్వా ప్రవృత్తో_ర్చి రభిసంభవతి. అర్చిహో_హః. అహ్న శ్శుక్లపక్షమ్. తస్మా దుత్తరాయణ మాణాసాన్. తత స్సంవత్సరమ్. తస్మా దాదిత్యమ్. తత స్సోమం రాజా నమ్. తతో వైద్యుతమ్” ఇతి. విఖనస్సూత్రవృత్తికారైః శ్రీమత్సుందర రాజాచార్యైః “బ్రహ్మేతి భగనా న్దేవో హరి ర్నారాయణ స్త్రుతః” ఇతి బ్రహ్మనారాయణశబ్దా సమానార్థకా వితి నిర్ణీతా. “నారాయణపరం బ్రహ్మ” ఇతి శుత్యాపితధైవప్రతిపాదితమ్. తస్మా దత్ర బ్రహ్మపద మితి విష్ణోః పరమం పద ముచ్యతే. అన్యలోకగతానాం పునరావృత్తిశ్రవణాత్. “నాన్యః పథా అయనాయ విద్యతే” ఇతి. తథా భగవన్గీతా యాం “ఆబ్రహ్మభవనా ల్లోకాః పునరావర్తన్తో_ర్జుజన! మా ముషేత్య తు కాన్తేయ పునర్జన్మ నవిద్యతే” ఇతి చోక్తత్వాత్

అథ స పున రాహ: “తత తద్విషయాకృష్టచేతసాం ముర్ఖిహత్వా వజితాత్మనా మపి అపవర్గప్రదేన బహిరుపాసనాక్రమేణ భగవ త్యన వ్యయా భక్త్యా యుక్తో “దాసో_హం వాసుదేవ స్వేతి సంస్మృ”

త్యేత్యారభ్య “భగవన్తం ధ్యాత్వా మన స్సమాదధీత. అథవా, శ్రీమ దష్టాక్షరాదిబ్రహ్మవిద్యాం గురూపదిష్టమార్గేణ జపేత్ ” అత్ర నారదః “ప్రాణేషు క్షయమాణేషు బుద్ధ్యా నిర్గతమోహయా । జప న్నష్టాక్షరం యాతి తద్విష్ణోః పరమం పదమ్ ” ఇతి. తస్మా ద్వేదాన్తదేశికా శ్రీ తాత్పర్యచిన్తామణా వాహుః : “అర్చిరాదిమార్గస్య బ్రహ్మవిద్విష యత్యా దాహితాగ్నిత్వమాత్రేణ బ్రహ్మవిత్త్వాసంభవాత్ ” ఇతి.

అర్చిరాదిమార్గః కథ మత్ర ప్రతిపాద్యత ఇతిచేత్సత్యమ్. “అగ్నయో వై త్రయీ విద్యా దేవయానః పన్థాః. గార్హపత్యఋక్ పృథివీ ” ఇతి గార్హపత్యాదీనాం దేవయానమార్గశ్రవణాత్.

అమూర్తం చ సమూర్తం చ ద్వివిధం కర్మ వైదికమ్

అమూర్తాగ్న్యహుతిః పోక్తా సమూర్తా బేరపూజనా॥ ఇతి

అమూర్తభగవదారాధనరూపత్వాత్. “మానసీ హోమపూజా చ బేరపూజా చ సా స్మృతా ” ఇతి త్రివిధోపాసనప్రతిపాదనాత్. “యత్సూత్రాద్యస్తమధ్యేషు గీయతే హరి రవ్యయః” ఇత్యుపకృ మోపసంహారాదిఖణ్డేషు “నారాయణపరాయణో నిర్వన్ద్యో మునిః” ఇతి, “సదాఽధ్యాత్మరతో యోగీ” ఇతి, “నారాయణపరంబ్రహ్మ ” ఇతి శ్రుతి రితి, “యదతీంద్రియ ” మితి, “పరంజ్యోతిః ప్రవేశక ” మితి చ శ్రీవైఖానససూతోక్తధర్మానుష్ఠాతు ర్బ్రహ్మప్రాప్తి రనివార్యేతి కృత్వా సజ్జోచే నాఽర్చిరాదిమార్గః ప్రతిపాదితః. శ్రీభాష్యేచ “విద్యాశబ్దేన భగవదారాధన మే వోచ్యతే” ఇత్యుక్తమ్. తత్రై వాఽగ్రే “నను యోగమార్గేణ త్యక్తు మసమర్థస్య బ్రహ్మవిద స్సుషు మ్నయా నాఢ్యోత్క్రమణం కథం సంభవ తీతిచేదుచ్యతే. సూత్రే, “తదోక్తోగజ్వలనం తత్ప్రకాశితద్వారో విద్యాసామర్థ్యాత్, కేషగత్యను స్మృతియోగా చ్చ “హార్దానుగృహీత శ్శతాధికయా” ఇతి వేదాన్త

సూత్రే ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యాసామర్థ్యాత్. ఉత్తమబ్రహ్మవిద్యానామ
తత్సమారాధనం తచ్ఛేషః యథేష్టవినియోగార్హం శేషశబ్దేన కథ్యతే.
సమారాధనప్రసన్నభగవదనుగృహీత స్సుఖముయా బ్రహ్మవి ద్గచ్ఛ
తీతి ప్రతిపాదితం” ఇతి. తత్రైవోపరి,

యథోపయోగశక్యత్వా త్కర్తుం పుష్పాదిపూజనమ్

చక్షుషః ప్రితికరణా న్మనసో హృదయస్య చ

ప్రీత్యా సంజాయతే భక్తి ర్భక్తస్య సులభో వారిః॥ ఇతి.

“భక్త్యా త్వనన్యయా శక్యః” ఇతి చ రాధానితమ్.

అతపవ ఆరాధనక్రియావాన్ బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠః. ముణ్ణోపనిషది
“అత్మక్రిడః, అత్మరతిః, క్రియావా శేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠః” ఇతి దృశ్యతే.
అత్రక్రియాశబ్దేన జ్ఞానవైరాగ్యధ్యానా న్యుచ్యంత ఇతి కేచిత్. జ్ఞానాది
మతామేవ బ్రహ్మవిచ్ఛేదబహుత్వం సంభవతి. తేషాం మధ్యే క్రియావత
శ్చేష్ఠత్వం హ్యత్ర ప్రతిపాద్యతే. సచ క్రియాశబ్దే నాశ్రమవిహిత
క్రియా అభిధీయతే ఏవ ఇతి షరమాత్మవిషయక్రియావత ఏవ గ్రహ
ణాత్. షరమాత్మవిషయక్రియా నామ తదారాధన మే వోచ్యతే హి.
శ్రీభాగవతే “క్రియాయోగం సమాచత్స్వ భవదారాధనం ప్రభో” ఇతి.
“యదా పశ్యః పశ్యతే రుక్మవర్ణం కర్తార మీశం పురుషం విశ్వయో
నిమ్ తదా జనః పుణ్యపాపే విధూయ నిర్జ్ఞానః షరమం సామ్య
ముపైతి దివ్యమ్” ఇతి చ భగవదారాధనక్రియావత ఏవ సాయుజ్యం
శ్రూయతే.

“సత్య సుత్వం పుణ్య మాసీత్” ఇత్యారభ్య “సత్పథాయస్వాహా”
ఇతి మస్త్రేణ శ్రీ పారమాత్మికోపనిషద్భాష్యేఽపి తథైవ ప్రతిపాదితమ్.
ఏతన్మస్త్రీభాష్యే “సత్పథాయ సన్మార్గభూత సుత్వశబ్దవాచ్యః పర

మాతా అర్చిరాదిమార్గభూత ఇత్యర్థః. “చత్వారః పథయో దేవయా
నాః” ఇతి శ్రుతేః దేవయానమార్గ శ్చతుర్విధ ఇత్యారభ్య,

యే తు దధేననా లోకే పుణ్యపాపవివర్జితాః
తేషాం వై తేమ మధ్యానం గచ్ఛత ద్విజస త్తమాః
సర్వలోకతమోహంతా హ్యేడిత్యో ద్వార ముచ్యతే

ఇత్యాదినా దేవయానమార్గస్య చతుర్విధత్వం నిరూప్య, శ్రీశాస్త్ర
మత్రోదాహరతి “అథాఽయ మాతా దేహమయం జన్మ కృత్వా”
ఇత్యారభ్య, “భగవంతం నాన్యథా ప్రాప్నోతి తీతి విజ్ఞాయతే” ఇతి
మోక్షేఽపి తారతమ్యశ్రవణాత్, బ్రహ్మనిదాం భగవదారాధకానా
మగ్నిహోత్రిణా మర్చిరాదినా బ్రహ్మప్రాప్తి రిత్యాది.

లోకేషు విష్ణో ర్నివసన్తి కేచి
త్సమీప మిచ్ఛన్తి చ కేచి దన్యే
అన్యే తు రూపం సదృశం భజన్తే
సాయుజ్య మన్యే స తు మోక్ష ఉక్తః॥

ఇత్యత్ర లోకే స్వీతి బహువచనాత్ భగవల్లోక స్వాఽమోదాదిభదోఽ
వగమ్యతే. “సాయుజ్య ముభయో రత్ర భోక్తవ్య స్వాఽవిశిష్టతా,
ఐక్యం సార్వత్రికతా, సమానభోగత్వం సాయుజ్యం సమానభోగ్యవత్త్వ”
మితి విస్తరస్తు శ్రీపారమాత్మికోపనిషద్భాష్యే శ్రీవిఖనసూత్రభాష్యే
చ ద్రష్టవ్యః. అత్రాఽయ మవసాయః. సాఙ్ఖ్యానాం యోగనిష్ఠానా
మామోదప్రాప్తిః, ఏకాన్తినాం ప్రమోదప్రాప్తిః, పరమైకాన్తినాం
సిద్ధానాం సమోదప్రాప్తిః, పశ్చిమకాలరతానాం పరమైకాన్తినాం
వైకుంఠప్రాప్తిరూపసాయుజ్య మితి. పశ్చిమకాలరత్వం, పరమైకాన్తత్వం

చ శ్రీవైఖానససూత్రిణాం నిసర్గసిద్ధం, స్వశాస్త్రవిహితత్వాత్. సూత్రకార మారభ్య తేషా మవిచ్ఛేదేన నారాయణైకనిష్ఠత్వా చ్చ.

సూత్రకారేణ “శ్రీమన్నారాయణ మర్చయేత్” ఇతి విహితస్యాఽర్చన స్యాఽదా వభిగమనోపాదానయోరావశ్యకతాసిద్ధిం, తదానుగుణ్యేన తత్స్వరూపేజ్యోసిద్ధిం, పశ్చాద్భగవత్స్వరూపప్రపతిపాదకశాస్త్రానుసంధానరూపస్వాధ్యాయశ్చ తత్స్వరూపచింతనస్య చావశ్యకతాసిద్ధిమభిప్రేత్య భగవాన్భృగు ర్వాసాధికారే అభిగమనాదికం విధత్తే. తథాహి,

ప్రాతఃకాలేఽభిగమన ముపాదానం తతః పరమ్

మధ్యాహ్నజ్యోతిర్యం చ కుర్వీత స్వాధ్యాయం చాపరాహ్లాకే

యోగం చ సాయంకాలే తు పఞ్చకాల ఉదాహృతః || ఇతి.

భగవాన్ సూత్రకార శ్చ ధర్మే సంభక్తాచారం బ్రూతే. మనసాధ్యానం కుర్వన్తి, తత్ప్రతిపాదకాగమం శ్రోతేణ శ్రుణ్వన్తి, చక్షుషా దేవతాఽఽకారం పశ్యన్తి, భూణేన గంధ మనుభవన్తి, పాణినా దేవతాం నమస్కుర్వన్తి.

నారాయణైకనిష్ఠస్య యాయా వృత్తి స్తదర్చనమ్

యో యో జల్ప స్స జప స్త ధ్యానం య నిరీక్షణమ్

తత్పదాం బృతులం తీర్థం తదుచ్ఛిష్టం సుపావనమ్

తదుక్తిమాత్రం మంత్రాగ్ర్యం తత్స్మిన్ప్రప్త మఖిలం శుచి || ఇతి.

అత్ర యచ్ఛబ్ద విహితవృత్తి రవిహితవృత్తి శ్చ దృశ్యతే. విహితవృత్త్యలాభే అవిహితవృత్త్యా వా భగవదారాధనోపయోగ్యుపాదానం కార్య మిత్యర్థః.

మన్నిమిత్తకృతం పాప మపి ధర్మాయ కల్పతే

అపి మత్కర్మ విగుణం త్రాయతే మహతో భయాత్ || ఇతిచ.

“యో యో జన్మ” ఇత్యాదినాఽపి యథోచిత ధర్మోఽవగస్తవ్యః. ఇత్యల మతివిస్తరేణ.

అత్ర మరీచిః “ఏతేషు దేవతాస్థానేషు విశ్రమ్య, దేవయానమాగ్నేణ భూరాదీన్ ప్రాప్య బ్రహ్మకటాహం భిత్వా తతో విరజాం ప్రవిశ్య కృతసూక్ష్మదేహపరిత్యాగః పూర్వోక్తవైష్ణవాణ్డం గచ్ఛ తీతి విజ్ఞాయతే” ఇత్యాహ. “తద్విష్ణోః పరమం పదగ్ం సదా పశ్యంతి సూరయః” ఇతి శ్రుతిః. శ్రీవాజపేయభాష్యే మోక్షశబ్దార్థనిర్వచనే “తస్మా త్పరమానంద రూపిణా బ్రహ్మణా సహోత్పన్నానస్థాన మేవ మోక్షః” “ఆనందం బ్రహ్మణో రూపం తచ్చ మోక్షోఽభివ్యజ్యతే” ఇతి, “విజ్ఞాన మానందం బ్రహ్మ” ఇతి శ్రుతే రితి. కించ “సోఽశ్నుతే సర్వా నామాస్తహ బ్రహ్మణా విపశ్చితా” ఇత్యాదిశ్రుతే రితి శ్రీభగవదారాధకానాం వైఖానసానాం సాయుజ్యప్రాప్తౌ బ్రహ్మణా సహోత్పన్నానన్దానుభవప్రాప్తి స్సంభవ తీతి సిద్ధమ్ ||

ఇత్యారాధకగతినిరూపణమ్

అథ మన్తార్థప్రకరణమ్

అథ శ్రీవైఖానససూత్రే ‘ద్వాదశాష్టాక్షరాభ్యాం పుష్పాణిదదాతి’ ఇతి, “పదత్రయే నివిష్టః” ఇతి విధానేన తస్యోపశ్యక్త్యావగమాత్, తథా శ్రీశాస్త్రే చ తత్స్వరూపప్రతిపాదనాత్, తత్ర తత్ర వినియుక్తత్వాచ్చ, పదత్రయశబ్ద స్యాఽష్టాక్షరప్రతిపాదకత్వ మనివార్యమ్. ప్రణవసాహిత్యే నైవ స్ఫుట మష్టాక్షరత్వసిద్ధిః.

ప్రణవస్వరూప మాహ మరీచిః “మంత్రాణాం ప్రాణః ప్రణవః బ్రహ్మ స్వరూపః ఓ మితి బ్రహ్మ ఇతిశ్రుతిః తస్మా జ్ఞగ త్కృత్సం ప్రణవా దన్య న్నాస్తి భగవా న్ప్రణవ ఇతి పత్యతే” ఇతి సమష్ట్యా భగవచ్ఛబ్ద వాచ్యపరమాత్మవాచకత్వం తస్యోక్త్యా వ్యప్తిం దర్శయతి. “ప్రణవం త్ర్యక్షరమ్. అకార, ఉకార, మకారా ఇతి. ఏతే యథాక్రమం ఋగ్వ జస్సామమయాః, సత్సరజస్తమోగుణాః, శ్వేతపీతకృష్ణనిభాః భూర్భు వస్సురస్సితాః విష్ణుబ్రహ్మేశానాధిదైవత్యా స్సుప్తిః” ఇతి. అనేన య సమష్ట్యా ప్రణవేన ప్రతిపాద్యతే స ఏవ నారాయణః వ్యప్తా వపి ప్రథమ మభిధీయతే స ఏవ సత్త్వగుణకః. అథ తదుత్పన్నో బ్రహ్మ రజోగుణకః తస్య పుత్రో రుద్రస్తమోగుణక ఇతి చోక్తం భవతి. ఆత్మబోధోపని షదిః “అకార ఉకారో మకార ఇతి త్ర్యక్షరం ప్రణవం త దేత దోమ్” ఇతి. “య ముక్త్యా ముచ్యతే యోగీ జన్మసంసారబన్ధనాత్ ఓంనమో నారాయణాయ” ఇత్యారభ్య, “బ్రహ్మణ్యో దేవకీపుత్రో బ్రహ్మణ్యో మధుసూదనః బ్రహ్మణ్యః పుణ్డరీకాక్షో బ్రహ్మణ్యో విష్ణు రచ్యుతః సర్వభూతస్థ మేకం నారాయణం కారణపురుష మకారపరబ్రహ్మామ్” ఇతి. గూఢారుణికోపనిషది “ఓమ్ హి ఓమ్ హి త్యేతదుపనిషదం విన్యసే ద్విద్వాన్” ఇత్యారభ్య, “య ఏవం వేద తద్విష్ణోః పరమం పదం ప్రాప్నోతి” ఇతి చ ఓంకారవాచ్యో భగవాన్ నారాయణ ఏవేతి నిశ్చితమ్. హరివంశే భగవంతం నిర్దిశ్య శివేనాయ మేవ ప్రణవవాచ్య ఇత్యుక్తమ్. తథైవ శ్రీశాస్త్రీఽపి ప్రతిపాదితమ్. పారమాత్మీయోప నిషది చ “యో బ్రహ్మశబ్దః ప్రణవః ప్రధానః” ఇత్యుక్తమ్. శ్రీవిఖనా భగవత్ప్రతిష్ఠావిధౌ “సకళం ధ్యాత్వా ప్రణవేనసహ కుమ్భే” ఇతి ఆవా హనం విధాయ బిమ్బావాహనే చ తస్య హృదయే ఓంఙ్కారలేఖనం విధత్తే. తత్రైవ “సువర్ణవర్ణ” మిత్యారభ్య, “విష్ణుం ప్రణవరూపిణ”

మితి. పారమాత్మీయే “యోవేదాదిః పరమః జ్యోతిర్జ్యోతిషే స్వాహా”
 ఇతి. తద్భాష్యే “వేదాదిః ప్రణవః. యో వేదాదా స్వరః ప్రోక్త
 ఇత్యాదిశ్రుతేః పర ఉత్కృష్టః బ్రహ్మ శబ్దబ్రహ్మరూపీ పరమః” ఇతి.
 “ఓ మితి బ్రహ్మ. ఓ మితీదగ్ం సర్వ” మితిశ్రుతేః. ఇతిచోక్తమ్.
 విస్తరస్తు భాష్యే ద్రష్టవ్యః.

మనుః

ఋచో యజుంషి చాన్యాని సామాని వివిధాని చ
 ఏష జ్ఞేయః ప్రివృద్వేదో యో వేదై నం స వేదవిత్॥

ఆద్యం య త్ర్యక్షరం బ్రహ్మ త్రయీ యస్మి న్ప్రతిష్ఠితా
 సగుహ్యాయః ప్రివిద్వేదో య స్తం వేద స వేదవిత్॥ ఇతి.

తత్రాద్య ఓజ్ఞానో భగవద్వాచకః. పారమాత్మీయే “అం రాజమ స్తం
 సకలస్య గుప్తి” మితి. అత్రరాజశబ్దేన లక్ష్మీ రభిధీయతే రాజత ఇతి
 రాజి రితి వ్యుత్పత్తేః. రాజమ స్తం శ్రీమ స్త మిత్యర్థః. గుప్తి రిక్షక
 మితి యావత్. అనేన ‘అవ రక్షణ’ ఇతి ధాతో ిష్యన్నస్య అశబ్ద
 స్యాఽర్థో వివృతో భవతి. అ ఇతి ప్రధమైకవచనమ్. సులోః. ఏవ
 ము ఇతి, మ ఇతి చ ప్రధమాన్తౌ. ఏవం చ అః పుమాత్మా నారా
 యణ ఏవ బ్రహ్మ శివ శ్చేత్యర్థః. “స బ్రహ్మ స శివః” ఇతిశ్రుతేః.

అపిచ, అశబ్దే ఁఞ్చమిలోపః. ఆత్ నారాయణాత్ ఊ బ్రహ్మ
 మః శివశ్చ జాతా విత్యర్థః. “నారాయణా ద్భ్రహ్మ జాయతే నారా
 యణా ద్గుదో జాయతే” ఇతి శ్రుతేః. యద్వా, ఏ నారాయణే సప్త
 మిలోపః. బ్రహ్మశివౌ స్త ఇతి”.

క ఇతి బ్రహ్మణో నామ ఈశోఽహం సర్వదేహినామ్
 ఆవాం తవాజ్ఞసంభూతో తస్మా త్కేశవనామవాన్

ఏవంవిధార్థకత్వం మనసి నిధాయ భగవాన్ స్మరీచిః “విష్ణుబ్రహ్మే
శాధిదైవత్యాః” ఇత్యాహ, అనేన భగవతో నారాయణస్య.

సప్రప్తిసిత్యంతకరణీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్
స సంజ్ఞాం యాతి భగవాన్ నేక ఏవ జనార్దనః

ఇత్యాదిభి రుక్తా అర్థాః ప్రకాశితాః.

అకారార్థో విష్ణు ర్జగదుదయరక్షోఽశయకృత్
స్మకారార్థో జీవ స్తదుపకరణం వైష్ణవ మిదమ్
ఉకారోఽనన్యార్థం నియమయతి సంబంధ మనయో
స్త్రీయాసార స్త్రావ్యతా ప్రణవ ఇమ మర్థం సమదిశత్ || ఇతి.

“ అనిషేధే పుమాన్విష్టే ” ఇతి,

అష్టాక్షరశరీరాజ్ఞప్రణవాద్యక్షరేణ తు
అకారేణాఽఖిలాధారః పరమాత్మాఽభిధీయతే
సమస్తశబ్దమూలత్వా దకారస్య స్వభావతః
సమస్తవాచ్యమూలత్వా ద్బ్రహ్మాణోఽపి స్వభావతః
వాచ్యవాచకసంబంధ స్తయో రర్థా త్రప్తీయతే ”

ఇతి వామనపురాణవచనేన చాఽకారస్య భగవద్వాచకత్వ మవగతమ్.
అకారో విష్ణువాచక ఇతి చ, ఏవం శ్రుతిస్మృతిపురాణైరకారవాచ్యస్య
భగవతః సర్వరక్షకత్వ మవగమ్యతే. “ అంరాజిమంత్రం సకలస్య గుప్తిం ”
ఇతి శ్రుతౌ సామాన్యసరక్షక త్యాభిధాయక స్యాఽకారస్య వివృతిరూపం
సకలస్య గుప్తి మితి యదవ్యయం భవతి. అత సర్వరక్షక శ్చియఃపతి
రితి బోధ్యతే. అయ మేవార్థస్తస్యా ముపనిషది మంత్రాంతరేఽపి శూ
యతే “ సర్వస్య గోప్తౌ సురసాయ ధామ్యే స్వాహా ” ఇతి.

నను, భగవత స్వర్వరక్షకత్వే స్వతస్సిద్ధే తదర్థశరణవరణారాధనా ద్వైః కి మితిచే దుచ్యతే. శ్రుతిః “సూక్ష్మం సావిత్రం స్వయ మాద ధాన సావిత్రిరూపం పరమం సుపుణ్యం స్వాహా” ఇత్యుక్తవిధయా నవిత్పరూపీ నారాయణ స్వస్య సర్వప్రకాశకత్వే సత్యసి తే నాన్త తమసావృతేన్ద్ర్యహే వసతః పురుషస్య యథా ఫలాయ న భవతి, తథా స్వస్య స్వతస్సిద్ధేఽపి సర్వరక్షకత్వే తేనాన్తాద్యవిద్యాతిరోహిత స్యాత్మాన మనాశ్రితవత శ్చేతనస్యాన్తి.

అతః “మా మేవ యే ప్రపద్యంతే మాయా మేతాం తరన్తి తే” ఇతి, “సకృ దేవ ప్రపన్నాయ తవాన్మీతి చ యాచతే అభయం సర్వభూతేభ్యో దదా మ్యేత ద్రవ్యతం మమ” ఇతిచ ప్రపన్నరక్షకత్వ మాహ స్వయం భగవాన్. తత శ్చియఃప తిర్యక్తిం చి ద్వాన్తకృత్యైవ సాపరాధ మపి సంసారిణం రక్షతి. “యం దేవాః పరమం పవిత్రం భవిష్య ద్వాన్తిమ ప్రణతాః ప్రధానాః” ఇతి శ్రుత్యా “చతుర్విధా భజన్తే మా” మితి శ్రుత్యా చ స్మరన్తం జనం స రక్షతీతి గమ్యతే. ఉచ్యతే చ ప్రపత్తిమాత్రవ్యాజత్వమ్.

నచ యదీశ్వరః ప్రపత్తిమాత్రవ్యాజేన రక్షతి కి మారాధ నేనేతి శంక్యమ్. ప్రపత్తిర్హి “అయం రక్ష్య” ఇతికరుణా భగవదక్షీకారమాత్రం సాధయతి. ఆరాధనం తు తస్య ప్రసాదం జరయతి. యద్యారాధనశక్తోఽపి ప్రపన్నస్య కి మారాధనే నేత్యుపేక్షాం కరుతే తస్య “నుద్యాజీ మాం నమస్కు” ర్హితి భగవదాజ్ఞాన్తిలజ్ఞనప్రయుక్తన్యూనతా స్యా దేవ. యది న తథా, ప్రపన్నానా మారాధకానా మనారాధకానాం చ తుల్యత్వసంభవా దారాధనవిధాయకశాస్త్రస్య వైఫల్య మాపద్యేత.

మాం హి పార్థ వ్యపాశ్రిత్య యేన్తి స్యుః పాపయోనయః

స్త్రీయో వై శ్యా స్తథా శూద్రా స్తేపిషి యాన్తి పరాం గతిమ్॥
ఇతి అపిశబ్దేన ధ్యానాదివర్జితానాం కేవలం ప్రపన్నానాం స్త్రీణాం చ
మృత్యుసమతిక్రమణపూర్వకం సామాన్యేన భగవత్పదప్రాప్తి రితి,
ధ్యానారాధనాదసహితానాం విశేషేణ నేతి చ ద్యోత్యతే.

ఇతి మన్తార్థనిరూపణమ్

అథ లక్ష్యైః పురుషకారత్వనిరూపణమ్

అథ లక్ష్యైః పురుషకారత్వ ముచ్యతే. “యోవా భూతే ర్భూతి
రాసీత్ ” ఇతిమన్తే ఆనందరూప స్యాపి భగవతః ఆనందరూపా లక్ష్మీ
రిత్యుక్త్వా, “సంజుష స్వజామి ” ఇతి శరణాగతప్రతిపాదనాత్ “లక్ష్మీ
విశిష్ట ఏవైకః ప్రపత్తవ్య ఇహోదితః” ఇత్యుక్తమ్.

లక్ష్యైఃసహ హృషీకేశో దేవ్యా కారుణ్యరూపయా
రక్షక స్సర్వసిద్ధాస్తే వేదాస్తే షు చ గీయతే॥ ఇతిచ.

“వక్షో వస త్యస్య ” ఇత్యాదిమన్తే “వరిష్ఠాం వాకం దధా” నేతి
లక్ష్యైః పురుషకారత్వం శూయతే, అతః వేదాస్తేషు చ గీయత ఇత్యు
క్తమ్. అతవ అస్మచ్ఛరణ్య శ్రీశ్రీనివాసవేదాస్తదేశికఃకృతవాన్ లక్ష్మీ
విశిష్టాద్వైత మితి వేదాస్తసూత్రభాష్యమ్. త త్కథ మితిచే దుచ్యతే.

ప్రసక్తా ల్లక్ష్మీవిశిష్టాద్వైతశబ్దనిర్వచనం క్రియతే. లక్ష్యైః విశిష్టః
లక్ష్మీవిశిష్టః. ద్వయో రాభివఃద్వితా.ద్వితైవ ద్వైతమ్. స్వాధీశో
ప్రత్యయః. ద్వైతం నామ భేదః. స ద్వైత మద్వైతమ్. లక్ష్మీవిశిష్టస్య
అద్వైతం లక్ష్మీవిశిష్టా ద్వైతమ్. అస్యాపయం శాబ్దబోధః.లక్ష్యైఃవిశిష్ట
ఇత్యుత్తరీతృతీయాః ప్రతియోగిత్వ మర్థః.విశిష్టపదార్థఃవైశిష్ట్యవానితి.
వైశిష్ట్యం చ సంబంధరూపః. తస్మిన్ తృతీయార్థప్రతియోగిత్వ

స్వాన్వయః. విశిష్ట స్వేత్వత్రవ్యర్థ ఆధేయత్వమ్. తస్మాద్ ద్వైతపదార్థే
ఐక్యేన్వయః. ఏవం చ లక్ష్మీప్రతియోగికసంబంధవత్సారాయణనిష్ఠ మైక్య
మితి శాబ్దబోధః. ఐక్యం నామ సజాతీయవిజాతీయరాహిత్యమ్. ఏతేన
లక్ష్మీవిశిష్టనారాయణ ఏక ఏవ పరతత్త్వం, నతు లక్ష్మీః పృథక్ పరతత్త్వ
మితి ఫలితోఽర్థః. భగవాన్విఖనా అపి లక్ష్మీసహిత స్వైవ భగవతః
ప్రతిష్ఠాం విధత్తే “తస్మా త్తయా శ్రియా సార్థం పూజయే త్పురుషోత్త
మ” మితి.

“మా మాత్మగుప్తాం స త్వస్య సర్వస్య వితానరూపామ్| సజ్జలాజు
షస్త్రిం పరమాం పవిత్రాం సంతారయ స్త్రిం స్వయ మప్రమత్తాం సంయో
జయి తే వరదాయ పితే స్వాహా” ఇతి మన్త స్వామయ మర్థసంగ్రహః
మాం విద్యారూపా మాత్మని గుప్తాం సర్వస్య స త్వస్య గుణస్య
వితానరూపాం విస్తారరూపాం సజ్జలాజుషస్త్రిం సత్పురుషేషు సమ్యక్
వసస్త్రిం పరమాం సమాభ్యధికరహితాం పవిత్రా మాఽన్నివారికాం
సంతారయ స్త్రిం సంసారార్ణవా త్తారయ స్త్రిమ్,

ఏవం పత్నివిశిష్టత్వే హ్యభీష్టం శాస్త్రచక్షుషామ్

ప్రభాప్రభావతో ర్యద్వ దేవోక్తా వితరాన్వయః

ఏవ మన్యతరోక్తా స్యా త్సహభూత్యాభిధానతః

స్మరన్తి చైనాం మునయ స్సంసారార్ణవతారిణిమ్|| ఇత్యాది.

విస్తరస్తు తదాభిప్రే ద్రప్తవ్యః.

ప్రణవస్య భగవత్సారమ్యం నిరూపితమ్. అద్య ఇహ జీవస్య పర
మాత్మాధీనత్వం నిరూప్యతే. అ ఇతి ప్రథమాక్షరం చతుర్థీవిభక్తికమ్.
ఆయ విష్ణవ ఇతి సంపద్యతే. కుత ఇయం సంపత్తి రితి చేత్ “ఓమిత్యా
త్మానం యుజ్జీత” ఇతి ఆత్మసమర్పణవిధానస్థలే మన్త త్వేన ప్రణవస్య

విధానాత్, ఇహోఽనుష్ఠేయార్థప్రకాశనస్య ప్రాప్తత్వాత్, సమర్పణీయస్య జీవస్య తృతీయాక్షరభూతమకారప్రకాశ్యత్వాచ్చేహ భగవన్త ముద్దిశ్యాత్తా సమర్ప్యతే. ఉద్దేశ్యసమర్పణీయయో స్సామానాధికరణ్య స్యాఽనుపపన్నత్వాత్. ప్రథమాక్షరం చతుర్థ్యంతమ్, ఉ ఇ త్యేవశబ్దార్థక మవ్యయమ్. మ ఇతి జీవవాచకః. “తత్సత్త్వోవా విష్ణుః” ఇత్యాది. “విష్ణవే విశ్వరూపాయ” ఇతి తద్భాష్యే. విశ్వం జీవాత్మానం విష్ణవే సర్వభూతాత్మనే స్వాహా దదా మిత్యాత్మసమర్పణ ముచ్యతే.

నీచీభావేన సంద్యోత్య మాత్మనో య త్సమర్పణమ్
విష్ణోదిషు చతుర్థీ తత్సంప్రదానప్రదర్శినీ ||
నీచీభూతో హ్యసా వాత్మా య త్సంరక్ష్యతయాఽర్ప్యతే
త త్కర్మా ఇత్యపేక్షాయాం విష్ణవే స ఇతీర్ష్యతే ||

ఇత్యాత్మసమర్పణప్రతిపాదనా న్యాసవిద్యా.

హవి ర్గ్రహీత్వా స్వాత్మానం వసురణ్యేతి మస్త్రతః
జుహుయాత్ప్రణవే నాగ్నా వచ్యతాఖ్యే సనాతనే || ఇత్యాది.

విస్తరస్తు తత్ర దృష్టవ్యః. అత్ర తాదర్థ్య చతుర్థి. ఏతేన జీవో భగవత ఏవేతి ఫలితమ్. తేన జీవాత్మన శ్శేషత్వం, పరమాత్మన శ్శేషిత్వం చ సిద్ధ్యతః. ఆత్మనః పరమాత్మన శ్శేషశేషిభావే స్వతసిద్ధేఽపి తదనుసంధానంవినా నోజ్జీవే దయమ్. ఉచ్యతేహి,

స్వోజ్జీవనేచ్ఛా యది తే స్వసత్తాయాం స్పృహా యది
ఆత్మదాస్యం హరే స్సాస్విమ్యం స్వభావం చ సదా స్మర ||
నిశ్చితే పరశేషిత్వే శేషం సంపరిపూర్యతే
అనిశ్చితే పున స్తస్మిన్ననన్య త్సర్వ మసత్సమమ్ ||

ఇతి ప్రామాణ్యః. ఏవ మీశ్వరస్య సర్వశేషిత్వే “అస్యా మమ చ శేషాహి విభూతి రుభయాత్మికా” ఇతి శ్రుతిశిరస్సిద్ధమ్. “మచ్ఛాస్త్రే వ్యపి మానద” ఇతి భగవద్వచనేన సర్వ ముభయో శ్శేష మిత్యవగమ్యతే. ఉభయాధిష్ఠానం చైకం శేషిత్వ మిత్యుక్తవిధయా సపత్నీకే భగవతి, సభ ర్తుకాయాం లక్ష్యోచ్యతే. ఏవం శేషిత్వ ముభయ త్రానతిష్ఠతే. “రారాజిమన్త రతయే యజన్తు తం బిమ్బవన్తం కకుదాయ భద్రే” ఇతి మన్తేణ లక్ష్మీవిశిష్టస్యైవ భగవతో యజనం విధీయతే. మన్త స్యామయ మర్ధః. రారాజి రైశ్వర్యసమృద్ధరూపా లక్ష్మీ రస్య నిత్య మస్తీతి రారాజిమాన్. “భూమనిన్దాప్రశంసాసు నిత్యయోగ” ఇతి నిత్యయోగ మతుచ్ఛే. “చన్ద్రాం హిరణ్మయీం లక్ష్మీ” మితి శ్రుతౌ దేవ్యా హిరణ్మయత్వ ముచ్యతే. ప్రాచుర్యాగ్నే మయత్. తం నారాయణం రతయే క్రీడాయై బిమ్బవన్తం ప్రతిమారూపిణం కకుదాయ శ్రేష్ఠాయ, భద్రే నిశ్చేయసాయ మోక్షాయేతి యావత్. యజన్తు పూజయన్వితి. అనేన లక్ష్మీవిశిష్టభగవదారాధన మవగ్రా యేత్యవ గమ్యతే. “శ్రీయం వసానా అమృతత్వ మాయ” నితి లక్ష్యారాధ నస్య ముక్తిసాధనత్వ ముచ్యతే. “పతిం విశ్వస్య” ఇతి భగవత సర్వేశ్వ రత్వ మివ “అస్మేశానా” ఇతి లక్ష్యశ్చ సర్వేశ్వరీత్వం శూన్యతే. “ఈశ్వరీగ్ం సర్వభూతానా” మిత్యాత్మేశ్వరీత్వంచ, యథా “పతిం విశ్వ స్యాత్మేశ్వర” మితి భగవతః. అత శ్శేషిత్వం తయోః పతిపతోష్వి స్సాధారణమ్.

పారమాత్మీయే “పద్మా జనిత్రీ” ఇతి లక్ష్యమాత్మత్వం “వరదాయ పిత్రే” ఇతి భగవతః పితృత్వం చ శూన్యతే. శ్రీశాస్త్రే,

శ్రీశ్రీశయో స్తు సంబంధ శ్చన్ద్రచన్ద్రికయో రివ

దేవ్యాః ప్రత్యుపచారన్తు దేవేన సహ పూజయేత్ || ఇతిచ.

అతోఽన్యతరగ్రహణే తయో ర్లక్ష్మీనారాయణయో రుభయో ర్గ్రహణం
సిద్ధం భవతి. అతః ఆయ లక్ష్మీవిశిష్టాయ భగవత ఆత్మసమర్పణ మత్ర
సిద్ధ్యతి.

అకారేణోచ్యతే విష్ణు స్సర్వదేవేశ్వరో హరిః
ఉద్భృతా విష్ణునా లక్ష్మీ రుకారేణ తథోచ్యతే
మకారస్య తయో ర్దాస ఇతి ప్రణవలక్షణమ్ ||

ఏవం శ్రుత్యా చేతనస్య తదుభయదాసత్వం స్ఫుట మభిధీయతే.
పూర్వోక్తవిధయా ప్రథమాక్షరేణైవ జగత్ప్రీతో గ్రహణే ఉకార ఏవ
శబ్దార్థక స్స న్నన్యయోగం వ్యవచ్చిన త్తి. తేన జీవః తయో శ్చేష
భూతః న త్వస్య స్వేతి ఫలతి. “మకారో జీవవాచక ” ఇత్యుక్తమ్.
తస్య తథాత్వంచ, “మన అవబోధన” ఇతి ధాతో ర్నిష్పన్నత్వేన
జ్ఞానస్వరూపస్య జ్ఞాతృత్వరూపస్య జీవ స్యాఽభిధాయకత్వోపపత్తేః.

నచ మకారస్య జీవవాచకత్వేఽపి కథం తయో రహం దాస ఇతి
సిద్ధ్యే దితి శంక్యమ్. “దాసభూతా స్వత స్సర్వే హ్యంత్రానః పర
మాత్మనః” ఇత్యుక్తే సుర్వేషాం జీవానాం తద్దాసతయా స్వస్యాపి
జీవత్వావిశేషా దహం దాస ఇతి సిద్ధ్యతి. అథవా, ఛాన్దసప్రక్రియ
యాఽస్మచ్ఛబ్దే వర్ణేషు పరేషు లుప్తేషు మకారోఽవశిష్టః ప్రథమైక
వచనతా మాప్నో తీత్యాచుః. ఏన మహం భగవత ఏవాఽస్మి త్యేవ
శబ్దేన ప్రత్యాయిత మర్థం దృఢయతి నమశ్శబ్దః. ఏత దర్థః పారమాత్మీయ
భాష్యేఽస్మదాచార్యైః ప్రపశ్యేతః.

ప్రేయోవతః ప్రవృత్తి ర్వా ప్రహ్విభావాత్మికా స్వతః
ఉత్పత్తం పర ముద్దిశ్య త న్నమః పరిగీయతే || ఇత్యారభ్య
సూలోఽయం సమన స్యార్థ సూక్ష్మ మన్యం నిశామయ
ఆత్మాఽఽత్మీయపదార్థస్థా యా స్వత స్తస్వతామతిః ||

మేనేత్యేవం సమీచీనబుద్ధ్యాఽత్ర వినివార్యతే
 నాఽహం మమ స్వతంత్రోఽహం నాస్తీత్య స్యార్థ ఉచ్యతే ||
 న మే దేహాదికం వస్తు స శేషః పరమాత్మనః
 ఇతి బుద్ధ్యా నివర్తంతే తా స్వస్వీయమనీషికాః ||
 అనాదివాసనాజాతై రోబ్ధై స్తై స్తై ర్వికల్పితైః
 రూపితం య ద్భుధం త త్తత్స్వత స్త్ర్యస్వత్వధీ ర్మయా ||
 త త్తద్వైషణ్యవసార్యాత్మ్య ప్రతిబోధసముత్థయా
 నమ ఇత్యనయా వాచా నన్త్రా స్వస్మా దపోహ్యతే || ఇతి.

ఇతంచ ‘ఓం నమ’ ఇత్యనే నాఽహం భగవతవన, న మే ఇతి
 పర్యవస్యతి. యద్వా - “నమశ్శబ్దః ప్రదానార్థ సాన్విహాశబ్ద ఇవే
 వ్యతే” ఇతి నమసః ప్రదానార్థకత్వా దోనమ ఇతి మాం భగవత
 వన దదా మీతి స్వాత్మసమర్పణం కృతం భవతి.

అథ వ్యస్తప్రణవప్రథమాక్షరేణ “ఓజ్ఞా రో భగవా నిష్ణు
 ప్రీధామా వచసాం ఽతిః” ఇతి, “యో బ్రహ్మశబ్దః ప్రణవ ” ఇతి,
 “యో వేదాదిః పరమ ” ఇతి, “యో వేదాదా స్వరః ప్రోక్త ”
 ఇతి, “ఓ మితి బ్రహ్మ ” ఇత్యాదిభిశ్చ సమస్తేన ప్రణవేన ప్రతిపాద్య
 మానః పురుషః నారాయణా న్నాఽన్య ఇతి తృతీయేన పదేన
 బోధ్యతే. “నారాయణపరం బ్రహ్మ ” ఇతి పరమాత్మాభిధాయకం
 హి నారాయణపదమ్. ఇదం యోగరూఢం భవతి. అతో “విష్ణు ర్నారా
 యణః కృష్ణ ” ఇత్యభిదధతే నైఘణికాః. భగవా నిష్ఠినాశ్చ
 “నారాయణపరాయణో నిర్ద్వంద్వో ముని” రితి, “శ్రీమన్నారాయణ
 మర్చయేత్ ” ఇతిచాహ వాసాధికారే. అస్య ద్వేధా సమాసః నారా
 అయన మస్మేతి, నారాణా మయన మితి చోక్తమ్ - “ఆపో నారా
 ఇతి ప్రోక్తా ఆపోవై నరనూనశః | తా య దస్యాఽయనం పూర్వం తేన

నారాయణ స్మృత ” ఇతి మరుకప్యాహ. “సృష్ట్యా నారం తోయ
మస్తఃస్థితోఽహం యేన స్యా నే నామ నారాయణేతి ” ఇతి, “నరా
జ్ఞాతాని తత్త్వాని నారాణీతి విదు ర్బుధాః! తా న్యేన చాయనం తస్య
తేన నారాయణ స్మృత ” ఇతి, “నారా స్త్వీతి స్వపుంసాం
సమూహః పరికీర్తితః! గతి రాలమ్బనం తస్య తేన నారాయణ స్మృతః॥
నారశబ్దేన జీవానాం సమూహః ప్రోచ్యతే బుధైః । తేషా మయన
భూతత్వా న్నారాయణ ఇహోచ్యతే ” ఇతి నిర్వచనా త్పుల్లింగత్వమ్.
“ఆపో వా ఆప ఆపోఽన్తరాత్మా ” ఇతి మన్తః. అస్యేనం భాష్యమ్:
యః పరమాత్మా సర్వకారణభూతా ఆపః అపః ఆపసృష్ట్యర్థ మిత్కర్ణః.
అణస్యాఽపి కారణభూతా ఇత్యభిప్రాయేణ పృథక్త్వే నోపపాదనమ్.
“తోయేన జీవా న్వ్యపస్జ భూమ్యా”మితీశ్రుతి రిత్వనేన సర్వకారణత్వ
ముక్తమ్.

యోఽసా వతీద్వియగ్రాహ్య సూక్ష్మోఽన్యక్త సునాతనః
సర్వభూతమయోఽచిన్త్య సు ఏవ స్వయ మున్నభౌ
సోఽభిధ్యాయ శరీరా త్స్వ త్సిస్త్వ ర్వివిధాః ప్రజాః
అప ఏవ ససర్గాఽదౌ తాసు వీర్య మపాస్పృశత్
తదణ్డ మభవ ధైమం సహస్రాంశుసమప్రభమ్

ఇత్యారభ్య య త్త త్కారణ మన్యక్త మిత్యాదినా నారాయణశబ్ద
వాచ్యస్య సర్వకారణత్వం స్మర్యతే. ఏతేన తస్య హేయగుణరాహిత్య
కల్పానగుణసాహిత్యరూప ముభయలింగ మపి ద్యోత్యతే. “నిష్కలజ్గో
నిరజ్జనో నిర్వికల్పో నిరాఖ్యాత శ్శుద్ధో దేవ ఏనో నారాయణ” ఇతి
నారాయణశబ్దవాచ్యస్య శుద్ధత్వదేవత్వశ్రవణాత్. దీప్యతి కల్పానగుణై
ర్ద్యోతత ఇతి దేవః. ఈయత ఇతి కర్మవృత్తత్వా తస్య సర్వవ్యాపకత్వ
మభిహితమ్. ఏతేన సర్వవ్యాపకత్వోపయోగిసూక్ష్మత్వం ద్యోతితమ్.

‘సుసూక్ష్మ స్సార్వ సృర్వేషా మన్తరాత్మా’ ఇతి శ్రుతౌ సూక్ష్మత్వం సర్వాన్తరాత్మోపయోగితయా గృహీతమ్. ‘రీజ్ ట్టయ’ ఇతి ధాతుః. న స్త్రీయత ఇతి నరశబ్దేన పరమాత్మాభిధీయతే. నరసంబంధచేతనాచేతన వగ్గో నారమ్. తస్మాద్యన మాధారః, “సప్తకైక స్సాధార స్సాధిష్ఠానో నాధారః” ఇతి శ్రుతేః, “సర్వభూతనివాసో” నీత్యుక్తేశ్చ. ‘ఇణ్ గతా’ వితి ధాతుః. ఈయతే నేనేతి అయనశబ్దే కరణవృత్తత్యా సాధకతమం కరణ మితి గతిసాధకత్వాత్ నారాయణ ఉపాయ ఇతి. ఈయతే నా వితి కర్మవృత్తత్యా స ఉపాయ ఇతి చానుసంధేయమ్. తస్యోపాయత్వోపేయత్వావగమాత్ తదుపయోగినః పరత్వసాలభ్యాదయో గుణా శ్చానుసంధేయః. నార మయనం స్థానం యస్యేతి బహువ్రీహౌ తస్య సర్వాన్తరవ్యాపకత్వం, నారాణా మయన మితి తత్పురుషే బహిర్వ్యాపకత్వం చ బోధ్యతే. “అన్త ర్భూతి శ్చ త త్సర్వ” మితి శ్రుత్యా నారాయణశబ్ద స్వాభిహితార్థకత్వం జ్ఞాప్యతే. అన్తర్వ్యాపకత్వం నామ “యచ్చ కించి జగ త్యస్మి” నితి శ్రుత్యుక్తవిధయా యత్ర యత్ర ఇదం తత్ర తత్ర స నా స్తీతి యథా వక్తుం న శక్యతే తథావర్తి త్యమ్. బహిర్వ్యాపకత్వం నామ యత్ర నేదం తత్రాపి స్వస్య వర్త మానత్వమ్. “విభు ర్విభూనాం విభవోద్భవా” యేతి విభూనాం వ్యాపకానాం కాలావీనాం మధ్యేతి శబ్దవిభు రితి తేషాం బహిర్వ్యాప్తి ర్నేతి తథోక్తమ్.

నరిష్యతి న నశ్యతీతి వృత్తత్యా నరశబ్దవాచ్యశేవస్య నిత్యత్వం సిద్ధమ్. నారశబ్దేన జీవసమూహ ఉక్త ఇత్యభిహితమ్. తేన జీవా బహవ ఇత్యవగమ్యంతే. “నిత్యో నిత్యానాం చేతన శ్చేతనానా మేకో బహూనాం యో విదధాతి కామా” నితి శ్రూయతే. శ్రీశాస్త్రే చ

“క్షేత్రజ్ఞా శ్చ బహవ స్తేఽపి నిత్యా” ఇతి నిత్యానా మపి జీవానాం
బ్రహ్మకార్యత్వం విశేషణీభూతశరీరసంబద్ధప్రయుక్తమ్.

శ్రీమదష్టాక్షరేణ భగవత సృష్టే కళ్యాణగుణా శ్శబ్దతోఽర్థత శ్చ
ప్రతిపాదితా భవన్తి. ప్రతిపాదితా త్యైతేన పారమాత్మీయోపనిషది
స్పష్టం శూయన్తే. అకారస్య ‘అవ రక్షణ’ ఇతి ధాతో ర్నిష్పన్నత్వా
ద్రక్షకత్వం సిద్ధమ్. పారమాత్మీయే “సర్వస్య గోప్తృ సురసాయ ధామే”
ఇత్యభిహితమ్. రక్షణవిషయ స్యానిర్దేశాత్, సజ్జీచే మానాభా
వాచ్చ తస్య సర్వవిషయత్వం గమ్యత ఇతి వాచ్యమ్ తథా సర్వధా
రక్షకత్వం సర్వప్రకారరక్షకత్వాదికం చ, రక్షణస్య కరుణా ప్రయుక్త
త్వాత్ పరమకారుణికత్వం, సర్వరక్షకత్వావేక్షితసర్వజ్ఞత్వం, శక్తి
హీనస్య సర్వరక్షకత్వాసంభవాత్ సర్వశక్తిమత్త్వం, తత్తదవసరం
వినా రక్షణప్రవృత్తే ర్నిరర్థకత్వా దవసరప్రతిక్షకత్వం, సర్వరక్షకత్వస్య
నిసర్గసిద్ధత్వేఽపి ప్రపత్త్యాదికం వ్యాజీకృత్య రక్షణ ముచితమ్. అన్యథా
సదసతో స్సామ్యాపత్తేః తతో యత్కించ ద్వ్యాజీకృత్య రక్ష తీతి
వ్యాజమాత్రసాపేక్షత్వం, రక్షకత్వాభిధాయినా నామా పృతీతత్వా
ద్విశ్వసనీయత్వం, నారాయణాయై వాహ మిత్యర్థక ప్రణవప్రతి
పాద్యత్వా చ్ఛేషితత్వం, “యో బ్రహ్మశబ్దః ప్రణవ” ఇత్యాది
మన్తేణ ప్రణవాత్మకత్వప్రతిపాదనాత్ మకారేణ జీవవాచకేన సర్వేషా
మవిశేషేణ గ్రహణా దకారవాచ్యస్య తస్యానన్యశేషత్వం, “తన్ని
రీశ్వర మీశ్వరా” యేతిమన్తేణ తథాత్వం బోధితమ్.

ఉకారస్య లక్ష్మీవాచకతయా “మకారస్తు తయో ర్దాస” ఇతి
పత్నీవిశిష్టస్య శేషిత్వం “వక్షోవసత్యస్య” ఇతి మన్తేణ తథాఽనగ
మితమ్. అనన్యశేషత్వా త్సమాభ్యధికరాహిత్యం “య స్యోఽరిత్వం

మనయోఽనుపశ్యన్తి” ఇతిమన్త్రేణ ప్రతిపాదితమ్. రక్షకత్వాదాత్మన
స్తదర్థకత్వాచ్చాత్మహవిరుద్దేశార్హత్వం “తత్సత్త్వో వా విష్ణు
రుద్భోగః” ఇతిమన్త్రే ణోక్తమ్. “యో వేదాదిః పరమః పరో
బ్రహ్మ” ఇత్యాదిమన్త్రే శ్రీమదష్టాక్షరప్రతిపాదన మస్తీతి తద్భాష్యే
ప్రపఞ్చితమ్. కి మధికేన? మన్తరాజేఽస్మి నిశ్చిష్యామసన్ధేయా స్సర్వే
స్వరూపగుణాః పారమాత్మీయోపనిషది స్పష్టమభిహితాః. దిజ్ఞాత్రం
ప్రదర్శ్యతే “యో బ్రహ్మశబ్దః ప్రణవ” ఇతి మన్త్రే “ఓమి త్యేత”
దిత్యారభ్య “ఏతదాలమృనం జ్ఞాత్వా బ్రహ్మలోకే మహీయతే” ఇతి
శ్రుత్యంతరోక్తవిధయా ప్రణవానుసంధానపూర్వక మాత్మసమర్పణం
కుర్వతాం ప్రాప్యం స్థానం య త్తత్ప్రపకత్వం తస్యోక్తమ్.

జీవస్వరూపాణి, అనన్యార్హశేషత్వ, మనన్యోపాయత్వ, మనన్య
భోగ్యత్వ మితి. పరమాత్మస్వరూపాణి సర్వశేషిత్వం ముక్త్యుపాయత్వ
ముపేయత్వం చేతి. లక్ష్మీస్వరూపాణి, ఏకోనశేషిత్వం పురుషకారత్వ
ముపేయత్వం చేతి.

“యో వా త్రిమూర్తి” రిత్యత్ర నారాయణస్య “సృష్టిసిత్త్వీన
కరణీ” మిత్యాద్యుక్తవిధయా త్రిమూర్త్యాత్మత్వం, “కఃకోశ మ్లే”
ఇత్యత్ర “సోఽభిధ్యాయ శరీరా త్స్వ” దిత్యాద్యుక్తవిధయా
సృష్టృత్వం, “యం యజ్ఞై” రిత్యత్ర మన్తరాజ మిమం జపతాం
స్వరూపదర్శకత్వం, “య స్మృత్యై” నిత్యత్ర భగవత స్వపదం ప్రతి
ముక్తప్రాపణప్రకారనిరూపణపూర్వకతద్ధరణత్వం, “యస్య వా
భయా” దిత్యత్ర సూర్యాదినియంతృత్వం, “ద్వా వేతా” వితి
చేతనాచేతనోపసంహారకత్వం, “యో వా ఆయు” రితి రుద్రాప
న్నివారకత్వం, బ్రహ్మాదీనామపి పరమగతిత్వం, “సత్యం సత్త్వం సత్త్వ

ధాయ” ఇతి గతిమార్గత్వం, “సత్యో జ్యోతి” రిత్యుత్ర “సత్యో ద్యోగ” ఇత్యుత్ర చ సత్యసంకల్పత్వం, “సన్దుష స్వగిజా” మితి సేవ్యత్వారాధనత్వే చేతి సర్వేధర్మా ఉపపన్నాః. శరణాగతిసేవనయో ర్యాగపద్యావగమేఽపివ ర్తమానసామిప్యేవ ర్తమానసద్భావేనసన్దుషన్ సేవిష్యమాణః ప్రజామిశరణంప్రపద్యే ఇత్యర్థోఽవగస్తవ్యః. ఏతేనలక్ష్యే సహితస్యారాధనముక్తమ్. ఇహ సద్భగవతః “శ్రీమాన్ గోప్తాశేషీ సమాధికదర్శిద్రః శరణం సర్వశరీరప్రాప్య సేవ్య శ్చ సాధుభి ర్భాగ్య” ఇతి ప్రాచా మభియుక్తానా ముక్తిః. “ఆపో వా ఆప” ఇతి మన్తేన వేద రూపత్వ ముక్తమ్. ఉపబృంహితం చైతత్ “వేదో నారాయణ స్సాక్షాత్” దిత్యుత్ర సకలవేదస్వరూపస్య తస్య నిఖిలవేదసారభూతాష్టాక్షరరూపత్వం కిము వక్తవ్యమ్. తథాఽపి,

యదస్తస్థ మశేషేణ వాఙ్మయం వేద వైదికమ్

తస్మై వ్యాపకముఖ్యాయ మన్త్రాయ మహాతే నమః॥

వ్యక్తం హి భగవాన్దేవ స్సాక్షాత్ నారాయణ స్స్వయమ్

అష్టాక్షరేణ రూపేణ ముఖేషు పరివర్తతే॥ ఇతి.

“యం చిస్తయన్తో నిగమాన్లరూప” మితి మన్తే, “సురతం భవా” యేతి భగవతో భోగ్యత్వ ముక్తమ్. “అజ్ఞాజుషన్తః” ఇతి మన్తేభగవత్స మనారాధయతాం పతన ముక్తమ్. తస్య నాభికమలా ద్బ్రహ్మజననంచ. “అం రాజమస్తం సకలస్య గుప్త్యై స్వాహా” ఇతి మన్తేణ లక్ష్మీవిశ్లేషస్య నాధస్య సర్వరక్షకత్వ ముక్తమ్. “లక్ష్మ్యైసహా” ఇత్యుత్ర తథాప్రతిపాది తత్త్వా ద్వేదాన్తేషు చ గీయత ఇత్యుక్తమ్.

నచ “ఆపో వై నరసూనవ” ఇతి “నరా జ్ఞాతా” నీత్యుత్ర చ సరిశ్శబ్దో నారాయణా దన్యః ప్రతిపాదిత ఇతి శిఙ్గ్యమ్. “ఆపో నారాయణో

దూభితాః” ఇతివ్యాసనచనేన నరశబ్దస్య తదభిధాయకత్వావగమాత్. అతఏవ “జహ్ను రామాయణో నర” ఇతి నామసు గృహ్యతే.

నరసంబద్ధినో నారా నర స్స పురుషోత్తమః
నయ త్యఖిలవిజ్ఞానం నాశయ త్యఖిలం తమః॥

నరివ్యతి చ సర్వత్ర నర స్తస్మా త్వనాతనః
నరసంబద్ధిన స్సర్వే చేతనాచేతనాత్మకాః॥

ఈశితవ్యతయా నారా ధార్యపోష్యతయా తథా
వియామ్యత్వేన సృజ్యత్వప్రవేశభరణై స్తథా
అయతే నిఖిలా నారా న్యాప్యోషితి క్రియయా తథా
నారా శ్చాప్యయనం తస్య తై స్తద్భావనిరూపణాత్ ॥

నారాణా మయనం వాస స్తే చ తస్మాదయనం సదా
పరమా చ గతి స్తేషాం నారాణా మాత్మనాం సదా॥ ఇతి.

భగవతా విఖనసా సూత్రేర్చనాస్తే “ద్వాదశాష్టాక్షరాభ్యాం పుష్పాణి దదా” తీతి విహితమ్. తేనాత్మసమర్పణ మభిహిత మిత్యవ గమ్యతే.

వదన్తి హ్యభియుక్తాః : “మూలమస్త్రేణ స్వాత్మానం దేవాయ నివేద్య” ఇతి. ప్రణవతృతీయాక్షరమకారే “అసూ లోపోఽవగమ్యః” తేన మా మితి ఫలతి. అకారవాచ్యాయ నారాయణాయ యైవ మాం నమః దదా మీతి. నమశ్శబ్దః ప్రదానార్థ ఇతినచూత్. పునస్తస్త్రేణ నమ ఇతి స మమేత్సర్గః. ఏతే నాఽన్యయోగవ్యవచ్ఛేదార్థక ఏవశ బ్దార్థ స్పష్ట ముక్తోభవతి. అపిచ, “ఓం నమ ఇతి” అహం భగవతో న మమ ఇతి న్వాత్మన స్తత్త్వత్వ, మన్యవీయత్వాభావ స్తత్సాధర త్తన్యం చాభిహితాని. తతో నారాయణాయే త్యతఃపరం తదాను

గుణ్యేన సేవకో భవేయ మితి క్రియాపద మధ్యాహృతమ్. యది జన్మ ఫలతయా తదారాధనాద్వికైజ్జుర్యం ప్రార్థితం భవతి “న విష్ణ్వారాధనా దన్య ద్విద్యతే జన్మనః ఫల ” మిత్యుక్తే, “నారాయణ మర్చయేత్ ” ఇతి, “ పరమం పదం గచ్ఛతి ” ఇతి చ శ్రీవైఖానసానాం స్వసూత్రవిహిత స్వాఽరాధనస్య ఫలతయా, ముక్త్యుపాయతయా చ ప్రార్థనీయత్వం సిద్ధమ్. పరంతు, తత్రోపాయత్వానుసంధానం నకార్యమ్. తత్ర తథాత్వానుసంధానేఽపి తేనాతితరాం ప్రసన్నః పరమ పురుష స్సపదం ప్రాప్య తీర్థ్యుక్తమ్.

నచ, “ పాతః పాదాయు పాదితే స్వాహా ” ఇతి మన్తే పాదపతన మాత్రస్య తత్పదప్రాపకత్వప్రతిపాదనాత్ కి మారాధనప్రార్థన యేతి వాచ్యమ్. “ రతయే యజన్తు తం బిమ్బవన్తం కకుదాయ భద్రే స్వాహా ” ఇతిమన్తే సోఽవ్యక్తప్రనిశ్చేయసరూపపరపప్రాప్తయే యజనస్య విధానాత్. శ్రూయతేఽన్యత్ర చ యజనే రతస్య మోక్ష సాధనత్వనిషేధపూర్వకం తత్ర పరమధర్మత్వమ్. “నాన్యఃపద్ధాయ నాయవిద్యతే” ఇతి. ఉపబృంహితంచ “ఏష మేసర్వధర్మాణాం ధర్మోఽథి కతమో మతః | యద్భక్త్యా పుణ్డరీకాక్షం స్తవైరర్చేన్నరస్సదా ” ఇతి. తత్రహి పూర్వత్ర “స్తువన్తః క ” మితి, “ కిం జప మ్మచ్యతే జన్తు ర్జన్మసంసారబన్ధనాత్ ” ఇతి ప్రశ్నః నకేవలం జపమాత్రవిషయః, పరం త్వర్చనాదిపరశ్చ. అతఏవ “త మేవ చార్చయన్నిత్యమ్ ” ఇత్యాద్యుత్తరం సంగచ్ఛతే. కించ, “ సంజషన్వజామి ” ఇతి శరణాగతి మన్తే సన్జషన్నితిప్రీణనం ప్రతిశ్రుతమ్. లక్ష్మీవిశిష్టం భగవన్త మారాధ్య స్వస్వా మిత్యర్థః.

నను మన్తేఽస్మిన్నారాధనం ప్రతిశ్రుతమ్. త చ్చక్తస్య సంపద్యేత, అశక్తస్య తదకరణాత్ ప్రతిజ్ఞాభంగ స్వాస్య దితిచే మచ్యతే. ఆరాధనం

నామ ఉపచారః. స ఉత్తమమశ్యమాధమభదేన త్రివిధః. శ్రీశాస్త్రే
మరీచిః “అసనస్వాగతానుమానపాద్యాచమన” ఇత్యారభ్య “ఇతి
ద్వాత్రింశ దుపచారా ఏతే. సృత్తగీతసంయుక్త ముత్తమోత్తమమ్”
ఇత్యాదినా ఏకోనత్రింశదష్టావింశతిత్రయోదశాష్ట పట్ త్రిద్వ్యేకభదే
నోపచారభేద మాహ. ప్రణామమాత్ర మేకోపచారః. ఏతేషు స్వశక్త్యను
గుణం ప్రపన్నే నానారాధనే నారాధనీయో జగదీశ్వరః ముఖ్యకల్పాధి
కారిణా. నానుకల్ప ఆశ్రయణీయః.

అయనశబ్దస్య బహవోఽర్థా స్సన్తీతి కృత్వా భగవాన్విఖనా
సూక్ష్మోపక్రమే ప్రాహ “నారాయణపరాయణో నిర్ద్వంద్వో ముని” రితి
నారాయణః పరమయనం పరమా గతి ర్యస్యేతి. అన్యే పూర్వోక్తా
అర్థా స్సర్వేఽనుసంధేయాః.

నను బ్రహ్మద్వై రప్యారాధనస్య నిరపరాధం కర్తు మశక్యతమాప
రాధసంభవా ద్భగవతః కథం ప్రీతి స్సంపద్యే తేతిచే త్సత్యమ్.

అజ్ఞానా దథవా జ్ఞానా దపరాధేషు సత్స్వపి
ప్రాయశ్చిత్తం తమ స్వేతి ప్రార్థనైకై వ కేవలమ్

ఇత్యుక్తే రారాధనే తాదృశశక్త్యా న కార్యా. అపరాధశాన్తికరమస్త్రా
శ్రీశాస్త్రే ఉచ్యతే “తమమాస్మిం ప్రవక్ష్యా” మిత్యారభ్య

ఉపచారాపదేశేన కృతా సహరహ ర్మయా

అపచారా నిమాచ్ సర్వాన్ తమస్య పురుషోత్తమ !

ఇత్యుక్తమ్. భగవాన్ తమవదగ్ర్య ఇతి బాదరాయణేన భగవతో
నామసు “తమిణాం వరః” ఇత్యుక్తమ్. “దోషో యద్యపి తస్య
స్యాత్ ” ఇతి నాథేన చాభిహితమ్. తథా దేవ్యాచ “న కశ్చి న్నాప

రాధ్య” తీర్తుక్తమ్. ఉచ్యతే చాభియుక్తైః “కి మసహ్యం తుమావ
తా” మితి. మన్తనా భవేత్సారభ్య భగవతా మద్యాజీ భవేత్సా
రాధనం విధాయ తత్రాపరాధసంభవశఙ్కాం కుర్వంతం పార్థం
ప్రత్యభిధీయతే “మాం నమస్కురు” ఇతి. అనేన సర్వా నపరాధా
న్నమనేన తుమే యేతి ప్రతిశుత మితి ప్రత్యాయతే. భగవాన్నిఖనా
అపి ఆరాధనం విధాయ తదస్తే “ప్రణామం కుర్యా” దిత్యోహ.
ఏవంచ యావచ్ఛక్య మారాధకే నాపరాధినా భావ్యమ్. యథాకథంచి
త్సంభూతానా మపరాధానాం ప్రాయశ్చిత్తం ప్రణామ ఏవ.

అకారాధాయైవ స్వమహా మథ మహ్యం న నివహో
సరాణాం నిత్యానా మయన మితి నారాయణపదమ్

య మాహోఽస్మై కాలం సకల మపి సర్వత్ర సకలా

స్వవస్థా స్వావిస్మయ ర్మమ సహజకైజ్జుర్యవిధియః || ఇతి

కైజ్జుర్యం ప్రార్థ్యతే. భగవతాఽపి “మయ్యావేశ్య మనో యేమా”
మిత్యారభ్య “దదామి బుద్ధియోగం తం యేన మా ముపయాన్తి తే”
ఇతి, “తే మే యుక్తతమా మతా” ఇతిచ స్వారాధకానాం యుక్త
తమత్వ ముక్తమ్. స్వారాధనస్య సుశకత్వ మపి గీయతే. “పత్రం
పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి” ఇతి

ప్రణవోదితతచ్ఛేషభావోహం నిజకర్మభిః

అహంకారమమత్వాభ్యా మభిభూతో ప్యతః పరమ్||

తచ్ఛేషత్వానుస్థానపూర్వతచ్ఛేషవృత్తికః

భూయాంస మిత్యముం భావం వ్యసన్తమ వ్యసన్తః || ఇతి.

“తస్మా దహం న మమ స్యాం” ఇతివా, న మమ కించిత్ స్యాత్
ఇతివా, వాక్యాన్వయవశాత్ ప్రకృతినంబన్ధాదిరూప సర్వానిష్ఠనిష్ఠి

స్సాన్య దితి ప్రార్థనాయాం సత్యాం కి మిష్టప్రాప్తిప్రార్థనయా “యథో దపానకరణా త్క్రియతే న జలామ్బరమ్|తథా హేయగుణధ్వంసా దవ బోధాదయో గుణాః” ఇతి వచనాత్. అయ మర్థః ఆత్మనః పాప రాహిత్యాదయో గుణా స్వతస్సిద్ధాః. తేత్వవిద్యాకర్మవాసనయా ప్రతి బద్ధాః. తాదృశప్రతిబద్ధనివృత్త్యా ఏమలా భవేయః. యథా క్వచిజ్జలో త్పత్తయే ఖనిత్వా మృత్తికా ఉత్సాదనీయాః తేన జలావస్థితయే ఆకాశం స్వయ మేవ స్యాత్ యథావా మణిషు మృజయామలే వ్యపేతే ప్రభా స్వయం ప్రకాశతే.

తథాచ అస్య మస్త్రరాజస్య బహవోఽర్థా ఆచార్యై స్సప్రమాణం ప్రతిపాదితాః. తే విస్తరభయా న్న లిఖ్యంతే. శ్రీవిష్ణుబలికర్మణి “ఓం భూః పురుషాయ నమ” ఇతి ప్రణామో విహితః. అనేన “అథ పురుషో హ వై నారాయణ” ఇతి శ్రుతేః పురుషశబ్దేన నారాయణోఽభిహిత ఇత్యష్టాక్షర ముక్త మిత్యాహు రాచార్యాః. తథాయోహేతి “నారాయణపరం బ్రహ్మ” ఇతి శ్రుతేః పరబ్రహ్మశబ్దేన నారాయణః ప్రతి పాదితః. వేదాదిశబ్దేన ప్రణవో గృహీతః. స్వాహాశబ్దేన నమ ఉక్త మిత్యష్టాక్షరం నిష్పన్నం భవతీతిచ తత్ర,

ఓంకారో భగవా న్విష్ణు స్త్రిధామా వచసాం పతిః

తదుచ్ఛారణత స్తే తు వినాశం యాన్తి రాక్షసాః

ఇత్యాది చక్రప్రవృత్తమ్.

అష్టాక్షరమహామస్త్రేణాఽష్టవిధా న్యనేకాభీష్టాని సిధ్యన్తి.

మదృశ్చైవనవాత్సల్యం పూజాయాం చానుమోదనమ్

మత్కథాశ్రవణే భక్తి స్స్వరితే త్యాజ్య విక్రియా

స్వయ మారాధనే యతో మమార్థే డమ్భవర్జనమ్
మమానుస్మరణం నిత్యం యచ్చ మాం నోపజీవతి
భక్తి రప్టవిధా హ్యేషా

ఇత్యష్టా వహింసేంద్రియనిగ్రహదయాక్షమాజ్ఞానతపోధ్యానసత్త్వాని అణి
మాద్యష్టైశ్వర్యాణి, రసా అష్టా శృంగారాదయః, తేభ్యః పరశ్శాన్తిరస శ్చ
ఏవ మన్యా స్య పృష్టసజ్ఞాకా న్యష్టాని జ్ఞేయాని “య స్సూక్ష్మా”
నితి, “సహస్రం వా యస్య” ఇతిచ మస్త్రయో ర్ముక్తానాం పరమ
పదగమనప్రకార ఉక్తః. తద్భాష్యే కౌషీతకశ్చుతిప్రకార శ్చ లిఖితః.
ఇతి మూలమస్త్రార్థనిరూపణమ్

అథ ద్వయమస్త్రార్థ ప్రకరణమ్

అక ర్ణితో వితనుతే కృతకృత్యకఙ్క్షా
మామేషితో దిశతి య శ్చ కృతార్థభావమ్
ప్రత్యూషతాం భజతి సంసృతికాశరాత్రేః
పద్మాసహాయశరణాగతిమస్త్ర ఏషః॥

అయంశ్లోకః “యో వా భూతే” రితి మస్త్రభాష్యారమ్భే దృశ్యతే.
మస్త్రేఽస్మిన్ “సన్జ్ఞవ” నితి భగవదారాధనాధ్యవసాయపూర్వకం
ప్రజామితి శరణాగతిః ప్రతిపాదితా. యథా శ్రీగీతాయాం “మద్యాజీ
మాం నమస్కురు” ఇతి స్వారాధనవిధిపూర్వకం “మా మేకం శరణం
వ్రజ” ఇతి భగవతా శరణాగతి ర్నిర్దిష్టా. “యోవా భూతే” రితి వైదిక
మస్త్రే యథా లక్ష్మీవిశిష్టస్య ప్రపత్తిః ప్రతిపాద్యతే తథా శ్రీమన్నా
రాయణచరణా వితి తాన్త్రికమస్త్రేపి.

అస్య మస్త్రస్యోద్ధారణసిద్ధత్వా తాన్త్రికత్వమ్. ఉద్ధారప్రకార స్తు
వక్ష్యతే. యద్యపి శ్రీవైఖానసానాం వైదికమస్త్రేణ ప్రపత్తిపరిపాదన
మస్తి, తథాపి “సర్వేషాం తాన్త్రికం తు వా” ఇతి బ్రాహ్మణానా
మపి తాన్త్రికవిధానా దుత్తరఖణ్డస్య లక్ష్మీవిశిష్టనారాయణనమస్య
రూపవిశేషప్రతిపాదకత్వా చ్చ ద్వయమస్త్రోపావ్యపశ్యకః.

శ్రీశాస్త్రే చానన్దసంహితాయాం,

వైఖానసం చ బ్రహ్మణ ముపాసీయ హరి స్వయమ్

విఖనోమునయే పూర్వం సావిత్రీ ముపదిష్టవాన్॥

ద్వయం చ మూలమస్త్రాదీన్ సాక్షాన్మోక్షప్రదాన్ శుభాన్

అధ్యాపయ న్మునిశ్రేష్ఠమ్.

ఇత్యుక్తప్రకారేణ పూర్వాచార్యై రనుష్ఠితత్వా చ్చ భార్గవేకశ్చి
చ్ఛరణమస్త్ర ఉద్భృతః. యథా “ఆయాతు” ఇత్యస్య మూలమస్త్ర
స్యోద్ధార ఉచ్యతే.

ఆయాతుశబ్దః ప్రథమం భగవా నితి తత్పరమ్॥ ఇత్యారభ్య

త మజం పుణ్డరీకాక్షం భగవన్తం తతః పరమ్

తత స్తు శరణం శబ్దః ప్రపద్యేతి తతః పరమ్॥ ఇతి.

శ్రీమన్నారాయణేత్యారభ్య ప్రపద్యే ఇత్యన్తం ప్రథమఖణ్డః.
అనేన శరణవరణం క్రియతే శ్రీమతే ఇత్యారభ్య నమః ఇత్యన్త
ముత్తరఖణ్డః. అనేన సమర్పణం భవతి. ఏవం ద్వయో స్సంభవాత్
ద్వయ మిత్యస్య నామే త్యాహుః.

శ్రీవిష్ణుబలికర్మణి “తద్విష్ణో” రితిమస్త్రేణ హోమో విధీయతే. తే
నాత్మనివేదనం కృతం భవతి.

నివేదయిత్వా స్వాత్మానం విష్ణో వమలతేజసి
తదాత్మా తస్మనా శ్శాన్త స్తద్విష్ణో రితి మతన్త్యః

ఇతివ్యాసేన స్మర్యతే. విఖనసూనత్రే తద్గోమాన్తే అతోదేవాదినాఽఽ
హుతి ర్విధీయతే. తదన్తర్గత స్తద్విష్ణో రితి మన్త్యః “తద్విష్ణో రితి
మన్త్రేణ సూక్తేన పురుషేణవా” ఇత్యాదినా భగవదారాధనం విధి
యతే. వ్యాసస్మృత్యాఽస్య మన్త్య స్వాఽశ్మనివేసనవినియోగావగ
మాత్ తత్పూర్వకభరన్యాస శ్చ కృతో భవతి. యత్రయత్ర విష్ణు
శబ్దేన భగవా నభిధీయతే తత్ర తత్ర లక్ష్యో శ్శాన్తభిధానం సిద్ధ
మిత్యవగమ్యతే. “అస్యేశానా జగతో విష్ణుపతీ” ఇతి “త్వయా చ
విష్ణునా చామ్బ జగ ద్వాస్త” మితి, “ప్రభా ప్రభావతో ర్యస్య దేకోక్తా
వితరాన్వయ” ఇతిచ శ్రుతిస్మృతిభ్యః, “అంరాజమన్తం” ఇతిమన్త్రే
చాకారవాచ్యస్య విష్ణోః రాజశబ్దవాచ్యలక్ష్యో శ్చ నిత్యయోగ ఉక్తః
“తత్సత్త్వో వా విష్ణు” రితిమన్త్రేణ ప్రతిపాదితోర్థః ద్వయోత్తరఖణ్డార్థా
శ్చ సంపదతః. తత్ర సత్త్వశబ్దేన జీవజాత ముచ్యతే “యత్సత్త్వం స హరి
ర్దేవః” ఇతివచనా ద్విష్ణుః “ఇషఇచ్ఛాయాం విష్ణువాస్తా విశప్రవేశే
వశకాన్తా” ఇతి ధాతుచతుష్టయం విష్ణుశబ్దప్రకృతి మాచక్షతే. ఉద్యోగ
స్సర్వోపాయభూత ఇత్యాది రథో భాష్యే ద్రష్టవ్యః. నారాయణ
శబ్దార్థా స్సర్వేపి తస్మి న్మన్త్రే సన్తి. తతః ద్వయస్య పూర్వఖణ్డార్థః
“యోవాభూతే” రితిమన్త్రే ఉత్తరఖణ్డార్థః “తత్సత్త్వోవా”
ఇతిమన్త్రే చావగన్తవ్యః. “యోబ్రహ్మణం విదధాతి” ఇత్యాది
శ్రుత్యా “తాం పద్యతేమీం శరణ మహం ప్రపద్యే” ఇతిశ్రుత్యాచ
లక్ష్యీనారాయణయోః ప్రపత్తిః ప్రతిపాద్యతే. “రాకా మహ”
మితి మన్త్రస్య రాకాఖ్యదేవతాపరతయా ప్రసిద్ధత్వేఽసి శ్రీపారమా
త్మీయమన్త్రాన్తర్గతత్వా ల్లక్ష్యీపరతయా భాషితమ్. “దదాతు

వీర” మిత్యత్ర వీరశబ్దో విష్ణుపరః. సృసింహతాపిన్యా “ముగం
 వీర ” మితిమస్త్రీ వీరశబ్దస్య భగవత్సరత్వా త్తత తన్నిర్వచనస్థలే
 “యతో వీరః కర్మణ్య ” ఇత్యాదిశ్రుతి ర్ధృత్యతే. పరమపురుష
 రజ్జనా ద్రాకా. యద్వా సతాం రజ్జనాత్. లక్ష్మీతస్త్రీ “రాజ్యహం
 రజ్జనా త్సతా” మితి “మా మాత్మగుప్తా” మితిమస్త్రీ ప్రళయేపి
 భగవతా లోకైశ్వర్యాయ లత్యోవాహనం నిగద్యతే. “యం చిస్త
 యస్తః ” ఇతిమస్త్రీ భగవత ఇవ లత్యో శ్చిస్తనం కుర్వత్సు తస్య
 పరమాత్మనో భోగ్యతా కథ్యతే. ఏతస్మత్స్త్రిర్థప్రపన్న స్తద్భాషే
 ద్రప్తస్యః. ద్వయే మస్త్రీ తథా ప్రాప్యప్రాపకవిశేష స్ఫుటం ప్రతి
 పాద్యతే. యథా, “యో వా భూతే ” రితిమస్త్రీ తథాపి “సావా
 నందం ప్రత్యానంద ” మితిలత్యో ఆనందస్వరూపస్య భగవత ఆనందరూపత్వ
 ముక్త్వా వ్రజామీ త్యుక్తమ్. ఏతేన భగవతో లత్యో స్సన్తత మవి
 నాభావ ఉచ్యతే. అతో ద్వయే శ్రీమచ్ఛబ్దో విశేషణతయా నారా
 యణ స్వాభిహితః. తతో వ్రజా మితి వ్రజధాతో సుకర్మకతయా
 కర్మణోఽపేక్షితత్వాత్, పూర్వం యచ్ఛబ్దేన గృహీతస్య నారాయ
 ణస్య కర్మత్వం సిద్ధ్యతి. తేన లక్ష్మీవిశిష్టం నారాయణం వ్రజామీ
 త్యుక్తం భవతి. ఏవం వ్రజామీత్యుక్తోర్థః “శరణం ప్రపద్యే”
 ఇత్యత్ర ప్రతిపాద్యతే. వ్రజధాతువత్ పద్ధాతు రపి గత్యర్థః.
 గత్యర్థధాతునాం జ్ఞానార్థకత్వ మవగమ్యతే.

అథ “సత్యాయ స్వాహా” ఇతి స్వాహానమశ్శబ్దావేకార్థకా విత్త్యు
 క్తమ్. సత్యశబ్దేన పరమాత్మా నారాయణ ఉచ్యతే. తత్రైవ పూర్వం
 లక్ష్మీవిశిష్టత్వం య దుక్తం త దత్రాఽప్యనుషజ్యతే. తేన “శ్రీమతే
 నారాయణాయ నమః ” ఇతి సిద్ధ్యతి, “సచ్ఛ త్యచ్ఛాభవత్ ” ఇతి

శ్రుత్యా సత్యశబ్దేన తస్య చిదచిచ్ఛరీరత్వ మభిహితమ్. “నరా జ్ఞాతాని తత్త్వా” నీత్యాదినా నారాయణస్య తథాత్వ మేవ ప్రతిపాదితమ్.

నచ లక్ష్యో శోచిపాయత్వే ఉపాయద్విత్వాపత్తి రితి శబ్ద్యమ్. లక్ష్యవిశేషణత్వాత్. తేన లక్ష్యవిశిష్టో నారాయణ శ్వరణ్యా ఇత్యను సన్ధేయమ్. “వక్షోవసత్యస్య” ఇతి మన్తే, వాకం దధా నేతి దేవ్యాః పురుషకారత్వ ముక్తమ్. శ్రీశబ్దశ్య బహుధా వ్యుత్పత్తి రుచ్యతే. యథా

శ్రయన్తీ శ్రయణీయాఽస్మి శ్రూణామి దురితం సతామ్
శ్రుణోమి కరుణాం వాచం శ్రీణోమి చ గుణై ర్జగత్
శ్రయేఽస్త సర్వభూతానాం రమేహం సర్వకర్మణామ్ ||

ఇత్యాది దేవీవచనానుసారేణ యదుక్తం శ్రయన్తీతి భగవదాశ్రయణం దేవ్యాస్త దేవ “వక్షో వస త్యస్య” ఇతి శ్రూయతే. శ్రావయ తీతి శ్రీ రితి కృచి నిరూప్యతే. తథా నిరుక్తిః “వరిష్ఠాం వాకం దధానా” ఇతి శ్రుతత్వాత్ “శ్రీ రిత్యేవ చ నామ తే భగవతీ బ్రూమః కథం త్వాం వయ” మితి, “శ్రీరసి యతః ” ఇతి చాభియుక్తై రభిధీయతే. అతః శ్రీశబ్దార్థా ఈశ్వర సోపాయభావోపయుక్తాః పూర్వఖణ్డేన సన్ధేయాః.

ఉత్తరఖణ్డే తు ప్రాప్యతోపయుక్తాః “ఆశా సుమస్తాః ప్రతరన్ ” ఇతి మన్తే దేవ్యా భక్తాభీష్టదాయీ భగవదనుసారేణ వాస ఉక్తః. ద్వయే నారశబ్దేన సర్వచేతనాచేతనానాం గ్రహణే సత్యే పృథక్ శ్రీమచ్ఛబ్దగ్రహణేన దేవ్యా సుమస్తవ స్వవ్రతవ్యావృత్తి సిద్ధ్యతి. లక్షీకృతన్తే,

లక్ష్యయామి జగ త్సర్వం పుణ్యాపుణ్యే కృతాకృతే
మహనీయా చ సర్వత్ర మహాలక్షీః పక్రీర్త్యతే|| ఇతి.

శ్రీమన్నిత్యత్ర మతుపా దేవ్యా భగవన్నిత్యయోగః కథితః. శూయ
తేచ “వక్షోవసత్యస్య” ఇతిమస్త్రే నైరస్తర్యేణాస్యాస్తద్వక్షో
వాసః.

ఈశ్వరస్య గుణేషు బహుష్వపి విశిష్య శరణాగత్యుపయుక్తాః
వాత్సల్యస్వామిత్యసాశీల్య సాలభ్యసారజ్ఞ్యసర్వశక్తిత్వ సత్యసజ్జుల్పత్వ
పరమకారుణికత్వ కృతజ్ఞత్వ సిరత్వ పరిపూర్ణత్వ పరమోదారత్వాదయ
అనుసంధేయాః. వాత్సల్యం నామ “దోషో యద్యపి తస్య స్యా త్సతా
మేత దగర్హిత” మిత్యుక్తరీత్యా అశ్రితాపరాధదృష్టిం వినాఽఙ్గీకారా
నుగుణద్రవచ్చిత్తత్వమ్.

“స ఏకైకః” ఇతిమస్త్రే “పాతః పాదాయ పాదితే” ఇత్యుక్తమ్
ఇహచ “చరణౌ” ఇతి తత్ర పాదగ్రహణమ్. ఇహ చరణగ్రహణం చ
భగవత్సర్వదివ్యమజ్గళవిగ్రహోపలక్షణమ్. సమస్తే ష్వనుసంధేయేషు
తస్య పరత్వం దివ్యమజ్గళవిగ్రహవత్త్వం చ విశిష్యానుసంధేయమ్.
అస్మిన్నేచ మస్త్రే “ఏకైకః” ఇతి తస్య పరత్వం చ ప్రతిపాదితమ్.
భగవతా విఖనసాఽపి “సగుణే బ్రహ్మణి బుద్ధిం నివేశ్య” ఇతి సూత్రి
తమ్. సగుణత్వం విగ్రహవత్త్వ మిత్యుక్తమ్. తేన ప్రతిష్ఠావిధౌ విగ్రహ
రూపం చాభిహితమ్.

“నిత్యసిద్ధే తదాకాశే తత్పరత్వేచ పౌషుర | యస్యాఽస్తి సత్తా
గ్రాదయే తస్యాఽసా సన్నిధిం ప్రజేత్”. ఇత్యుచ్యతే “పద్మాఽస్య
యోః పరమ” ఇతిమస్త్రే వక్షోగ్రహణం నిఖిలవిగ్రహోపలక్షణమ్.
అస్య భాష్యమ్, పద్మా లక్ష్మీః అస్య పూర్వం ప్రతిపాదితస్య శ్రీ వేంకట
దేశస్య వక్షో వక్షసి విభక్తివ్యత్యయః. పరమః అర్చావతారే వరప్రదా
నాదిషు సమాభ్యుధి కరహిత ఇత్యాది. అస్మా స్మస్త్రాత్ పూర్వం “రయః

కకుదామై” నిత్యాదమస్త్రచతుష్టయం శ్రీవేంకటాచలవాసిభగవత్పర
తయా వ్యాఖ్యాతమ్. ఏవం “యో దోష శ్చతురః” ఇతిమస్త్రే చ
చతుర్భుజత్వప్రతిపాదన మస్తి. నారాయణస్య సర్వజ్ఞత్వాదికళ్యాణ
గుణేషు విశేషణేషు ప్రథమం లక్ష్మీతత్త్వ మనుసంధేయమ్. య దుక్త
మనైవ శ్రీమత్త్వ ముపలక్షణ మితి తస్మాద్దమ్. శ్రీవైఖానసే తర్కకాండే
బ్రహ్మచింతాధ్యాయే,

తతో వ్యోమపదం విష్ణో స్థాన మానందపూరితమ్॥ ఇత్యారభ్య
తత వృద్ధుణసంపూర్ణం లక్ష్మీలక్షణసంయుతమ్
సత్యం జ్ఞాన మనంతాఖ్యం భగవచ్ఛబ్దబిత్తమ్॥ ఇతి

“పద్మా జనితీ” పరమస్య వాసః” ఇతిశ్రుతౌ పద్మాశబ్దేన లక్ష్మీ
గ్రహణా దయం మస్త్రే శ్రీనివాసపర ఇతి స్ఫుట మవగమ్యతే.
తస్య పద్మావతీనామకలక్ష్మీపతిత్వప్రసిద్ధేః. మస్త్రక ల్పే,

“కటిసుఘటితఖడ్గం కాలమేఘాభిరామమ్
కమలపదకరాక్షం పద్మయా దీప్యమానమ్
ప్రణతజననమూహప్రాప్య మప్రాప్య మనైవ
శ్వరణ ముపగతోఽహం ప్రాజ్ఞలి ర్వేంకటేశమ్

ఇత్యస్య పితృత్వ మివ తస్యా మాతృత్వ మపీహోక్తమ్.

వైకుణ్ఠేతు పరే లోకే శ్రియా సార్థం జగత్సఖి,
ఆస్తే విష్ణు రచిన్యాత్మా భక్తై ర్భగవతై స్సహ॥

ఇత్యుక్తరీత్యా పరమపదనివాసిపరమాత్మాన ముపాయత్వేన నిర్దిశ్య
“శరణం ప్రపద్యే” ఇతి శరణవరణా పీత్యయా శ్రీవేంకటాచలేఽర్చా
రూపదివ్యమజ్జశవిగ్రహవిశిష్టశ్రీమన్నారాయణస్య శరణవరణం సులభ

ఋత్యవగస్తవ్యమ్. ఉచ్యతే చ “సులభో హ్యుత్తరోత్తర ” ఇత్యర్చా
హాపస్య సర్వసులభత్వమ్.

అర్చాత్మనాఽపతీర్ణం మాం జానంతోఽపి విమోహితాః

కృత్వా దారుశిలాబుద్ధిం గచ్ఛంతి సరకాయుతమ్

త్యర్చానజ్ఞాయాం దోహోఽభిహితః.

న స్మర త్యపకారాణాం శత మప్యాత్మవత్తయా

కథంబు దుపకారేణ కృతే నైకేన తుష్యతి || ఇతి,

ఋణం ప్రవృద్ధ మివ మే హృదయా న్నాపసర్పతి || ఇతి,

అణ్వ పుష్పకృతం భక్తైః ప్రేమా భూర్యేవ మే భవేత్ || ఇతి,

పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి

త దహం భక్తుపహృత మశ్నామి ప్రయతాత్మనః ||

తి చోక్తీనా మర్చావతారే సుతరా ముపపత్తిః. ఉక్తవిధోపకారస్య
రఘ్యాహాదివిషయే న తథోపపన్నతా. కించ,

చతుర్విధా భజన్తే మాం జనా స్సుకృతి నోర్జున !

ఆరో జ్ఞాను రథాగ్రీ జ్ఞానీ చ భరతర్షభ!

తిభగవదుక్తవిధయా ర్చినివృత్తిచ్ఛాయా తం వేఙ్మతేశం ప్రపన్నానా
పనిష్టనివృత్తి రనుభవసిద్ధా. ఏతేన ముముక్షుతయా తం ప్రపన్నానాం
కూటే సిద్ధ్యేదితి విశ్వాసేనాపి మహతా భావ్య మితి చావగమ్యతే.
స్వచి దనిష్టనివృత్తిస్యభిచార స్వనమతప్రారబ్ధకర్మవిషయతయా నేయః.
గరమాత్మీయభావేన పాపస్య ప్రారబ్ధప్రారబ్ధత్వాదిభేదప్రభావో
చిప్తన్యః. “ఉపపన్న స్తల్లక్షణారోఽపలభే ర్లోకవత్ ” ఇతి సాంపరా
యాధికరణసూత్రస్య “ విష్ణూపాసనిషానా ” మిత్యాదిభాష్యే భగ
వంతం ప్రపన్నానా మిహాభిప్రసిద్ధివ నోక్తసిద్ధి రిత్యాదికం ప్రపశ్యితమ్.

యదుచ్యతే “చరణా” వితి ద్వివచనం లక్ష్మీవైశిష్ట్యబాధక మితి తద్విమర్శాసహమ్. “సోనో భూతో య” ఇతిమస్త్రే లక్ష్మీపతిత్వముక్తమ్. “భగవద్యజ్ఞసంయోగా త్పత్నీ భగవతో హ్యహా” మితి పత్నీ విశిష్టస్య సర్వేశ్వరస్య సర్వస్వాత స్త్ర్యేసతి తచ్చరణద్వయే శరణాగత్యా లక్ష్మీచరణశరణాగతి రపి సిద్ధ్యతి. సా హి నాధ స్వాఽపుధక్ సిద్ధవిశేషణీ భూతా “ఏకీభూతం వపు రవతు సః పుణ్డరీకాక్షలక్ష్మీ” రితి శ్రీవైఖానసాభిజనోక్తిః ప్రసిద్ధా.

శరణశబ్దోఽత్రోపాయవాచకః. “ఉపాయే గృహరక్షితో శ్వరణ” మితి నిఘంటుః. ప్రపద్యే ప్రకర్షణే వేదీత్యర్థః. ఉపాయాంతరస్థానే శ్రీమన్నారాయణ మేవ నివిష్టం జానా మిత్యాశయః.

భరన్యాసబలా దేవ స్వయత్నవినివృత్తయే
అత్రోపాయాంతరస్థానే రక్షణో వినివేశితః॥ ఇత్యుక్తేః.

ఏవం “సంజష న్వ్రజా” మితి జషభాతో స్సేవార్థకత్వాత్ నమస్కుర్వన్ శరణం వ్రజా మితి. “నమస్కారాత్మకం యస్మై విధా యాత్మనివేదనం ప్రపత్తిం తాం ప్రయుజ్యే” షేతి వచనా దిత్యాహుః. ఏవ మథే కృతే ద్వయోత్తరఖణ్డార్థభూతాత్మనిషేపశ్చాత్ర భవ తీత్యవగమ్యతే.

“సంజష” నితి వ ర్తమానసామీప్యే లటశ్శత్రాదేశః. సేవిష్యమాణ ఇత్యర్థః ఆరాత్స్యమాన ఇతి యావత్. వ్రజామి ఆరాధనే భగవంతం జ్ఞానాజ్ఞానభవాపరాధసహసపూర్వకం రక్షితారం జానా మిత్యర్థః. అనేనాఽత్ర ద్వయోత్తరఖణ్డః ఫలపర ఇతి షత్కాంతరోక్తార్థ సిద్ధ్యతి. ఇతంచ ద్వయే పూర్వోత్తరఖణ్డయోరుక్త ఉపాయః, ఫలంచ “యోవా భూతే” రితి మస్త్రే ప్రతిపాద్యత ఇత్యవగస్తవ్యమ్. ఉపాయఫలయోర్ద్వయో రత్ర సత్త్వాత్ ద్వయ మితి నామే త్యాహుః.

“యోవా భూతే” రితి యచ్చబేన పూర్వేషు మస్త్రేషు పరబ్రహ్మ
పరమాత్మాదిశబ్దైః ప్రతిపాదితో నారాయణో గృహీతః. “భూతే
య్యుతి” రితి ఐశ్వర్యరూపాయా లక్ష్యో ఐశ్వర్యరూపః “భర్తా నామ
పరం నార్యా భూషణం భూషణా దపి” ఇతి పరమభూషణత్వాత్.
అనేన తస్య త్రియఃపతిత్వ ముక్తమ్. “సా వాఽనన్దం ప్రత్యానన్ద”
మిత్యానన్దరూపస్య తస్య సా లక్ష్యే రానన్దరూ పేత్యర్థః. తేన తయో
ర్నిత్యయోగః ప్రతిపాదితః. యత్తదో నిత్యసంబన్ధాత్ తమిత్యధ్యా
హర్తవ్యమ్. ఏవంచ శ్రీమన్నారాయణ మితి పర్యవస్యతి. “సంజ్ఞుషన్”
సేవివ్యమాణః “వ్రజామి” “సత్యాం” పూరోక్తవిశేషణవిశిష్టాయ
“సత్యం జ్ఞాన మన త్తం బ్రహ్మ” ఇతి “నారాయణపరంబ్రహ్మ” ఇతిచ
శ్రుతే నారాయణాయ స్వాహా నమ ఇత్యర్థః. యద్వా పాత్రక్రమా దర్థ
క్రమస్య బలీయస్త్యాత్ “సత్యాం స్వాహా” ఇతి స్వాత్మసమర్పణం
కృతమ్. తతో “వ్రజా” మితి ప్రపత్తి రిత్యనుసంధేయమ్. “సంజ్ఞుషన్”
ఇత్యత్రైవ ద్వయోత్తరఖణ్డార్థ స్థిత ఇతి ఐత్యోన్తరాపేక్షయా తదర్థస్య
“సత్యాం స్వాహా” ఇత్యత్ర ప్రతిపాదన మస్తీతి పక్ష శ్రేయోన్.
“నారాయణాయ నమ” ఇతి, “సత్యాం స్వాహా” ఇతిచ ద్వయో
స్వరూపత్వాత్ తదా “సంజ్ఞుషన్” సమ్యగారాధనేన ప్రీణయిష్య
న్వ్రజా మితి శ్రీవైఖానసానాం స్వసూత్రే ఆరాధనస్యముఖ్యతయావిహిత
తత్వాత్ స్వాత్మసమర్పణప్రపత్తిపూర్వక మారాధన ముపాయతా
బుద్ధిం వినా భగవత్ప్రీతయేఽత్యన్తప్రియరూపం కార్య మిత్యనే నాఽవ
గమ్యతే. వదన్తి చాఽభియుక్తాః,

ఆరాధయ స్త్వరిం భక్త్యా గమయిష్యామి వాసరాన్॥ ఇతి.

అత్రాఽనుక్తంశ్రీపారమాత్మీయభాష్యే ద్రష్టవ్య మితి.

ద్వయమస్త్రైర్థనిరూపణమ్

కుర్వన్యద్యోన్ముఖే వ్యపి బన్ధుషు స్నేహేన స్వధర్మవిముఖాయ సఖ్యే
శిరీరాత్మశబదాద్యుపదేశేన యుద్ధప్రవర్తనం వ్యాజీకృత్య సంసారార్ణవ
నిమగ్నచేతనసముద్ధరణాయ సర్వవేదాంతసార ముపాదిషత్.

తత్ర కర్మయోగజ్ఞానయోగభక్తియోగే ఘోషిస్తేషు “యోగినా
మపి సర్వేషాం మద్గతే నాన్తరాత్మనా| శ్రద్ధావా నృజతే యో మాం
స మే యుక్తశ్చమో మత ” ఇతి భక్తియోగస్య శ్రేష్ఠ్యం ప్రతిపాద్య,
భక్తే రచుత్మయత్వం విధత్తే. “మన్మనా భవ ” ఇత్యత్ర “మద్యాజీ
భవ ” ఇతి స్వారాధనం విధాయ “నమస్కురు ” ఇతి నమస్కారాత్మక
మాత్మనివేదన మపరాధతమాపణం వా విధత్త ఇతిబోధ్యమ్. భగవా
న్విఖనాశ్చ అర్చనాన్తే “ప్రణామం కుర్యా ” విత్త్యాహ. అథారాధ
నస్య యథావిధి కర్తు మశక్యతాం స్వస్య తదారాధనార్హతాసంశయం
చ కుర్వత స్తస్మాశ్చయం విజ్ఞాయ సర్వజ్ఞః ప్రాహః—“సర్వధర్మా
నితి. “సఖే అర్జున మద్యజనం యథావిధి కర్తుం శక్యాపాదకాయే ధర్మా
స్తాన్ ప్రథమ మనుష్ఠాయ తదనన్తర మహంయజనీయఇతి మామంస్థాః.
తే హి చిరసాధ్యాః. అత స్తాన్ సర్వాన్ పఠిత్యజ్య ఇతి. అథ
మద్యజగ్నాధికారప్రతిబంధకభూతాని యాని పాపాని శఙ్కసే తేషాం
ప్రాయశ్చిత్తరూపా యే ధర్మా విహితా స్తాం శ్చ సర్వా స్మరితజ్య
మా మేకం శిరణం వ్రజ ఇతి.

నమ, ప్రపత్తివిధి రయం సర్వవల్లసాధారణః. తథా సతి సర్వధర్మా
నిత్య స్తోక్తిర్థో న సంగచ్ఛతే. “ద్విజాతి రతద్విత్తో నిత్యం గృహ ”
ఇత్యాదిగా ద్విజానా మేవారాధనవిధానేన శూద్రాణా మారాధ
నాధికార ప్రతిబంధకపాపప్రాయశ్చిత్తరూపధర్మప్రసక్త్యభావా దితిచే
దుచ్యతే.

బ్రాహ్మణైః క్షత్రియై ర్వైశ్చై శ్శూద్రై శ్చ కృతలక్షణైః
అర్చనీయ శ్చ సేవ్య శ్చ పూజనీయ శ్చ మాధవః॥ ఇతి.

అస్యాయ మర్గః. బ్రాహ్మణైః పూజనీయః హవిరస్త మారాధ్యః. క్షత్రియై ర్వైశ్చై శ్చాచర్యనీయః అర్హ్యస్త మారాధ్యః. “అర్హ్యస్త మర్చనం ప్రోక్తం హవిరస్తం చ పూజన” మితి వచనాత్. శూద్రైః సేవ్య ఇతి యథార్హం యోజనీయమ్. ఏవం శూద్రాణాం భగవత్సే వారూపారాధనాధికార ప్రతిపాదనా తత్ప్రతిబద్ధకపాపప్రాయశ్చిత్త రూపధర్మా స్సంభవ స్తీతి తత్ప్రతిత్యాగోక్తి రుపపద్యతే.

కేచిత్ సర్వధర్మా నితి సర్వేషా మాశ్రమధర్మాణాం స్వరూప త్యాగోఽభిధీయతి ఇతి మన్వతే. త దసత్. తాన్ పృచ్ఛామః సర్వ శబ్దేన శక్యానా మశక్యానాం చ ధర్మాణాం గ్రహణం మన్వధ్యే, ఉతాశక్యానాం కేవల మితి. అశక్యానా త్యాగ స్యాఽభిధానం వినాఽపి కార్యత్వాసంభవా త్తదభిధానం వ్యర్థం స్యాత్. అథశక్యానాం మశక్యానాం చేతి మన్వధ్యే తర్హి,

వేదోదితం స్వకం కర్మ నిత్యం కుర్యా దతద్నితః
తద్ధి కుర్య న్యథాశక్తి ప్రాప్నోతి పరమాం గతిమ్ ॥

ఇతిస్మృతివిరోధః. శ్రీశాస్త్రే సూత్రే “ఆశ్రమధర్మసంయుక్తో భగవదా రాధనం కరో ” తీతి.

వర్ణాశ్రమాచారవతా పురుషేణ విపశ్చితా
విష్ణు రారాధ్యతే షణ్డా నాన్య స్తత్తోషకారకః ॥ ఇతిచ,

నచ పిపన్న స్యోపాయా స్తరాసుష్మానస్య భగవదేకోపాయతాయాం
విశ్వాసన్యూనతాదోషాపాదకత్వా త్సర్వధర్మస్వరూపత్యాగః కార్య

ఇతి వాచ్యమ్. తేషూపాయత్స్వబుద్ధిం వినా భగవదారాధనబుద్ధ్యాఽను
ష్ఠానే తాదృశదోషాసంభవాత్, ఉచ్యతే చాఽభియుక్తైః,

శ్రుతిస్మృత్యుదితం కర్మ యావచ్ఛక్తి పరాత్మనః

ఆరాధనం త్వనాసాద్య సోర్ధ్వపుణ్య శ్చ తర్పయేత్ || ఇతి.

అథ యది సర్వధర్మశబ్దేన భగవదారాధనరూపపరమధర్మస్యాఽపి
గృహణ ముచ్యతే, తస్మి పూర్వ మవ్యవధానేన స్వపదప్రాప్తిముఖ్యో
పాయతయా భగవతాఽభిహితం స్వయంజనవిధాన మనుపపన్నంస్యాత్.
కించ, “క్రియావా నేష బ్రహ్మవిదాం వరిష్ఠ” ఇతి శ్రుతేశ్చ ప్రకోప
స్యాత్.

నచ, “శరణం మాం ప్రపన్నా యే” ఇతి ధ్యానయోగవివర్జితానా
మపి ప్రపన్నానాం భగవత్సదప్రాప్తికథనా దారాధనధర్మోఽపి త్యాజ్య
ఇతి వాచ్యమ్. తేఽపి త్యశిశబ్దేన ధ్యానారాధనాదికంకుర్వతాంకైముతిక
న్యాయతః పరమపదప్రాప్తిసిద్ధేః ప్రత్యాయితత్వాత్. “అనారాధిత
గోవిందే స్థానం నాఽవాప్యతే పర” మితి, “యాన్తి మద్యాజినోఽపి
మా” మితి, “మత్కర్మకృత్ మత్సరమో మద్భక్త స్సజ్వరితః|యస్సమా
మేతి పాణ్డవ” ఇత్యత్ర మత్కర్మకృచ్ఛబ్దేన మా ముద్దిశ్య య స్వా
శ్రమవిహితకర్మాణి కరోతి స మత్కర్మకృ దిత్యర్థకేన సద్వారకారాధ
నకృ దుక్తః. తే నైవ మదీయూర్చనాధికారీత్యర్థకే నాఽద్వారకారాధ
నకృ దభిహితః. ఏవ ముభయవిధారాధనకారిణ స్వపదప్రాప్తి ర్నిర్దిష్టా.
అత సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్యేతి స్వరూపత్యాగో న విహితః.

అపితు, “సజ్గం త్యక్త్వా ఫలం చైవ స త్యాగ స్సాన్త్వికో మత”
ఇత్యుక్త స్సాన్త్వికత్యాగ ఉక్తః. సహి భగవతః ప్రసాదాయ కల్పతే
“ధాతుః ప్రసాదా స్మహిమాన మీశ” మితి శ్రుతేః.

ప్రపత్తిర్హి సాపరాధేఽపి చేతనే సర్వేశ్వరస్య నిగ్రాహ్యత్వబుద్ధిం
నివృత్త్య రక్ష్యత్వబుద్ధిం జనయతి. తతః కైజ్జ్వర్య మేవ తం ప్రసాదయతి.
“వధార్హ మసి కాకుత్స్థః కృపయా పర్యపాలయ” ఇతి నిగ్రహనివృత్తి
పూర్వకం రక్షణమాత్ర ముక్తమ్.

నచ త త్సాపరాధవిషయం, నిరపరాధే ప్రపత్తిమాత్రేణ స
ప్రసన్న స్సౌ దితి వాచ్యమ్. “న కశ్చి న్నాపరాధ్య” తీతి సర్వేషా
మపి సాపరాధత్వాత్.

ఏవ మేవ లఘూనాం చ గురూణాం చాఽపి చాగసామ్

సకృత్ప్రపత్తి రేకైవ సద్యః ప్రశమకారణమ్॥

ఇతి ప్రపత్తే రపరాధశాస్త్ర్యా కరణత్వ ముక్తమ్.

సత్కర్మనితా శ్చుద్ధా స్సాంభ్యయోగవిద స్తథా

నార్హన్తి శరణస్థస్య కలాం కోటితమా మపి॥

ఇతి వచనం ప్రపత్తే రవశ్యకర్తవ్యతామై తత్ప్రశంసాపరమ్. అతః
ప్రపత్తిం వినాఽరాధితో భగవా న్న ప్రసీద తీతి జ్ఞేయమ్.

ప్రపత్తి ర్యథాఽపరాధా నివిలమ్బం వినా క్షపయతి, న తథాఽన్యో
పాయః. అత ఏవ భగవతా విఖనసా ప్రపన్న స్త్రైవాఽరాధనేఽధికార
ఇతి గర్భే మాస్త్వప్తమే విష్ణుబలిరూపవైదికప్రపత్తి ర్విధీయతే. శారీ
రకశాస్త్రేచ “అపి సంరాధనే ప్రత్యక్షానుమానాభ్యా” మితి సూత్రి
తమ్. (శ్రీశాస్త్రే)చ “ప్రపత్త్యాదిచూర్గరతో జీవ” ఇతి, “తదారాధ
నేన... పరమాత్మానం నారాయణం పశ్య” తీతి, “నూం వసుదేవ
గృహేఽవతీర్య వర్తమానం సర్వసుబంధం శరణం ఘమోపాయం
ప్రతిజానీహి”, “కృష్ణం ధర్మం సనాతన” మితి, అహ మేవ పరమ
ధర్మభూతః. అతో మదితరాన్ సర్వాన్ ధర్మాన్ పరిత్యజ్య మా మేకం

మా మేవ పరం శరణం వ్రజ, యథాఽహం శరణీకృత స్సర్వశక్తిమత్త్వా
త్సద్య ఏవ మదారాధనాధికారపరిబంధకపాపాని వ్యపోహ్య తవ శోక
మపనేష్యామి, న తథాఽన్యే ధర్మాః. తత్సాప్రసాయశ్చిత్తతయా
కృతానా మపి కృత్రాచరణావినాం ఫలం ముచ్యతే మేవ. తస్మా త్తదా
చరణా దపి మత్స్వపత్తి రేవ సుక" రేత్యర్థః.

నను, తర్హి పాప్రసాయశ్చిత్తతయా కృత్రాదివిధానం విఫలం
స్యాత్, ప్రపత్తిమాత్రేణ సర్వపాపక్షయసంభవా దితిచే దుచ్యతే.
“జన్మాంతరసహసేషు తపోధ్యానసమాధిభిః | సరాణాం క్షీణపాపానాం
కృష్ణే భక్తిః ప్రజాయత" ఇతి, “బహూనాం జన్మనా మస్తే జ్ఞానవా
న్మాం ప్రపద్యత" ఇతి చోక్తవిధయాఽనేకజన్మసిద్ధసుకృతానా మేవ
భగవద్విషయజ్ఞానసంభవాత్. తాదృశసుకృతరహితజనవిషయే తథా
విధప్రాయశ్చిత్తవిధానం సాఫల్య మశ్నుతే. శూన్యతే హి, “తేన
పవిత్రేణ శుద్ధేన పూతాః | అతిపాపాన మరాతిం తరేమ" ఇతి.
“యంయజ్ఞై" రితి మస్త్రే “పరమం పవిత్ర" మితి పవిత్రయతీతి పవిత్రః.
అన్యోఽయ మర్థః ప్రతీయతే: “మాం ప్రతి ఏకం ముఖ్యం శరణం
మదధిష్ఠితం సానం వేఙ్కటగిరిం వ్రజ. యద్వా మాం మదభిన్నం
శరణం తం గిరిం వ్రజ" ఇతి. పాద్యే,

అయం కదాచి ద్వేవానాం శ్రీనివాస ఇవాఽబభౌ
శ్రీనివాసగిరిం ప్రాహు స్తస్మా ద్వేవా దివౌకసః ||

ఇతి వేఙ్కటాచలస్య భగవద్రూపత్వ ముక్తమ్. తత్త్రైవ,

కలిదోషపరీతానాం సరాణాం పాపచక్షుషామ్

వేఙ్కటేశా త్పరో దేవో నాఽస్త్వన్య శ్శరణం భువి || ఇతి.

అహం శ్రీవేంకటాద్వా వర్చారూపేణ వర్తమాన స్త్వాం సర్వ
పాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి. పాద్యే,

సర్వపాపాని వేం ప్రాహుః కట స్తద్దాహ ఉచ్యతే
సర్వపాపదహో యస్మా ద్వేంకటాచల ఇత్యభూత్ || ఇతి.

సర్వపాపక్షయాయ శ్రీమత్సేతుదర్శన మివ శ్రీశైలగమన మసి. బృహ
ద్విష్ణుస్మృతివచనం వీరసింహావలోకనాఖ్యప్రాయశ్చిత్తగ్రాస్తే తూదా
హృతం దృష్టవ్యమ్. యథా “జపేత్ స్తోత్రాదిమంత్రాం శ్చ సేతురామే
శ్వరే ఊణాత్ | శ్రీపర్వతే ఊణా చ్చాపి గౌతమీసానతోఽపివా | ముక్తో
భవతి” ఇత్యాది. పాద్యే,

శ్రీప్రదత్వా చ్ఛ్రియావాసా చ్ఛుభ్దశక్త్యా చ యోగతః
రూఢ్యా శ్రీశైల ఇత్యేత న్నామ చాఽస్య గిరే ర్భవేత్ || ఇతి.

శ్రీపారమాత్మీయోపనిషది “రయః కకుద్మాన్” ఇతి మన్త
మారభ్య తదనువాకాంతం మంత్రాప్తకం శ్రీవేంకటేశ్వర మితి భాష్యేఽ
భిహితమ్. తత్ర “వికటాయ పిత్రే” ఇతి వికటశబ్దేన వేంకట
ఉక్తః. అత్ర ప్రమాణతయా “అరాయికాణే” ఇతి శ్రుత్యంతర మపి
దర్శితమ్. అత్ర రయి రితి ఐశ్వర్యరూపత్వ ముక్తమ్. తత్ర అరాయితి
ఐశ్వర్యహీనం ప్రతి సంబుద్ధ్య, వికటగిరిం గచ్ఛ ఇత్యుపదిశ్యతే.
ఐశ్వర్యహీనేన హ్యైశ్వర్యస్థానం గన్తవ్య మిత్యుపదేశ స్సజ్జచ్ఛతే. అత్ర
“విదధద్విసప్త” మితి నప్తస్య భూయః కర్తృత్వ మభిహితమ్. తత్ర
“కాణే” ఇత్యేకనేత్రవస్తం సంబోధ్య గచ్ఛే త్యుచ్యతే. ఏతేన నప్తం
చక్షు స్స విదధ్యా దిత్యుపదేశ స్సిద్ధ్యతి. ఇదం నష్టానాం సర్వేషాం పున
ర్విధాన స్యోపలక్షణమ్. అత్ర కకుద్మా నితి తత్ర గిరిమితి.

ఇతఃపరం “ రాకా మహా ” మిత్యేకో మస్త్రః పద్మాఖ్యలక్ష్మీపరః. అగ్రే “ పద్మాఽస్యవతూ ” ఇతి పద్మాశబ్దేన దేవీగహణాత్. తతః “వేదాఽహ మేత ” మితి మస్త్ర శ్రీవేంకటేశం పురుషసూక్త ప్రతిపాద్యం ప్రకాశయతి. తద్భాష్యే,

స్వామిపుష్కరిణీతీరే సర్వాస్తర్యా మ్యుధోక్షజః
సహస్రశీర్షా పురుష స్సహస్రాక్ష స్సహస్రపాత్ ||

ఇతి పురాణవచన ముపబృంహణతయూ దర్శితమ్.

అథ “ దిగ్దోషా ” ఇతిమస్త్రః. అత్ర “ వరత్రే వరదాయ కస్తై ” ఇత్యస్తి. తద్భాష్యే “యైనవ దంష్ట్రాగ్రసముద్భృతా ధరా ” ఇత్యా రభ్య “నతాస్మి తస్తై వరదాయ పుంసే ” ఇతి పాద్యస్థవేంకటగిరి మాహాత్మ్యప్రకరణవచనం దర్శితమ్. తతః “పద్మాఽస్య వతూ ” ఇతి దేవ్యా నామ గృహీతమ్.

కింఞ్చ “రయిః కకుద్మా ” నితి మస్త్రే దేవస్య పితృత్వవ దిహ దేవ్యా మాతృత్వ మభిహితమ్. తత “ యః పుణ్డరీక ” ఇతి మస్త్రే “కమ్లాజ్జరూప ” మితి భగవతో మహాసాందర్య మభిహితమ్. అస్యో పబృంహణం “ స్వామిపుష్కరిణీతీరే కోటికన్దర్పరూపవాన్ ” ఇత్యాది. అథ “ రయీణాం పతి ” మిత్యారభ్య “ గురు ” మితి భగవతో వేంకటేశస్య శ్రీవైఖానసగురుత్వం దర్శితమ్. “అహ మేవగురు స్తేహా ” మిత్యాది భగవద్వచనే తథాఽవగమాత్.

తతః “రాయాం పత్రత్రే” ఇతి మస్త్రః. అత్ర శ్రీవేంకటేశస్యాఽర్చా రూపత్వ మావిష్కృతమ్. యద్వా “మా మేకం శరణం వ్రజ ” ఇతి శ్రీవేంకటాద్రా “వేంకటేశా త్వరో దేవో నాస్త్యస్య శ్వరణం భువి” ఇతి వచనా దేకం శరణతయూ వసన్తం మాం వ్రజప్రపద్య స్వేత్సర్థః. యథా “సజ్జుష

స్వజామి ” ఇత్యత్ర శరణశబ్దం వినాఽపి ప్రపద్య ఇత్యర్థః. (యద్వా) తద్వత్ “నరాణాం పాపచక్షుషాం నాస్త్యన్య శ్శరణం భువి ” ఇతి భూమా వేఙ్మటాద్రా వర్షాయావేణ వర్తమానం మాం వినా సర్వ పాపనివృత్తయే ఉపాయాస్తరాభావా త్తథావిధం మా మేకం ప్రపద్య స్వేత్యభిప్రాయః. మస్త్రకల్పవిదోఽపి “ శరణ మపగతోఽహం ప్రాజ్ఞలి ర్వేఙ్మటేశ ” మిత్యాదుః. శ్రీవరాహే,

వేఙ్మటాదేర్విశేషేణ దర్శనం య చ్చ వర్తతే

నిత్యం నైమిత్తికం కామ్యం ప్రాయశ్చిత్తం చ తద్భవేత్ ||

ఇతి తద్దర్శనస్య పాపప్రాయశ్చిత్తత్వ ముక్తమ్. “శ్రీపర్వతేక్షణాచ్చాప్తి” ఇతి పూర్వం దర్శితయా స్మృత్యాఽనేన వచనేన చ వికటే గిరి మితి శ్రుతవికటశబ్దప్రతిపాదితవేఙ్మటస్య సర్వపాపనివారకత్వ ముఽబ్ధం హితమ్. కించ “ అరాయికాణే ” ఇతి శ్రుతో కాణే ఇత్యాదినోక్తం య త్తచ్చ “ కాణః ఖిజ్జః కృశః కబ్జో మూకో బధిర సేవ చ ” ఇత్యా రభ్య “ మయి చానుత్తమాం భక్తిం కృత్వా మద్దర్శనోత్సుకః । ఆయాతి చే ద్యధాకామః ప్రాప్నోతి హి న సంశయః ” ఇత్యుఽబ్ధం హితమ్. ఇత్యేవం బహుభిః ప్రమాణై శ్రీవేఙ్మటస్య సర్వపాపనివార కతయా తదర్థః. ప్రాయశ్చిత్తధర్మాన్ పరిత్యజ్య మాం తత్ర సన్నిహితం శరణం వ్రజేతి. ఏవ ముపదిశత స్తస్య స్వరూపేణ చ తత్ర సాన్నిధ్య ముచ్యతే.

తత్తీరే భగవా నాస్తే శుకస్య వరదో హరిః

బలభద్రేణ సంయుక్తః కృష్ణో భక్తార్తినాశనః

వైఖానసై ర్మునిగణై ర్నిత్య మారాధితోఽమృతైః || ఇతి

ఏవం చాఙ్మనం వ్యాజీకృత్య శ్రీవైఖానసానాం భగవతా గీతాచార్యేణ
శ్రీవేంకటాద్వా శ్రీశ్రీనివాసనామమాత్రభిన్నో నివస న్నహం ప్రవ త్తవ్య
ఇత్యుపదిష్టం వేద్యమ్.

నన్వత్రైవం ప్రతిపాదితే^౨రే కిం నియామక మితిచే దుచ్యతే. భవి
ష్యోత్తరపురాణే శ్రీవేంకటాచలమాహాత్మ్యే త్రయోదశాధ్యాయే
తోడ్డమానంప్రతి శ్రీనివాసవచనమ్.

పురా వైఖానసో నామ ఋషి రత్యస్తవిష్ఠధీః
భావికృష్ణావతారస్య కథాం శ్రుత్వా పురాతనీమ్॥
కాఽనాం కర్మణాం చైవ శరీరాణాం చ న స్థితిః
జనానా మితి నిశ్చిత్య తప స్తప్తం ప్రచక్రమే ॥
ద్రావిడే చోళదేశే తు ప్రకృష్టే కుశవిష్టుతే
కృష్ణరూపం ప్రపశ్యామి నిరాహారో జితేంద్రియః॥
తపసా దుష్కరేణేతి సుదృఢం కృతనిశ్చయః
తపసా తప్యమానస్య తస్య వై భ క్తవత్సలః॥
ప్రాదుర్భూతం భగవాన్ పురా గోపాలవేషభాక్
ప్రాదుర్భూతం హరిం దృష్ట్వా తుష్టావ స ముని స్తదా॥

శ్రీవైఖానస ఉవాచ.

పూజాం కరోమి పురుషోత్తమ! పుణ్యమూర్తే!
గోపాలవేష ! కరుణాకర ! దేవదేవ !
ఇతం సమీరిత ఉవాచ మునీశ్వరం తమ్
తస్యోచితం వచన మేష మహానుభావః॥

శ్రీకృష్ణ ఉవాచ.

త్వయా ధ్యేయ శ్రీనివాసో నాహం ధ్యేయో మునీశ్వర !
గచ్ఛ శేషగిరిం తత్ర వల్మీకే వర్తతే శుభే ||
ప్రతిమా శ్రీనివాసస్య తత్పూజాం కురు సంతతమ్ ||

ఇత్యాది భగవద్వచనేన శ్రీవైఖానసమహారి స్తత శ్చేషాద్రిం
గచ్ఛన్ మధ్యేమార్గం శ్రీరజ్జదాసేన సజ్జతో యథాభగవన్నిదేశం
శ్రీశ్రీనివాసప్రతిమా మారాధయన్ శ్రీరజ్జదాసాహృతైః పుష్పైః కదా
చిత్ పుష్పాహరణసమయే గన్ధర్వసుందరీదర్శనేన రేతఃస్థలనా దశుద్ధి
శఙ్కయా తాని పుష్పాణి విసృజ్య సాత్త్వా పునః పుష్పాణ్యాహృ
త్యాగతం రజ్జదాస మాహ శ్రీవైఖానసః.

పూజాకాలో హ్యతిక్రాంత శ్చక్రపాణే రుహత్యనః
కిమర్థం కృతవా నాబల ! విలమ్బం శూద్రవన్దన !
నిన్దిత్వా మునిశార్దూలే శూద్రపూజావిలోపసమ్
ఏవం వదతి విప్రేంద్రో స్థితే తూష్ణిం చ పాదజే
శఙ్ఖచక్రధర శ్శూద్ర) మువాచ పరయా గిరా || ఇతి.

అనేన సకలలోకశరణ్యోఽపి శ్రీనివాసః పరమాత్మా శ్రీవైఖానసానాం
పరమా గతి రహ మితి స్వయ మేవ వదతి శ్రీభగవా నిత్యవగమ్యతే.

నచ భగవతా “నాహం ధ్యేయ” ఇత్యుక్తత్వాత్ వైఖానసానాం
గోపాలరూపీ నారాధ్య ఇతి శఙ్క్యమ్.

తత్తీరే భగవా నాస్తే శుకస్య వరదో హరిః
బలభద్రేణ సంయుక్తః కృష్ణో భక్తార్తినాశనః
వైఖానసై ర్మునిగణై ర్నిత్య మారాధితో మతైః || ఇతి.

వేఙ్కటేశమాహాత్మ్యప్రతిపాదకపురాణవచనేన శ్రీకృష్ణస్య వైఖానసా
రాధ్యత్వప్రతిపాదనాత్. ఇహ గోపాలరూపేణ భగవతా వైఖానసమ
హర్షిం ప్రతి వైఖానసానాం శ్రీనివాసో ముఖ్యతయాఽఽరాధనీయ
ఇత్యుపదేశ స్తేషాం శ్రీనివాసప్రియత్వ ముద్భావయతి. అన్యత్ర చ
తస్య తత్ప్రియత్వ ముద్భావ్యతే. వారాహేశ్రీవేఙ్కటాచలమాహాత్మ్యే

విధివ త్సాపయామాసుః పూర్ణకుమ్భా స్మనోహరాన్

దిగ్బలిం విధివ చ్చక్రు ర్వైఖానసతపోధనాః॥ ఇతి,

స్వామిపుష్కరిణీతీరే పశ్చిమే లోకపూజితే

తదాధ్యాస్తే శ్రీవరాహో మునీంద్రై రభిపూజితః

వైఖానసై ర్మహాభాగై ర్భ్రహ్మతుల్యై ర్మహాత్మభిః॥ ఇతి.

పాద్యే,

ఏతయాపం ప్రతిష్ఠాప్య శుద్ధయా శిలయా నృప !

తస్మై దేవ్యాఖిలా నోభగాన్ పూర్ణో భూత్వా సుపుష్కలాన్

వైఖానసై ర్మహాభాగై రరాచపయ సరాధిప॥ ఇతి.

బ్రహ్మపురాణే శ్రీవేఙ్కటాచలమాహాత్మ్యే సప్తమాధ్యాయే చిలీప
ఉవాచ.

తేన నామాఽప్రసిద్ధోఽసౌ భగవాన్హరి రీశ్వరః

కింలక్షణ శ్చ తత్రాస్తే తస్మై బ్రూహి తపోధన ॥

దుర్యాసా ఉవాచ.

శ్రీనివాసాహ్వయో దేవ శ్శుభచక్రధరో విభుః

శాన్తభావం సమాపన్నో మృగయోద్దామలోచనః॥

చరమశ్లోకార్థప్రకరణమ్

శ్రీసహస్రనామ స్తవే “వైఖాన స్సామగాయనః దేవకీనందనః” ఇతి క్రమేణ నామత్రయంపఠితమ్. తత్ర పూర్వపూర్వనామానుసారేణోత్తరోత్తరనామగ్రహణం ప్రాయో దృశ్యతే. “వైఖానః” విఖనసూన్యత్ర ప్రతిపాద్యః. “సామగాయనః” వైఖానససామన్నా గీయత ఇతి తథోక్తః. “వైఖానసం పూర్వేహన్ సామ భవతి” ఇతి సుతిః. విఖనసా దృప్తం సామ వైఖానస మితి వ్యాఖ్యాతమ్. “దేవకీనందనః” తాదృశ వైఖానససామగీతః పరమాత్మా దేవక్యాం జాత ఇతి స్థానముతుం తద వ్యవధానేన గృహీతమ్. హరివంశే అక్రూరాగమనే నందగోపవసతివర్ణనే “వన్యై ర్వైఖానసై ర్మన్యై ర్హూయమానే హుతాశనే” ఇతి దృశ్యతే. వైఖానసమంత్రానామశ్రీపారమాత్మీయోఽనిషదాదయః. మేషాంవిఖనసా దృప్తత్వాత్. తే విశిష్య భగవతః ప్రయా ఇతి తదిధిష్ఠితస్థితే తైర్హిమ ఉక్తః. “వైఖానసా వా ఆర్షేయా ఇన్ద్రస్య ప్రయా ఆస” నితి పరమేశ్వరస్య ప్రియత్వ మేషాం శ్రూయతే. స సర్వేశ్వరః శ్రీభాగవతే “విఖనసార్థితో విశ్వగుప్తయే” ఇత్యుక్తత్వాత్ విఖనప్రార్థితః.

ఏష నారాయణ శ్రీమూన్ క్షీరావనికేతనః

నాగపర్యజ్ఞ ముత్సృజ్య హ్యగతో మధురాం పురీమ్॥

ఇత్యుక్తమ్. నాగపర్యజ్ఞవిసర్జనప్రతిపదనాత్ పూర్ణావతారి ఇత్యవసీయతే.

శ్రీవసుదేవస్య సుతః సాధూనాం పరిత్రాతా దుష్టానాం హంతాఽఽసీత్. సర్వకారుణికః పాణ్డవదాత్యేన భక్తసౌలభ్యం, వస్త్రాపహరణ రూపాషడో ద్రావిదీర్షణేన శరణాగతిజనవాత్సల్యం చ ప్రాచీకశః. తత స్సఖ్య ర్విజయస్య సారథ్యకర్మణాఽఽశ్రితవిధేయత్వం ప్రకటి

కటిం స్పృశన్ వామకరా ద్వరముద్రాం చ దక్షిణాత్
 తిరోహితరమాభూభ్యాం దృశ్యతే మృగయు ర్యథా
 నీలజీమూతసజ్జాశః పీతకాశేయశోభితః॥ ఇత్యారభ్య
 పురా కశ్చి ద్విజవర ఆసీ ద్వైఖానసో నృప !
 కృష్ణక్షేత్రే చోళదేశే యా హరిదానదీ శుభా
 తత్తీరే వర్తతే ప్రిత్యా హరి ర్గోపాలవేషవాన్
 తప్తే తపసి చోళేన ధృతవర్మాభిధేన చ
 గోపాలకృష్ణరూపస్య దర్శనార్థం కతా యుగే
 పబ్బుదించే తు యో భూమా పురా వైవస్వతాంతరే
 భావికృష్ణావతారస్య కథాం శ్రుత్వాతికౌతుకాత్
 తదానీ మేవ తద్రూపదర్శనాహ్లాదకామతః
 నిత్యత్వా తీప్స్వియరూపాణాం తథా ప్రత్యక్షతాం గతః
 వైఖానసో ద్విజ స్తత్ర తపసా త మతోషయత్
 ముక్త్యర్థం ప్రితిమా నిష్ణు స్తస్య స్వపే హరి స్వయమ్
 త్వయా ధ్యేయ శ్రీనివాసో నాహం ధ్యేయో ద్విజోత్తమ!
 యో యోగ్యో యస్య జీవస్య తేన ధ్యేయ స్స ఏవ హి
 యోగ్యోపాసనయా తే తు ముక్తిం యాన్తి న సంశయః
 అభిధ్యా శ్రీనివాసస్య తవ యోగ్యా ద్విజోత్తమ!
 వేఙ్కటాద్రిం తతో గచ్ఛ శ్రీనివాస స్వయం హరిః
 న్యామిపుష్కరణీతీరే రమయా సహ మోదతే॥

ఇత్యాదిభగవద్వచనమ్. తత స్వపాంతరే తస్మై భగవతా వేఙ్కటాద్రా భూమా జానుమాత్రే శ్రీనివాసప్రతిమాస్థిత్యాదికం, తత్ర తదారాధనోపదేశాదికం చ ప్రతిపాద్యతే. అనేన చ శ్రీవైఖానసేభ్య శ్రీనివాసప్రపదనవిషయభగవదుపదేశ స్సజ్జచ్చతే. “ మా మేక ” మితి

“ఏక మేవాద్వితీయం బ్రహ్మ” ఇతి శ్రుత్యుక్తవిధయాఽపృథగ్భూతయా
 దేవ్యా విశిష్టత్యా దేవం శ్రీనివాసరూపణం మాం శరణం వ్రజేతి.
 “పదాస్యవతో” ఇతి మన్నే దేవస్య శ్రీనివాసత్వ మభిధీయతే. అస్య
 పరమపురుషస్య వతోః ఉరసీత్యర్థః. పదా వస తీతి శేషః సుపుణ్యః
 పరమః పురుషః పద్యేతి జనితీతి చ వ్యవర్థే ప్రథమా అస్య జగతో
 జనితా పదాయా వాసః వాసస్థాన మిత్యర్థః. ఏతేన వేఙ్కటాద్రివాసీ
 పరమాత్మా అస్వర్థ శ్రీనివాసనామే త్యుక్తం భవతి. పరమస్యేతి పద
 ద్వయమన్తపర ముత్పత్తిప్రసంగం వాసః స్థానం, సహస్రనామాధ్యాయేపి
 “శ్రీవత్సవతో శ్రీవాస” ఇత్యాది. శ్రీశాస్త్రే “శ్రీవత్సాజ్ఞో హం
 స్తస్మా ద్వస్తా చ్ఛీర్వక్షసి స్థితా” ఇతి, “మా మాత్మగుప్తా”
 మితి చరమమన్తస్య భాష్యే “సరిదాయ పితే స్వాహా” ఇతి చరిద
 శబ్దేన శ్రీనివాస ఉక్తః. పితృశబ్దేన తస్య సర్వరక్షకత్వ ముక్త మిత్యాది
 ప్రసంగాచ్చ దృష్టవ్యః. భగవతా సతాచార్యేణ “తమే చాద్యం
 పురుషం యోగ్యం” ఇతి శ్రీనివాసరూపస్య స్వస్య ప్రసత్తి రుపదిశ్యతే.
 శ్రీసారమాశ్రమోపనిషది సప్తమానువాకే శ్రీనివాసపరతయాఽభి
 హితే “వేదాహ మేత” మితి మన్నే పురుషం మహాన్త మితి తస్య
 పరమపురుషత్వ ముక్తం “యతః యన్మత్తిః ప్రస్ఫుతా పురాణీ” ఇతి.
 శ్రీవామనపురాణే వేదాంతశమాహత్యే చిత్వరూపం పశ్యతా వాయునా
 స్మాయతే:

ఏక స్త్వం పురుష స్సాతో దాదౌ మాయాసమన్వితః॥ ఇత్యోరభ్య
 సహస్రశిరసే తుభ్యం పురుషాయ నమో నమః॥

పృథివీ పూరితాఽద్భి రాకాశం మూర్ధభి స్తన

బాహుభి శ్చ దిశోవ్యాసః॥ ఇత్యాదినా

పశ్యామి దేవేశ తన్నైదేహే చరాచరాణీహ గతాగతాని॥

బ్రహ్మత్రినేత్రప్రముఖాం శృదేవాన్
ఇత్యాదినా చ శ్రీనివాసా జ్ఞగత్ప్రవృత్తి రుక్తా.

తస్య విశ్వరూపత్వంవదతి “ద్విగోషా యస్య” ఇతి మన్తః. అత
“వరదాయ కస్తై న్వాహ” ఇతి కస్తై పరబ్రహ్మణే ఇత్యర్థః. కం
బ్రహ్మ ఖం బ్రహ్మ ఇతి శ్రుశ్చన్దరాత్. పాదే “నతా స్పృతస్తై
వరదాయ పుంస” ఇతి “అహం త్వాం సర్వపాపేభ్యః” ఇతి, “కృష్ణం
ధర్మం సనాతన” మితి, “ధర్మో ధర్మవిదుత్తమః” ఇతిచ నిత్యసిద్ధ
ధర్మభూతః “ఫలో వా ఏష లోకానా మజరో మహాత్మా” ఇతి
మన్తోక్తప్రకారేణ సర్వధర్మఫలభూతో ధర్మపర్యాయవృషాహ్వయగిరి
వాసీ చ.

గిరా వస్మిం స్తప స్తేపే ధర్మోఽపి స్వాభివృద్ధయే
తస్మా దాహు ర్వృషాదిం తం మునయో వేదపారగాః॥

ఇత్యుక్తే. అహం సర్వశక్తిమాన్ “పరాఽస్య శక్తి ర్వివిధైః శ్రూయతే”
ఇతి సర్వపాపేభ్యః మదారాధనార్హతాం ప్రతిబద్ధస్థ్యై స్సర్వేభ్యః
కృతేభ్యః క్రియమాణేభ్యః కరిష్యమాణేభ్యః శ్చ పాపేభ్యః “మోక్ష
యష్యామి”, “స్మత్ప్రపత్తి రేకైవ స్యః ప్రహమకారణం” ఇతి
కృతక్రియమాణపాపేభ్యః ప్రసత్త్యా “ప్రాచుశ్చిత్తా త్మను స్సేతి
ప్రార్థనైకైవ కేవల” మిత్త్యపరాధక్షమాపణ పార్థవయా చ కరిష్య
మాణేభ్యః శ్చ పాపేభ్యో మోక్షయష్యామి త్యర్థః. “మా శుదః”
కథం మే భగవదారాధనయోగ్యతా స్యాత్. కథంవాఽపరాధం వినా
త మారాత్స్య మితి చిన్తయా శోకం నూకురు. మాం ప్రపన్న
స్సన్ మదారాధనాధికారం లభ్యా “మద్యాజీ మాం నమసుకురు”
ఇత్యుపదిష్టవిధయా మా మారాధయ మాం ప్రాప్స్యసి త్యభిప్రాయః

“వైదికం బ్రాహ్మణానాం నైరాజ్ఞాం వైదికతాన్నిక” మిత్యుక్తేః
మిశ్రేణ విధినా మా మారాధయ. తేనాహం ప్రీత స్వపరాధాన్
సోధ్యా తుభ్యం పరం పదం దాస్యామి మా శుచ ఇతి.

నను “మద్యాజీ” ఇతి యజనం విధీయతే. తత్ కింరూప మితిచే
దుచ్యతే. ప్రతిమారాధనరూప మేవ “యాన్తి మద్యాజినోఽపి మా”
మిత్యుక్త్యా తదవ్యవధానేన “పత్రం పుష్ప” మితి పత్రాద్యుపహరణ
ప్రతిపాదనాత్.

శ్రీవేంకటేశప్రతిమానిర్మాణం శుత్యా చ ప్రతిపాద్యతే. “అదభ్య
స్సంభూతః పృథివ్యైరసా చ్చ” ఇతి గూఢం శిలాసంభవత్వ ముక్తమ్.
విశ్వకర్మణః ఇతి త్వష్ట్రా బిమ్బనిర్మాణ మభిహితమ్. ఏతదుప బృంహణం
శ్రీపాద్యే శ్రీవేంకటాచలమాహాత్యే,

ఏత ద్రూపం ప్రతిష్ఠాప్య శుద్ధయా శిలయా నృప!
తస్మై దేహ్యఖిలా న్భోగాన్ పూర్ణో భూత్వా సుపుష్కలాన్ ||
అప్రాకృతాజ్ఞో విరజా సన్ త్వికోఽయ మితి స్మరన్
వైఖానసై ర్మహాభాగై రర్చాపయ నరాధిప! || ఇతి.

తత్రైవ

తతః పూర్ణమనా రాజా దివ్యం త్వష్టార మాహ్వయత్
దేవం నిర్మాపయామాస మనసా విశ్వకర్మణా || ఇతి.

శ్రీవరాహే

ఆహు స్త్వాం సగుణం కేచిన్నిర్గుణం జ్ఞానమాత్రకమ్
కిం చిత్త్యేవ కేచిత్తు స దిత్త్యేవచ కేచన
దివ్యావయవసౌందర్యం నిత్యవిగ్రహయోగినమ్

వదన్తి కేచి దస్మాక మపి తస్మత్ ముత్తమమ్

హృద్యం ప్రమాణభూయిష్ఠం తన్నతాః స్మ జగద్గురుమ్ || ఇతి

శ్రుతిభిస్తదుపబృంహణవచనైశ్చ శ్రీనివాసస్య ఆదిమూర్తిత్వప్రతి
పాదనాత్ తదారాధనం వైదికమనైః కార్యమితి కృత్వా సర్వత్ర
పరమవైదికై ర్వైఖానసవిధినా తద్విధీయతే. తథాహి పాద్యే,

విధిసత్థాపయామాసుః పూర్ణకుమ్భా న్మనోరమాన్

దిగ్బలిం విధివచ్చక్రుర్వైఖానసతపోజనాః || ఇతి.

బ్రహ్మాణ్డపురాణే అష్టమాధ్యాయే,

వైఖానసే ద్విజవరే దత్వా పాకం విధాయచ

దాపయిత్వాచ నైవేద్యం స్వయం భుజ్జే తదేవ చ || ఇతి

వరాహే

ఏవం దేవవచ శ్రుత్వా కృత్వా ప్రాకార మేవ చ

పూజయామాస మునిభి ర్వైఖానసకలోద్భవైః || ఇతి.

వైఖానససూత్రిభి శ్చానై ర్నారాయణపరై ర్విప్రై రపూజయ
దిత్యర్థః. “నారాయణపరాయణో నిర్వద్వో ముని” రిత్యాహభగవా
న్విఖనాః. తత్రైవ భగవద్వచనమ్ “కారయిత్వా ప్రతిష్ఠాప్య విప్రై ర్వైఖా
నసైశ్చ మామ్ పూజయే ద్వివిధై ర్భోగై స్తోణమా న్రాజస త్తమః” ఇతి.

విప్రశబ్దో వానప్రస్థాదీన్ వ్యావర్త్య శ్రీవైఖానససూత్రిణో నిగమ
యతి. ఏవ మన్యత్కాపి దృష్టవ్యమ్. శ్రీరామాద్యవతారాణాం చ
మూలభూత శ్రీవేంకటేశ ఇత్యవగమ్యతే. శ్రీవారాహే సప్తదశా
ధ్యాయే, శ్రీవేంకటమాహాశ్లేష్ట భగవద్వచనమ్. “హత ఏవ దురాత్మా

చ రావణో లోకకణ్ఠకః | అచిరా త్తం వధిష్యామి సత్య మిత్యవధార్య
తా”మితి మూలభూతా ద్వేజ్ఞ-శేషా ద్వీపా ద్వీపా ఇవ శ్రీరామకృష్ణాద్య
వతారాః. అత ఏవ “తమేవ శరణం గచ్ఛ”, “ఈశ్వర స్సర్వభూ
తానాం హృద్దేశేఽర్జున తిష్ఠతి” ఇతి, “తమేవ చాద్యం పురుషం
ప్రపద్య” ఇత్యాదినా చ స్వేతరస్య కస్యచిత్ ప్రతిపాదనం, “ఉత్తమః
పురుష స్త్వన్యః” ఇతి ప్రతిపాద్య “యస్మా త్తర మతీతోఽహ”
మిత్యాదిప్రతిపాదనం చ సజ్గచ్ఛతే.

కైజ్ఞర్య స్యాఽవశ్యక ర్తవ్యత్వ ముచ్యతే వారాహే
యేనయేన ప్రకారేణ కృత్వా దేహం దృఢం బుధః
కైజ్ఞర్య మేవ కుర్వీత నిత్యం నైమిత్తికం బుధః||
కైజ్ఞర్య మేవ కుర్వీత వేజ్ఞ-శేషస్య సర్వదా
స్వరూప మాత్మనో యస్మా త్కైజ్ఞర్యం శేషిణో హరేః||ఇతి.

శ్రీశాస్త్రే ఆనందసుహితాయాం భగవన్తం పృతి విఖనోవచనమ్,
సదా త్వదచుజీవిత్యా త్వదా త్వత్ప్రన్నిధిస్థితేః
అపచారా హ్యనన్తా శ్చ భవ స్త్యేవ న సంశయః||
ఆరాధనానాం సర్వేషాం విష్ణో రారాధనం పరమ్
తథాఽ ప్యారాధనం కర్తుం భీతోఽస్మి కరుణానిధే || ఇతి.

అథ భగవద్వచనమ్,

వైఖానస! త్వ మేవాత్ర మదారాధనకృ ద్భవ
త్వచ్ఛిష్యా శ్చ ప్రశిష్యా శ్చ పూజాం కుర్వన్తు మామికామ్||
వైఖానస! మునిశ్రేష్ఠ మదారాధనకర్తృణా
స్యకర్మలోపసంక్రాంతాసం మా కురు త్వం మహామునే! ||
న్యూనాతిరేకతో యాని కాలజేదేన వా క్వచిత్

సంపూర్ణా న్యేవ కర్మాణి సదా మత్కృతకర్మణః॥

కేవలం భక్తిమూలేణ సంతుష్టోఽహం సదా మునే॥ ఇతిచ.

శ్రీసహస్రనామాధ్యాయే “శ్రీనివాస స్సతాం గతి” రితిసచ్చబ్దేన శ్రీవైఖానసా ఉచ్యతే. ఇద మభిప్రేత్యైవాభిజనేన శ్రీవైఖానససంభవ ప్రతిపాదకగ్రన్థారమ్భ ఏవ మభిదీయతే.

సర్వాధీశ్వరలక్ష్మీశసపర్యానిరతాత్మనామ్

సతాం వైఖానసాఖ్యానాం సంభవోఽత్ర నిరూప్యతే॥ఇతి.

శ్రీశాస్త్రే “స్వత స్సార్వం యథాభాగం పుత్రః పితౄ రపేక్షతే. సాపరాధ స్తథా దాసః కైజ్జర్యం పరమాత్మన” ఇతి సాపరాధ స్యాపి కైజ్జర్యం కార్యత్వే నోచ్యతే.

భగవతా విఖనసా “విష్ణో రారాధనం సర్వదేవతార్చనం భవతి” ఇత్యుక్తమ్. అనేన శ్రీవైఖానసానా మిహాముత్ర చ సర్వార్థసిద్ధి శ్రీని వాసారాధనా దేవే త్యవగమ్యతే.

త్వయాఽపి ప్రాప్త మైశ్వర్యం యత స్తం తోషయా మ్యహమ్
నాఽహ మారాధయామి త్వాం తవ బద్ధోఽయ మజ్జలిః॥

స త్వం ప్రహర వా మా వా మయి వజ్రం పురస్తర !

నాఽహ ముత్సృజ్య గోవింద మన్య మారాధయామి భో॥

ఇత్యుక్తవిధయా సర్వా స్వవస్థాసు శ్రీమన్నారాయణైకపరత్వం శ్రీవిఖన స్సూత్రిణాం స్వత సిద్ధమ్. “నారాయణం పరిత్యజ్య హృదిస్థం పర మేశ్వరమ్ | యోఽన్యమర్చయతే దేవం పరబుద్ధ్యా స పాపకృత్” ఇతి సామాన్యేన సర్వేషాం నారాయణేతరార్చనం నిషిద్ధ్యతే. కింపున

స్వసూత్రవిహితభగవదారాధనం వినా దేవతాన్తరసమర్చనపరాణాం
 వైఖానసానాం “యథా సముద్రసంభోదై స్సన్నప్త మేత్యుపభోగ్య
 తామ్॥ తథైవ హి మనుష్యాణాం భక్తై స్సంభావితో హరి” రిత్యత్ర భక్త
 శబ్దేన శ్రీశాస్త్రవిదో వైఖానసా ఉచ్యంతే. తై స్సంభావిత సకలీకరణపూ
 ర్వక మావాహిత ఇత్యర్థః. “యథా హ్యరణ్యాం వ్యాప్తో వహ్ని ర్మథనా
 త్సన్నిహితో భవతి తథైవ ధ్యానమథనేన భక్తస్య హృది విష్ణు స్సన్ని
 హితో భవతి” ఇత్యుక్తవిధయా సకలీకృత్య క్వచి ద్భావన మావాహ
 నమ్. భక్తభావనయా దయాళు స్సర్వశక్తిమాన్ క్వచి త్సన్నిహితో
 మనుష్యోపభోగ్యో భవతీత్యర్థః. “సర్వాతిశాయి షాడ్గుణ్యం సంస్థితం
 మస్త్రబిమ్బయో” రితి బిమ్బే సంపూర్ణతయా సాన్నిధ్య ముచ్యతే.

ఆరాధకానాం భగవద్దివ్యమజ్గళవిగ్రహే వర్తనప్రకారోఽభిధీయతే.

సతీవ ప్రియభర్తారం జననీవ స్తనన్ధయమ్

ఆచార్యం శిష్యవ నిమిత్తం మిత్రవ ల్లాలయే ద్ధరిమ్ ॥

స్వామిత్యేన సుహృత్త్వేన గురుత్వేన చ సర్వదా

పితృత్వేన తథా భావ్యో మాతృత్వేన చ మాధవః॥

యథా యువానం రాజానం యథా చ మదహస్తివమ్

యథా ప్రియాతిథిం యోగ్యం భగవన్తం తథాఽర్చయేత్॥ ఇతి,

యథా చ పుత్రం దయితం తథైవోపచరే ద్ధరిమ్॥ ఇతిచ,

ప్రారబ్ధేతరపూర్వపాప మఖిలం ప్రామాదికం చోత్తరమ్

న్యాసేన క్షపయ న్ననభ్యుపగతప్రార్థఖణ్డం చ నః

ధీపూర్వోత్తరపాపమనా మజననా జ్ఞాతేఽపి తన్నిష్కృతేః

కౌటిల్యే సతి శివయా ప్యనఘయన్ క్రోడీకరోతి ప్రభుః॥ ఇతి.

నిష్కృతి రామ భగవదపరాధశాస్త్రయే ననుతాపేన పాపానుగుణ్యేన కృత్యాచరణాదికమ్. తదశక్తస్య గాయత్ర్యాదిజపః. తత్రాఽప్యశక్తస్య భగవన్నామకీర్తనమ్. ఇదం భగవతా ప్యుపదిశ్యతే “సతతం కీర్తయన్తో మా” మిత్యాదినా. శ్రూయతేచ “ఆస్య జానన్తో నామ చిద్వివక్తనబృహత్తే విష్ణో సుమతిం భజామహే” ఇతి ముక్తికోపనిషది “దురాచారతో వాఽపి మన్నామభజనా త్కపే సాలోక్యముక్తి మాప్నోతి నతు లోకాన్తరాదిక”మితి. “భద్రం కర్ణేభి స్మృణుయామ దేవాః” ఇత్యాదిశ్రుత్యా భద్రశబ్దవాచ్యభగవచ్ఛ్రవణాదిక ప్రార్థనాఽభిధీయతే “ఉగ్రం వీర ” మిత్యాదిమస్త్రే “నృసింహం భీషణం భద్ర ” మితి, అన్యకోపనిషది “భీషణ మిత్యాహ భీషా వా అస్మా దాదిత్య ఉదేతి” ఇత్యారభ్య “భద్ర మిత్యాహ భద్రః ఖల్వయం శ్రియా జప్త” ఇతి శ్రియానిత్యం జప్తత్వా ద్భగవతో భద్రశబ్దవాచ్యత్వం స్వతస్సిద్ధ మిత్యర్థః. అత ఏవ రామభద్రః, బలభద్ర ఇత్యాది వ్యపదేశ ఉపపద్యతే. అయం శ్రుత్యర్థః “శ్రవణం కీర్తనం విష్ణో” రిత్యాది నోపబృంహితః. “యజత్రాః పూజకా స్సంతః”, “భద్రం పశ్యేమ ” ఇత్యనేన పూజనం దర్శనం చ భగవద్విగ్రహవిషయ మిత్యవగమ్యతే. “ఆపీతాన్మౌళిపర్యంతం పశ్యతః పురుషోత్తమమ్ | పాతకాన్యాశు నశ్యన్తి కింపున శోఽపపాతకమ్ ” ఇతి “స్థిరై ర్జై స్తుప్తువాగ్ం సస్తనూభిః” ఇత్యనేన భగవత్సోత్తప్రవణతా ప్రార్థ్యతే. ఇద ముపబృంహితం చ “ఏష మే సర్వధర్మాణాం ధర్మోఽధికతమో మతః|యదృక్త్యా పుణ్డరీకాక్షం స్తవై రర్చే స్మర స్సదా ” ఇతి.

నచాత్ర స్తవస్య పరమధర్మత్వప్రతిపాదనా దర్శనస్య భగవద్ధర్మే
వ్యముఖ్యత్వం శబ్ద్యమ్. “స్తవైః” ఇతి తదర్చనే స్తోత్రబాహుళ్యమా
త్రస్య వివక్షితత్వాత్. అత ఏవ శ్రీభాగవతే “యజ్ఞైః సంకీర్తనప్రాయై
ర్యజన్తి హి సుమేధసః” ఇతి స్తోత్రబహుళై రర్చనై రితి వ్యాఖ్యాతమ్.
అత్రచ పూర్వం తమేవ చార్చయ నిత్య మర్చనస్య ప్రథమగ్రహణం
తన్ముఖ్యత్వ మవగమయతి. “ధ్యాయన్ స్తువన్” ఇతి ధ్యానాదేః
పశ్చాద్ద్రావణం తదజ్ఞత్వం బోధయతి.

నను “ధ్యాయ స్మృతే యజన్ యజ్ఞైః” రిత్యాదినా కృతే
ధ్యానస్య, త్రేతాయాం యజనస్య, ద్వాపరేర్చనస్య, కల్యాణీర్తనస్య చ
ప్రశస్తత్వం ప్రతిపాద్యతే. తత్ కుతోర్చనస్య కల్యాణీర్తనస్య మితి చే
దుచ్యతే. కల్యాణీర్తనాగ్రభాగావశిష్టే పాపభూయిష్ఠతయా సర్వే వర్ణా
శ్రమధర్మా హియేరన్. తదానీం తే ర్చనానధికారిణ స్సుప్తః. తేషాం కీర్తనం
కేవలముత్తారక మితి కృత్వా తథోక్తమ్. తత్పూర్వం తు యథాశక్య
మర్చనం తదజ్ఞతయా కీర్తనం చావశ్యకార్యమ్. అన్యథా “స్తువంతః
కం క మర్చంతః” ఇతి ప్రశ్నః “త మేన్ చార్చయ నిత్య” మిత్వా
ద్యుత్తరం చ న సజ్జచ్ఛేతే. భగవదాఽరాధనకరణాకరణయోః ఫలప్రత్య
వాయా పుచ్చ్యేతే శ్రీభారత క్తిసుధోదయే.

ఆరాధనం దుష్కర మిత్వ దాస్తే

యః క్షీణచిత్త స్స వినష్ట ఏవ

అవిఘ్నసిద్ధ్యై శరణం త మేవ

గత్వాఽర్చయేద్య స్స విముక్తఏవ॥ ఇతి

ఏతేన భగవంతం ప్రపన్నస్య పరిం నిరస్తరాయం నిరస్తరం తద
ర్చనం సిద్ధ్యతీ త్యుక్తం భవతి. అతిః “సర్వపాపేభ్యః మదారాధన

ప్రతిబద్ధక సర్వపాపేభ్యః “మోక్షయిష్యామి” ఇత్యభిహితోఽర్థః :
 చ్చతేతమామ్. ఏవంచ “మద్యాజీ భవ” ఇతి భగవద్విహితం తా
 రాధనం ముముక్షుభి రవశ్య మాదేహోపసాన మన్మథేయ మితి సిద్ధః
 కలా వపి ప్రతిమారూపయజనం సుమేధసాం కార్య మితి ప్రోచ్యతే
 శ్రీభాగవతే “కలా కృష్ణం త్విషా కృష్ణ ” మిత్యాదినా. ఇతి సర్వ
 నిరవద్యమ్.

ఇతి చరమశ్లోకార్థనిరూపణమ్.

హరిః ఓమ్

త త్సత్.

Q222:39
 35 N 48

Acc. No. 60732

Q222:39

Call No. 35N48

Srinivasacharya

Author

Title Moksopayapradi-
pika

Rashtriya Sanskrit Vidyapeetha Library

TIRUPATI - 517 507 (A.P.)

Acc. No _____ Call No _____

This book should be returned on or before the date last marked below or otherwise fines will be levied at the rate of 0-15 Ps. per day.

[illegible]